

כתר נח

ביטאון עמודת יד לשריון ■ גיליון מס' 20

סיוון תשס"ד, מאי 2004 ■ גל 15 ש"נ

גיבור אלמוני ושםו בני ענבר

בנייה מוכנות מבצעית ליחידה

אחריות מתוך בחירה ומתחן שליחות

הצדעה למחר"ל

Saymar Ltd.

חברת ס"מ בע"מ
مبرכת את צה"ל, חיל השריון ולוחמי⁺
על העמידה האיתנה, ההתמודדות
וההגנה על בטחון מדינת ישראל ותושביה

Your Defense Is Our Business

SOLTAM GROUP

ס"מ בע"מ, משה דיין 16, פתח-תקווה 49518, טל. 03-9271211, פקס. 03-9271336, ס. 03-

דבר העורך

בעוד תושבי הארץ מנסים לקיים חיים רגילים ככל האפשר, פועלים חיליל השריון, יחד עם שאר כוחות צה"ל וזרועות הביטחון, יומם וליל לאורך הגבולות ובכל מקום, באיזו"ש ובאיזה ע"ד, בו מנשה הטרו לפגוע בנו. העימות, בלשון הצבאית, נקרא אומנם עימות מוגבל (עימ"ג) אך עוצמתו גוררת והולכת. כיון שהוא של טورو זה, שכבר נכנס לשונתו הריבעית, איןואו נואה באופק, נדרש חיל-השריון להעניק בפיתוח שיטות ותורות לחימה אשר יתאים להתמודד עמו בהצלחה. השוריון, זה"ל שם דגוש וגובר והולך על פעילות משולבת לעימות מסווג זה אשר בעבר ובספרי הלימוד נחשב כבלתי מתאים לעימות מסווג זה ולהלחימה בשטח מעויר, משמש לא פעם עמוד השדרה והמשענת העיקרית של הכוח הרב-חיליל בעימות זה. ביילין זה כתוב מג"ד על בוניות מוכנות מוצעתה במהלך העימות. ביחסות הסדירות מספרים החלילים על הלחימה בעימות ועל השאלות המוסריות שהם ניצבים בפניהם במהלך.

בינויו השנה נכנס לתפקידו קצין השריון הראשי החדש תא"ל סמי הורגלמן. לדבריו, עם היכנסו לתפקידו, הוא קבוע כי אכן סוג הטנק והקדמה אכן חשובים, אך "האדם שבטנק הוא מהות הכל". ועוד בගילין זה על השריון במהלך האזרחים בספרד, מבואו ללחימת השריון במהלך העולם השני, על רוביוקה בלחימת היבשה הכבשת והולכת מקום חינוי בצבאות המתקדמים, על גיבור אלמוני מלחמת ששת הימים, סמל ראשון בני ענבר ז"ל, בעל אות הגבורה, על הצבת זיכרו לוחמי המלח"ל ב"יד לשריון" בטלרין בדמות פסל של לוחם מפנה פצעו מאחד הקרבנות על טרורן במהלך מלחמת העצמאות. צרכנו גם סיפור מופלא של איתן רוקני ממחוזר בירושלים עד הלחימה בטלרין במהלך מלחמת העצמאות.

ביום ההזכיר פקדו משפחות שכנות ובנות את אתר "יד לשריון" בטלרין, יחד עם מפקדים בעבר וברוריהם של הנופלים ובפועל כאחר הנצחיה לאומי. ביום העצמאות של מלחמות פקדו את האתר מעלה מושרת אלפי מבקרים אשר ביקרו בין השאר בתערוכת חיל-השריון ליום העצמאות.

קיבלו מספר תגבות קוראים וביניהן השגות לגילין הקודם (מס' 19) ואת חלון אנו מפרסמים בגילין זה. מספר תגבות שקיבלו מצריות עוד בהבות והשלמות ונורסמן בהקדם. קריאה מהנה.

שלכם,
编辑 ראי

הפקה:
בחסות "גולבוס" – עיתון העיסקים של ישראל
כתבת המערכת:
עמותת יד לשריון, לטрон ד"נ שמשון 99762,
טל' 08-9255186 פקס: 08-9255268
דו"ר אלקטרוני: latrun@interpage.co.il
כתובתנו באינטרנט: www.arcm-latrun.org.il

כתבם:
שלוי ספריר-נבו
פליאה קטנר
שי ארזואן
עיצוב ועריכה גרפית:
סטודנטים אירוה קרן
צלם המערכת:
סמל יצחק מזרחי

תוכן

- 4 דבר י"ד עמותת "יד-לשריון" ■ אלוף (מיל') חיים ארז
- 6 קוראים מגיבים
- 10 אחריות מתחם בחירה ומתחם שליחות ■ תא"ל אביגדור קלין
- 12 האדם שבטנק הוא מהות הכל ■ תא"ל סמי תורג'מן
- 14 גיבור אלמוני ושמו בענבר ■ בני אל"ם (מיל') שאול נגר
- 16 הצעדה למח"ל ■ אל"ם (מיל') שאול נגר
- 18 תעוזת זהות חט' 4 ■ סא"ל (מיל') דר' עמיד ברזנר
- 20 חלי השוריון
- 22 תפעול השריון במהלך האזרחים בספרד ■ סא"ל (mlin) דר' עמיד ברזנר
- 24 ארבע אימהות ■ רינה מזרחי
- 26 השוריונים הראשונים ■ יונתן פיי
- 28 אחוי הצעיר יהודה ■ שלומית ספר-נבו
- 30 בניית מוכנות מבצעת ליחידה ■ סא"ל תומר
- 32 בכל פעם שאין כאן – הדמעות לא עצרות ■ איתן ריקוני
- 34 מהמצויר בירושלים לקרבות לטрон ■ איתן ריקוני
- 36 מצטיינים בצריה ■ שי ארזואן
- 38 אטריו שוריון אנטרנו ■ דבורי בורגר
- 40 "ומפир אימפריה!" ■ סמ"ר דורון בר-גיל
- 42 מרכז מידע לטрон ■ דבורי בורגר
- 44 אש בתותחים ■ סמ"ר דורון בר-גיל
- 46 הקמ"ט שלא נגמר ■ שלוי ספריר-נבו
- 48 מבט על אתר עמותת השריון ■ תא"ל (mlin) יצחק רבין
- 50 פותחים מדף סקירת ספרות צבאית ■ דבורי בורגר
- 52 שוריון בכותרות: רוביוקה בלחימת יבשה ■ אל"ם (mlin) יעקב צור

המערכת

העורך הראשי:
אל"ם (mlin) שאול נגר
חברי המערכת:
תא"ל (mlin) יצחק רבין
אל"ם (mlin) בני מיכלסון
אל"ם (mlin) מנשה
(מנש) גולדבלט
סא"ל (mlin) מיכאל מס
רס"ן טלי מלכה
מצרך המערכת:
סמ"ר דר' דורון בר-גיל

השריון נחלץ מן הבוץ

שלוֹנוֹאִים, בָּאוֹ וְהַצְעָרָפּוֹ!

אלוף (מיל') חיים ארזי, יוזר העמותה

(מיל') יצחק איתן, הנסי מachable הצלחה והמשך
שיתופו פעולה לרוחות חיל-צה"ל.
הפעלת אתר "יד לשריון" בלטרון נעשית על-ידי
צוות קבוע וקטן מאוד, ועל-ידי חברים בעמותה
שמשייכים הרבה מטעם מזומנים בהתקנות. חלק
מרכזי מוכנסים למימון פעילות העמותה, לאחיזת
האתר, לפיתוחו, להוצאה הביטאון "שריון",
ולפעילות ההנצחה אמרו להגשים מדמי חבר.
שירתו בחיל-השריון במהלך השנים, ולדבוננו
הרב, רובם הגדל לא נוטלים חלק בהנצחת חברי
שנפלו במערכות הפעילות הנעשית ב"יד לשריון" בלטרון.
הנסי קורא שוב לכל חיל-השריון, בעבר ובווה,
لتת-יד ולהציג כחברים בעמותה, כדי שנוכל
יחד לקיים ולפתח את האתר אשר יקר לנו.

טל' 08-9255186 פקס: 08-9255268
דו"ר אלקטרוני: latrun@interpage.co.il

ונسمח מאד לקבל את התייחסותכם, הקוראים,
והצעויותם לגבי הביטאון, ככל שתמצאו לנכון.
על אף מגבלות התקציב, עמותת "יד לשריון"
מצילה להמשיך ולפתח את האתר, הכוש בביטחון
רבים בצבאות, בארץ ובעולם, ומפתחת➥ כתר צירון
והנצחה לאומי מעלה ראשונה. בקורס החינוך,
שבנייתה הופסקה לפני כארבע שנים בגל מחסום
בתקציב, העובודה חדשה זאת בסיו"ע האגודה
למען החיל בארץ ובסיוע תרומות מאוגדות ידי
צה"ל בארצות הברית. העבודות יושלמו עד סוף
שנה זו מתחילה שנת 2005 תוכל קריית החינוך
לקלוטו 250 חילילים במחרוז ולקיים סדרות חינוך,
בהתאם לתוכניות של חיל-השיניון, רודע-היבשה
וזה"ל. בשם עמותת "יד לשריון" אני מודה
لتת-אלוף (מיל') רמי דותן, שהיה יוזר
האגודה למען החליל-ב-13 שנה וסייע
את תפkickו, על הסיו"ע ועל שיתופו
הפעולה ומאהל לו הצלחה
בהמשך דרכו. ליוזר החדש של
האגודה למען החיל אלוף

דבר יוזר העמותה – אלוף (מיל') חיים ארזי

חיל-השריון וקצין השריון הראשי פועלים יחד
עם עמותות "יד לשריון" כדי למשם את מטרות
העמותה. תת-אלוף אביגדור קלין, שהיה קשנ"ר
בשנים האחרונות, תרם הרבה כדי להזק את
השותפותינו. אנו מודים לו ומאחליים לו
הצלחה בהמשך דרכו. לתא"ל סמי תורגמן,
שקיים את הפיקוד על חיל-השריון, אנו מאחליים
הצלחה ושיתופו פעולה פוריה.
גילוין זה של הביטאון "שריון", היוצא לאור על
ידי עמותת "יד לשריון", הוא מס' 20. במהלך
שנתיים הביטאון מקבל שבחים בימי מקוראי
הן על איכות כתבותיו והן על עיצובו הגראפי.
מרות הצלחת העיתון אנו מבקשים לבחון
מחודש את מטרותיו, את
תכניו, לביר לאייה קחל
הוא מיועד ולבוחן
האם יש צורך
בשינויים.

וכתבו חרבותם ל... עטים...

שריון ושריונאים.
שיין נס פלא שכם זנ贊הכם.
כרי עליון נטהון זטיגר איהו.
גנטיק - זטיגר גאנז גאנז.
אנג'לן. רכסון גע זנ贊ן פרגה.

לען
על רגע
שין זטיגר

השריונאים – חתיכים אחד אחד
השריונאים – דוחרים על רכבי הפלדה
השריונאים – יודיעים גם לשיר
השריונאים הם זן מיוחד בארץנו.
ה夷ונות לא מרבה לפרסום אותן לפרטיהם.
השריונאים הם מעמודי התווך של הלחימה ביבשה וידם
בכל פעילות מבצעית.
רק חיסרון אחד קטע לשריונאים: הם לא כתובים!
ידם לא נעה על גבי הניר ואין הם כתובים לביטאון
"שריון" – ביטאון השריונאים.

כתבות למשלו

עמותת "יד לשריון" בלטרון (עboro "שריון") ד"נ שמ朔ן 99762
טל': 08-9255268/פקס: 08-9255186 latrun@interpage.co.il

עם השריון לאור כל הקי

קבוצת אלביט מערכות המתחילה בתכנון והשבחת רכב קרבי משוריין, מביאה את חזית הטכנולוגיה לשדה קרב היבשה המודרני. אנו מצידים את טנקיו השוריון במערכות בקרת אש ובקרה ציריך ובמערכות "תומכות חיים" וניהול קרב מתוחכמתות תוך מחויבות מתמדת להבטחת יתרונו הטכנולוגי של החיל. קבוצת אלביט מערכות מברכת את חיל השריון, מפקדייו וחיליליו להמשך שיתוף הפעולה למען ביטחון ישראל.

ה/כ/ו/מ נטקי

(המחברים המלאים שמורים במערכת)

טנק השerman בוגר הנערך המופיע בצה"ל

עם הארטילריה הכבודה ועם פשיטותיו של הקומנדו המצרי. גולת הכוחות בפעילות החטיבה היתה תפקודה בעת מתקפת השריון המצרי ב-14 בחודש. במהלך הקרב השמידו השרנים עשרות טנקים T-62. כדי להבטיח פגיעה, נאלצו הטנקיסטים לבצע ררי בטוחות של 800-600 מ' וזאת בשל מערכת בקרת האש המיוונשת של טנקי השerman. ראיוי לציון, כי צוותי טנקים השerman היו כולם מילואימניקים מבוגרים בוגלים 35-40. לאחר סיום תפקידה בגזרה זו, צלה החטיבה את התעללה, סיימה בכיתור הארמיה ה-3 ובהמשך אבטחה את אזור הק"מ 101 עד למועד הפרדרת הכוחות. החטיבה שוחררה מרץ 1974, כחשי שנה לאחר ניסתה.

כמ"מ 1 בפלוגה ב', גודן 226, חטיבה 11, אשר חוותה מלחמה קשה זו, כמו אלף טנקיסטים מהמחכים ומהשותפים, אני יכול להבהיר מודיעין הteil "שריון" מתרומות של השרמן. אני תוהה, כיצד היסטו ריוון "ד' לשוריון", אל"ם (מיל') בני מיכלסון, נתן יד לך. עובדה זו בלטה לעיני בפרט בכחבותו של סא"ל (מיל') מיכאל מס – "טנק ה-T-M מול ה-M-51 במהלך מלחמת יום היפורים". בכתבה זו פורסמה טבלת השוואת בין הטנקים שהשתתפו במלחמה והבה אין זכר לטנק השרמן M-51.

בכבוד רב,
סא"ל (מיל') יעקב שילה

התעלמות מתנקוי השerman במהלך יום היפורים

לאחר שקרה שי שוב ושוב את כל המארמים והפרשניות בגלויון מס' 19, שהוקדש כולו לפעולות השריון במהלך היפורים, דהמתי ליהוכח, שאין שום זכר להשתתפותו המאווד פעילה של השerman במהלך זה, בצדון ובדרך. מאחר ולחמותי בזירה בדרומיות, אתייחס רק אליה.

חטיבה 11 (שני גודדי שרמן M-51 וגדוד חרמש) גויסה ב-6 באוקטובר. הימ"ח שלה היה בזאלים ובמהלך הלילה נעשו מאמצים קדחתניים להכשיר ולציד את הטנקים ואת הזחל"דים. כמו במרבית הימ"חים, גם אצלנו נתגלו חוסרים בפריטים קריטיים, בייחוד משקפות, ועל כן הנטנקים לא היה כשיר ממציעית.

לקראת בוקר ה-7 באוקטובר, נתקבלה הוראה לנעו מיד דרומה עם כל הכלים הקשרים. עד מהרה התברר, שלא ניתן מובילים ולפיכך חולט לנעו על הזחלים. אין זה פשוט לעבור כך דרך זו, מצאים עד גורת קנטרה. הדבר נכון לגבי מגנים ושוטרים, קל וחומר לגבי השרנים הישנים והאיטיים.

בצהרי ה-8 באוקטובר והכנסנו מיד לזרה, אשר הייתה כמעט ריקה מכוחותינו. מזע ורע להפסקת האש החזקה החטיבה את הכו, תוך עימות בלהי פוקס, יומס ולילה, עם טילי ה"סאגר",

התמסח

เครดיט לחיל ההנדסה בצלילה

לכבוד שאול נגר

קראתי בעיון את מאמרך על נושא הצלילה "צלילה שצלחנו וניצחנו", בביטאון עמותת השרין. לומר לך את האמת, התאכזבתי מהכתבה זוAth במעטה.

אין ספק שהיל השרין נטל חלק רציני וחשוב בפיתוח מערכ הצלילה, אבל אי אפשר לקחת את כל הקredit ול"זרוק" כמו פירורים בסיום המאמר לאלה מהנדסה שנטלו גם הם חלק ובעיקר לא להזכיר כמה אחרים.

למשל:

1. לא הזכרת כלל את הקמת גודוד התמסחים מערימות גROUTאות שננקטה בגרמניה. ושבנישות של צוות ההקמה שהפרק לנבוד הביאה את הדיווינד במלחמתה בCKER שהעבירו את הטנים הראשוניים את הגודוד "בקירה" הקומי אני וסגני ארנון גולן (היום אל"ם מיל').

2. אגב שווה היה, מבט וטוטטיבי, לדון בסוגיה האם היה נכון לעצור את שיקום התמסחים ולהשאיר הס"כ על 24 כלי. יתכן שם לא היה נלקח התקציב והוא משקמים את יתרת התמסחים, הינו יכולם גם להקים גשר תמסחים במלחמה ולא רק מספר דבורות. כדי להקים גשר הינו צריכים עוד 12 כלי.

3. גודוד 605 נשא בעיקר נטל הטרוגנות וניסויי הפיתוח, תחת פיקודם של סא"ל מוטי הוּן ואנוכי. בלי לקחת כהוא זה מכובדו של אבי זוהר המג"ד הראשון של הגודוד.

4. אבי זוהר לא פיקד על גודוד 605 במהלך המלחמה אלא על גודוד 630 שמצוותו היה ברפדים והגיע ראשון לתעלת.
5. אני פיקדתי על 605 וגם על שור הגלים. אナンנו בנינו את הגשר השני והחרדנו את גשר הגלים. ציוד 605 ודובורתו היו באוזר רומני, גורירת הציד כ-90 ק"מ היה סיפור מעניין של שרין והנדסה.
6. חושב שהיה גם ראוי להזכיר את בניית הגשר היבשתי ע"י סא"ל טובי לביא ז"ל, מג"ד צמ"ה.

ברכה מקרוב לך,
משה לשם, אל"ם (מיל')

תגובה המחבר:

הכתבת "צלילה שצלחנו וניצחנו", כפי שצוין בתחלתה, אינה התייעוד ההיסטורי המלא והרשמי של פיתוח אמצעי הצלילה, אלא רק עדות אישית של המחבר על פיתוח אמצעים שבהם היה מעורב, ועל הפיתוח בלבד. מלכתחילה לא כלל בכתב היפה, הירואי בפני עצמו, של הקמת יחידות הצלילה ולא פרוט הצלילה עצמה במהלך המלחמה. אגב, על שיקום התמסחים פורסמה כתבה בגילון מס' 11 של "שריון" (מאורס 2001).

נשמע לפرسم בביטאון זה כתבה בנושאים שציינתי.
ברכה,
שאול נגר

שוחבילה לפיתוח ה-MAB). לאחר שבסוף שנות ה-60' הייתה עדין להח"ן אחידות כוללת (טכנו-מבצעית) – טופל הנושא על ידי הח"ן –.

לכערי, הסדר בו הוצגו בכתבwerk הਪתרונות השוניים לנiod אמצעי הצלחה (דיבורות/חקלות גשר ומואחר יותר גשר מלא) אינו מדויק (ואף עלול להטעות).

1. הפתרון הראשוני לנiod הדרונות היה כאמור עגלת גירה תוך מהפקולטה להנדסה קלאית בטכניון, בראשות פרופ' דן זסלסקי, היה התקנת מגלשים.

2. הפתרון שהוצע על ידי חיל החימוש היה מושג ברגלן ציר נדונד שימוש בגלגלי בלון ענקיים, המותקנים זוגות זוגות על ציר נדונד (WALKING BEAM), כדי למזער את כוחות הגירה ולשפר את הנידוד והעירותו.

3. העצתו של פרופ' דן זסלסקי להצמיד צמד גלגים לצד הדобра, לרבות השימוש בציר נדונד, באח אחר שהוצע הפתרון שהוצע על ידי חיל החימוש. (להצעה זו הייתה מגבלה חמורה בכל הנוגע להולכת הדברה בתוואי לא ישר. זו הסיבה גם מדוע לא אומץ בסופו של דבר. פרט לכך שבשיטה זו נחשפו מחייבי ייחדות הציפה והדנדנות אליהן הם מוחברים לעונש כבד, כתוצאה מהאמצים עקב כוחות הגירה וטטלי הדרך).

4. בתרג'il "עווז" בחודש ינואר 1972, באזרע סכר הרואיפה, השתתפו כל שלושת פתרונות הנiod הנ"ל: מגלשים, גלגים מוצמדים לגוף הדברה וניגוד. התחלת התרגיל התעכבה עקב התחרופות הדברה עם המגלשים בקרקע הטרשייה והכוחות שהשתתפו בתרג'il נאלצו לעקור אותה. חרב ניסיונות מכוונים למפקדת התרגיל להכשיל את עגלת הנiod (על ידי הטלת "משימות נוספת" תוך כדי התרגיל), התבררה עליונותה של עגלת הנiod, שאולצת בפקודה למפקדת התרגיל לנסוע לאחר הדברה אליה הוצמדו גלגליים מחדך, שסרכה את דרכה בסיעור דחפורים מלפנים ויעיה אופני מאוחר, כדי להתגבר על מגבלות הנידוד והתמרון שלה.

5. הצעת פיתוח גשר הצנע הועלתה מזמן רב אחרי שגור הגלילים כבר היה בתנופת פיתוח וניסויים. מטרת ההצעה הייתה לאפשר ניגוד גשר סער מלא על גבי גלגלי ענק ובכך להתגבר על מגבלות הנiod של גשר הגלילים (כחות גירה עצומים עקב משקלו הרב והתנגדות הקרקע מצד אחד, ומגבלות התמרון בתוצאות מרחבו ואורכו מצד שני).

6. לטעמי, חסנה בכתבwerk בחברת זו התייחסות לרכיב הצלחה האמפיבי ("תמסח"), למורת ש"ההיסטוריה" שלו (שגם לגבייה היו לי הערות) נסקרה בגילוין שווין מס' 11 במרץ 2001. בתוקף תפיקדי בעוזר טכני לקצין החימוש הראשי, וכראש המשלחת שנסעה לאירועה לבדק את, ולהמליץ על, רכישת רכב הצלחה והגיורו האמפיבי – יש לי מידע ופרשפטיביה בעניין זה. ודוקא קריית כתבתו של רס"ן (AMIL) יוסי רגב "צלחת" עלתה סואץ במהלך מלחמת ים הים, 1973 ("עמ' 100-104") מנגלה מה הוא האמצעים שבזכותם נפרץ והוקם ראש הגשר, בניגוד לאמצעים שהועמדו לרשותם ולתקנות שתלו בהם.

הנני מקווה שתתקבל את העורוותי ברוחה בה חן ניתנו, בעיקר למען הדיק ההיסטורי, ואולי אפשרות הפקת לקוחות לעתיד. "חוויות" פיתוח אמצעי הצלחה, שלו בקנות ארגונית וכוכחות הותירו אצלם משקעים כבדים, והנני מקווה שלא תשנינה בעתיד. משאלתי היחידה היא שיספקו לעתיד הלקחים מושגאות העבר.

ברכחה

ד"ר אלעזר ברק

[תא"ל (AMIL) אלעזר ברק שם
קצין החימוש הראשי בעת המלחמה]

"מי שעינו מוכן לזכור את שגיאות העבר – נגזר עליו לחוות אותן בעצמו מחדש..."

כמי שהוואה אישית את התקופה, לרבות התקופה שקדמה למלחמה יומם היכרים, שהינה חלק בלתי נפרד מהמלחמה עצמה (שכנן מחלכים, אירודים ופעליות, שארעו בה, יצרו את התשתית למהלכי המלחמה ולאמצעים בהם נעשה שימוש במהלךה), קראתי את החוברת בעיון רב.

כתבותיהם של אל"ם (AMIL) חיים עדני "התפנית שהוחמצה, התקפת הנגד שלא הייתה" (עמ' 99-96) ושל דני קריף "האם אוגדה 162 המשמידה לבדה את חטיבת 25 המצרית" (עמ' 100), עוררו אצלם את התהוושה שהנה אמן נעשה ניסיון לזכור את שגיאות העבר.

לכערי, הכתבה על פיתוח אמצעי הצלחה אינה מסקפת נcona את התהילcis, ההחלהות והאווריה בהם פותחו אמצעי הצלחה. למרות שהinic מסיג'ג' בראשית הכתבה את דבריך בציון... כי כתבה זו אינה העיון ההיסטורי המלא או הרשמי של פיתוח אמצעי הצלחה שהם נעשו שימוש במלחמות יום היכרים, אלא עדות אישית של המחבר שהיה באוטן שנים שותף מלא, במסגרת גיסות השרים, בכל התהליך של פיתוח אמצעי הצלחה והנחייה והתו"ל שנמשך כ-5 שנים, לקרהת המלחמה האפשרית", הנני מוצא לנכון להעיר מספר העורות על כתבתך, ولو רק על מנת שיספקו הלקחים הנכונים בעודי, ושכתבתך לא תהפוך, למרות הסטייגוותיך, לחלק מההיסטוריה הרשמית.

ראשית יש להזכיר כי עד ראשית שנות ה-70' היה חיל ההנדסה חיל לוחם וחיל טכני גם יחד. ככל, היה חיל ההנדסה אחראי לא ורק לספק פתרונות תורת הלחימה ואייפון אמצעי הלחימה שלו, אלא גם לשפר פתרונות טכניים, הצדידותים ואחזקתיים לאפסנטית חח"ז. בתקופת כהונתו של האלוף עמוס חרובי כראש אג"א (עד 1.10.1968) (1.10.1972) שונה יי"udo של חיל ההנדסה להיות חיל לוחם (מסטער) בלבד, וכל אפסנטית חח"ז המחייבת אחזקה, החל מרמת היחידה, העברה לאחוריותו וטיפולו של חיל-החימוש. דרך אגב, קצין החימוש הראשי עד 1.9.1973 היה תא"ל חיים דומי ז", ואנו כי הימי עוזר טכני לקצין החימוש הראשי למן 1.3.1970, (עמדת שאיפשרה לי מעורבות ישירה והיכרות אינטימית עם כל נושא הצלחה, מאותו מועד).

מהרגע שהופקעה מחליל ההנדסה האחריות הטכנית והלוגיסטית לאפסנטיה המשמשת אותו ביצוע משימותיו, והועברה לחיל החימוש, נרתם חיל-החימוש למתן פתרון טכני יעיל,אמין ורוביוסטי לנושא צלחת הסער של דיבורות/חקלות גשר "יונייפלו" (זו הסיבה לכיניסתו המאוחרת של חיל-החימוש לנושא זה). הפתרון שהוצע על ידי חיל-החימוש התקדם בנiod דיבורות מושלמות על עגלות יהודיות (בלגולות גלגים), הנגרות על ידי טנק בודד, באמצעות יצול קשיה. פתרון זה, המבוסס על צלחת סער, הוצע משירקים מבצעיים (גירה על ידי טנק בודד, עבירות וכושר תמרון טויבים כמעט ללא הגבלת אורך תוואי הגירה), משירקים אחזקתיים של הטנקים הגוררים (שם מסורותיהם לא נועדו לעבודות גירה מואמצת לאורך זמן) והן בהתחשב בדבורה עצמה (שייעודה הראשוני – לצוף, לשוט ולהסיע על גביה טנקים על פניו מכשול מים – עלול להיפגע בתוצאה מסדרים או שברי מאמצים במחברים ובדפנות יחידות ציפה מסווג "יונייפלו", כתוצאה מגיריה בрутלית על פני קרקע מעוותת לאורך מסלול הגירה אל אתר הצלחה).

ההchalta להתבסס על תפיסת סער לצורכי הצלחה הינה נכונה (זו, דרך אגב, גם הדוקטרינה האירופאית שהובילה לפיתוח ה"תמסח", והאמריקאית

דוברה על גדור (הפיתוח של חיל החימוש)

הגודדים והוא הtmpkm ב"אדרת". במקביל נעשתה פניה לפיקוד הדרום לכפוף לאוגדה את חטיבת 500, שהייתה עתודה פיקודית.

4. הטנקים הראשונים של חטיבה 25 נתקלו בשעה 10:30 באש ארכט טווח מטנקים של חטיבה 600 שהיו ב"חרובה" (מזרחה לאגם המר) והחטיבה התרכבה בשטח הקרוב לאגם המר ושהתה שם ללא תנעה במשך כשבועיים. 5. בינויתם קידם מה"ט 217 את כוחותיו לעמדות המנתה תוך הימנעות מתנועות מיטוריות ופתחה באש. בשעה 11:00 אושר לאוגדה 162 לשלב את חטיבה 500 בהשמדת חטיבה 25, והיא יצאה לאזרור הלחימה הצפיה כאשר היה עליה לנעו כ-20 ק"מ.

6. לאחר ההמתנה המשיכה חטיבה 25 להתקדם צפונה ובשעה 12:20 נפתחה עלייה אש של פלוגה א' מגודר 407. לכוח הטרף גם מה"ט 14 ואז נוצר לראשונה קשר רדיו ישיר בין חטיבה 14 לאוגדה 162.

7. בשעה 14:15 התקם חפ"ק אוגדה 162 בצומת "פוזם" – כספי, ולאחר שנוצר ריכוז טנקים ליד חוף האגם המר – העלה מה"ט 217 גדור אחד לעמדות אש וגדור שני הוזקן לעמדות דרוםיות יותר. הטנקים פתחו באש בשעה 14:25. בשעה 15:00 הורה מה"ט 217 לשלוש מהעמדות הגבוהות ולהתקדם לעמדות קרובות יותר. בהמשך הטרף לקרב גדור טנקים 142. 8. כאשר הגיעו חטיבה 500 לאזרור היא חסמה את דרך הנסיגת של חטיבה 25 דרומה.

לסיום – אמנס כוח של גדור 407 פתח באש ופגע בחיל הקדמי של חטיבה 25, אך השמדת הכוח העיקרי של חטיבה 25 המצרית נעשוידי חטיבה 217 מאוגדה 162. חטיבה 217 לא הגיעה רק ברוגע האחרון לאזרור התכוונה כאות ובעיטה מארב קלסי מפואר.

מן הראיyi כי שמי שרוצה לבקר או להגיב יבדק היטב וידיק בכל הקשור לעובדות.

תא"ל (מיל') נתקה ניר, מה"ט 217 במלחתם יום ה毅פורים

מה שראים מבאן לא רואים ממש

תגובה לכתבות של דני קרייאף / "האם אוגדה 162 השמידה לבדה את חטיבה 25" ("שריון", ג'ילון 19 אוקטובר 2003)

בכתבו לעיל הסתמן הכותב על עובדות אמיתיות, לכוארה, שמקורן: עדות אישית, ספרו של נשיא המדינה לשעבר ועל מחקר קרב שפורסם בביטאון "מערכות" לאחר המלחמה (לא צוין מתי ובאיזה גילוון). אין לי טענות על התרשומות האישית של הכותב, שבودאי ביטה את הדברים כפי שראה וחיש אותן אף שמדובר הטבעי היו בזודאי מוגבלים עקב מיקומו ומוחסן ידיעתו על המתרחש בדגמים גבויים וביחידות אחרות. הסתמכותו על מקורות משניים מחייבת זהירות ובדיקה, משומש שהיא מציגה עובדות הסותרות את הנאמר במסמכים מקוריים (יומני מבצעים) ובמבחן המקיף של מחלקת היסטוריה – "תולדות מלחמת יום ה毅פורים".

להלן מספר עובדות המציגות במקריםות הנ"ל:

1. נאמר בכתבה שהידיעה על התקדמות חטיבת השריון המצרית 25 הגיעו לאוגדה 162 ביום הקרב בשעה 12:30. העובדות בעניין זה היו: ידיעות על התקדמות אפשרית של החטיבה הגיעו עוד בערב שקדם ליום המאבק. בהתאם לכך רוכזו שני גודדי טנקים מחותמיה 217 – גדור 113 של זאב רם מודром ל"כישוף" וגדור 126 של גורא קופל מודром ל"אדרת". חפ"ק המה"ט נשור כדי לפקד על הגדור השלישי של החטיבה גדור 142 של נתן פרעם, שפעל בציר "עכבייש".

2. חטיבה 25 יצאה מ"עופרה" בשעה 07:20 ואוגדה 252 הינה נגדה את גדור 182 מחתמיה 164, שהספק לפתוח באש ארטילרי על מסך החטיבה. 3. בשעה 08:00 הורה מפקד אוגדה 162 למח"ט 217 לצאת ולפקד על שני

אחריות מתוך בחירה ומtower שליחות

ביום שישי, 5 באוקטובר 1973, ירדו 64 צוערים וחדריכים קורס קציני השריון מחזור נ"ה לכוננות שאורתיות במרחב סיני, שבוע לפני סיום קורס הקצינים, ועצמו עצם להחרת היום חול התקפה החצרית. את ההודעה על הסמכותם ל��ונה קיבלו בקשר ודרגות הקצינה צוידו על הכותפות. ביום 29 באוקטובר 1973 התכנסו חניכי אותו קורס, חסר הנופלים, לטקס סיום רשמי ומשותף ב"יד לשריון" בלטרון, יחד עם בוגרי קורס קציני היבשה האחד. ואלה דברי קצין השריון הראשי תא"ל אביגדור קלין בטקס הסיום

תא"ל אביגדור קלין

דבר נוסף – חשוב יותר מכל במלחמה הקשה היה:
- את חשיבותה של רוח הלחימה הנשענת על
אמונה בצדקה הדרך.

סיפורו גבויה ורבים שזרום במורשת הקרב של קק"ש נ"ה. בלחימתם האמיצה במוחב בודפשט, בתמודדותם הנוצע בקרוב הקשה במבואות קנטרה ואחר-כך בצלחת התעללה, בלחימה בגדה המערבית ובקרבות הכיתור על העיר סואץ. לא בכדי הווענקו לרבים מלהלחמים והמפקדים עיטורים על גבורתם. מלחמת יום היפורים היא מלחמתם של המפקדים והלחודים בשטח, והליך החשוב עבורנו הוא שאת היכולת הזאת, המתבססת על הערכם הבסיסיים ווינקת משורשים עמוקים של אהבת העם והמולדת, נדרש לפתח ולטפח. השרתו של הלוחם והקצין, החל מצעדיו הראשוניים וטיפוח יכולותיו ומילונוpty האישיות והמקצועית, הם הבסיס שעליו לא נתפרק בכל דרך.

מלחמות יום היפורים שהחלה במצב של הפתעה אסטרטגית – שברא באחת את עוגני המציאות כפי שהיכרנו אותה עד אז ואת התפיסה שהיא תהיה שלטת אז בצה"ל ובנהגה המדינית אחד. מה שחל בהפתעה מוחלטת המציאות כהן. מה שחל בהפתעה מוחלטת כמעט, ובនזקי פתיחה קשה כל כך, הסתיים כאשר כוחות צה"ל מוצאים 101 קילומטרים מהקרבת גזרות הדרום ובתווך תותחים מדמשק בגזרה הצפונית. חילילי ומפקדי צה"ל חזרו מהמערכה הקשה זו בשורות חסוטה. חיל השריון, ספג את רוב המהלומות הסוריות והמצירות וAYER רבים מטוبي בניו – ביניהם גם 16 צוערים ומפקדים מחזור נ"ה.

חניכי ומפקדי קורס קציני השריון של 1973, הימים סוררים אתם מעגל. טקס זה הוא למעשה טקס הסיום הרשמי שלו מצפה כל צווער. כוורת הנסיבות הפריד ביןיכם ביום היפורים לפני 30 שנה, ושוב נפגשים אתם כאן היום בלטרון – במקומות בו חוקקים לזכרון עולם גם

אחד מהם למצות את המיטב בשטח מהיכולות המשותפות.

בוגרי קק"ש נ"ה יכולים להסתכל בגאויה על האופן בו מושלבם בוגרי קורס קציני השריון בקשר היבשה ולדעתו שمعالג הלמידה עוד נמשך. למදנו

כבוד שר הביטחון, מפקד הזרוע לבניון הכוח ביבשה, קציני חיל ראשיים, מפקדים בעבר ובהווה, משפחות שכلوת, בני משפחות ואורחים נכבדים – בוגרי קורס קציני שריון מחזור נ"ה, ואחרונים – קצינים וקציניות צעירים,

שלושים שנה אחרי המלחמה היא עומדים יחד בתחום הנצחה של חיל השריון בלטרון בוגרי קורס קציני היבשה

האחד. שלושים שנה מאז פלחו הסירנות את דמתה היום הקדוש בעיצומו של יום יום היפורים, אנחנו סוגרים יחד מעגל. ביום שישי, 5 באוקטובר 1973, ירדו 64 צוערים ומדריכים

מקורס קציני שריון מחזור נ"ה לכוננות שאורתיות במרחב סיני, שבוע לפני סיום קורס הקצינים, ונעצמו עצם למחарат היום מול התקפה המצראית. את ההודעה על הסמכותם ל��ונה קיבלו בקשר ודרגות הקצינה צוירו על הכותפות. היום מקבלים בוגרי הקורס את דרגות הקצינה בצד דור הקצינים הצעירים – דור של קצינים שהם בניהם של הלוחמים במלחמות יום היפורים.

בשבועות האחוריות עסוק עם ישראל, וצה"ל בתוכו, רבות בלחמי המלחמה היא – מלחמת יום היפורים. בטקס זה ברצוני להתייחס לשניים הקשורים קשר ישיר בARIOU מיוחד זה:

קורס קציני היבשה האחד מהוות אחת ההוכחות לכך שלמדנו. תפיסת עולם שלמה של צבא השנתה בעקבות המלחמה. לא עוד קרבות של ח"ר, שריון, הנדסה וותחנים, המתנהלים בפני עצם, לא עוד חשיבה טקטית חד-קלילית. מאז מלחמת יום היפורים צה"ל הוביל שינוי מהותי בכך שכרך ייחד את היבשה בקרב משולב. השילוב באידי בייטוי החול משליבי ההכרה הבסיסיים. אין מדובר בקצינים העומדים יחד ורק על מגרש המסדרם. מדובר בתפיסה משולבת אשר מאפשרת לכל

הרמטכ"ל רב-אלוף משה יעלון סוקר את הבוגרים בטקס הסיום

ניצחון בעימות יושג באמצעות נחיות, תעה, יצירתיות, אמונה בצדקה הדרך ושמירה על ערכינו המוסריים. את כל אלו תצטרכו להזכיר לפני פיקודיכם.

עליכם לזכור, עניין כל החיילים נשואות אליהם. אתם שבים מכאן אל היחידות ואל החילימ, והפעם כמפקדים.

הורים יקרים, בני משפחות, היום הוא יום מיוחד גם לכם, עבורהם מעמד זה הוא סופה של דרך ותחילתה של דרך חדשה. גם לכם תהיה זו דרך מיוחדת, דרך לא קלה. עוד יהיו דאגות וחששות. עוד תמתינוטלפון מהבן או מהבת, תחכו לחזרתם מותשים ועיפויים. תשמעו עוד הרבה סיפוריים וחווויות, ושוב יהיו דברים שלא יוכלו לספר. אולי תנתנו שוב "איך יצא כל-כך מוצלח?" הרבה בזכותכם, יכול אני לומר לכם זאת בביטחון מלא. היסודות העוצבו בבית, העוכבים נשאבו מכם. אין דרך לאורכה של הדרך, לאורכה של התקופה.

לכם, צוות המפקדים, המדריכים, ידוע אני כי השקעתכם במהלך חודשי ההוראה, בימים וב寥ות הארכונים, נשאת היום פרי. בעצם, כאשר כל אחד מהקצינים הצעירים שלפנינו יצמח ויפרث,دعو כי הצלחתו היא גם הצלחתם ופירותיו שלם גם פירותיכם. על כן, אבקש להודות לכם על פרי عملכם שאנו רואים וה פרי היפות שנזכה לראות בעצם.

קצינים וקציניות צעירים, תפסו פיקוד – ברכתי נתונה לכם, עלו והצילהו!

תא"ל אביגדור קלין

שמותיהם של רעים שנפלו במלחמה, אשר פניהם, דמותם, אופן חייהם ונסיבות נפילתם – חיים לבן כולם. מורשתם המשיך ללוות את חיליל צבא ההגנה לישראל כדוגמה ומופת לבורה,

לנוחות ולסירות אין קץ.

משפחות הנופלים, בניים האהובים, אשר הלו לבלי שוב, חסרים לנו מדי יום, מדי שעיה. אך היום מרגש חסונים עוד יותר. ערב זה שייך להם כפי שהוא שיעיר לבוגרים הצעירים ממשיים היום את הקורס. רצים שתזענו שאנו זורקים, אוהבים ומקשים לחבר ולהעניק לכם כתף תומכת, בכל יום ובכל שעיה.

קצינים צעירים, מסיימים אתם החיים את קורס הקצינים היבשתי האחוד ומוסמכים בקדומים בחילות השדה של צה"ל. קורס זה משלב

בתוכו את כל חילות השדה של צה"ל וכשיר ייחידי עליו מושחתת צה"ל. מפקדי צה"ל נושאים על כתפיים, יחד עם דרגות הקצונה, את משא האחריות. זה הייחוריות מתוך בחירה, אחריות מתוך של צה"ל. השילוב הזה, יחד עם שאר הzierופים המקוריים בצבא ההגנה לישראל העמדי בפני מבקנים קשים ברמות הפיקוד, הלחימה והמוסר. העימות בו אנו נמצאים, כבר מעלה משולש שנים, הוא עימות קשה וממושך בגורם הטורו המנסים לפגוע בנו בכל דרך אפשרית, מבלי להבחין בין חיל לאזרה, בין מבוגר ליד, בין גבר לאישה.

בתוכו את כל חילות השדה של צה"ל וכשיר ייחידי קצינים וקציניות לתפקיד מפתח במגוון הלחום של צה"ל. השילוב הזה, יחד עם שאר הzierופים המקוריים בצבא ההגנה לישראל יותר ממקור החושן והכוח האמייתי שלו. זה מבטא יותר מכל את אחדות הגורל ומעל לכל את תחומיות האחריות המשותפת להמשיך קיומו של עם ישראל, המשך קיומה של מדינת ישראל ולתפקיד המפתח של צה"ל בהקשר זה.

מהחר בוקר תהו נדבר מרכז בעמוד השדרה

בוגרי מחזור מל"המת יום הциפורי

האדם שבטנק הוא מה רוח הכל

"אני אכן מאמין כי סוג הטנק והקדמה אכן חשובים, אך האדם שבטנק הוא מהוות הכל. אני מצדדי מתכוון לעשיות הכל כדי להמשיך ולטפח את האיכות האנושית בחיל. כך ציין קצין השריון הראשי החדש, תא"ל סמי תורג'מן, בטקס מרגש שהתקיים ביד לשוריון" בלטרון עם כנסתו לתפקיד.

שבטנק ינצח" מותעצמת ומתקבלת משמעותית חדשה. אני אכן מאמין כי סוג הטנק והקדמה אכן חשובים, אך האדם שבתוכו הוא מהוות הכל. אני מצדדי מתכוון לעשיות הכל כדי להמשיך ולטפח את האיכות האנושית בחיל. אני רוצה להודות למפקדי שנותנו בי את האמון ומיינו אותו לתפקיד ואעשה כל שביכולתי על מנת להציג בחירה. אני רוצה להודות לך, אביגדור, על תרומתך הרבה לחיל השריון ולצה"ל – תרומה הניכרת בכל תחום בחיל – להודות לך על הדרך המוצעת והענינית שבה העברת לי את הפיקוד ולאחל לך, בשמי ובשם רعيי השריונאים, הצלחה בכל אשר תפנה. בהצלחה לכלנו.

הנדס, ראייתי מהו יושר מקצוע, פגשתי צניעות, ראייתי מקצועיות, אך יותר מכל ראייתי אדם האוהב אנשים, אוהב את המקצוע ואת הצבא, מאמין במטרתו ועשה ימים ולילות להצלחתו. על כך תודתי האישית.

בכל תקופה, פיקוד על חיל השריון הואאתגר ממדרגה ראשונה, אך בתקופה זו האתגר גדול פי כמה. לשאלים מהו מקוור עוצמתו של צה"ל – ברורה התשובה, כי העוצמה היא באנשי. אצלנו, בשוריון אומרים "אדם שבטנק ינצח", אך חובה לעלינו לדעת כי לא כל אדם הנמצא בטנק ינצח. אנו צרכיס אנשי נחושים, חזורי אמונה המאמינים בצדקה הדרן, אנשי איתנים, לוחמים באופיים ושריונאים בנפשם. הסיסמה "האדם

ביום 22 בינוואר השנה נכנס לתפקידו קצין השריון הראשי תא"ל סמי תורג'מן, שהחליף את תא"ל אביגדור קלין ששימש את תפקידו ואומר לפירוש מצח"ל. לפני טקס החילופין התקנסו במס"א הקשנ"ר היוצא תא"ל אביגדור קלין והקשנ"ר הנכנס תא"ל סמי תורג'מן, יחד עם מפקדי חיל השריון בעבר ונשוי פרויקט המרכבה בראשות ר' מנשה קהן תא"ל עמר ניר. במפגש המעוניין והשינויים סקירות על תוכניות חיל השריון והທורתיים העומדים לה坦מש וכן של כלנו – טנק המרכיב סימן 4 ולאחריה התקנים סיור והצגת הטנק עצמו. לאחר מכן נסעו כולם לטקס החילופין שהתקיים ביד לשוריון" בלטרון – בהשתפות מפקד זרוע היבשה האלוף יפתח רון-טל, אלוף (מיל') ישראל טל, י"ר עמותת "יד לשוריון" אלוף (מיל') חיים אוז, מפקדים וחילופים של חיל השריון ומוזמנים רבים,

דבר הקשנ"ר החדש – תא"ל סמי תורג'מן
האלוף ישראל טל, מפקד זרוע היבשה – האלוף יפתח רון-טל. תא"ל אביגדור קלין, דידי, הקשנ"ר היוצא, י"ר העמותה חיים אוז, מפקדי השריון בעבר, קציני החיל בעבר, עמיית קציני החילות, ראשי חטיבות, ראש מטה הזרוע, קצינים, קצינות, גנדים, מפקדים, חיילים וחילופים זורחים. אני מקבל היום את הפיקוד על חיל השריון, החיל המרכזיב ביבשה. מובן לי שהאחריות המוטלת עלי גדולה ביותר. תרשו לי לחזור מהמקובל ולהתחליל בעיות שריונית, וכמובן בינהmeric: חברינו, מפקדי ומורי, אביגדור, אני נכנס היום "יעילך הגודלות". נפלה בחלקי הזכות ללמידה מנק את רזי המ鏘. הצבאי לכל אורך שנותיי בחיל השריון. ראייתי יסודות מהי, למדתי מנק תכנון יסודי

הקשנ"ר החדש תא"ל סמי תורג'מן

শותפים ביבשה

התעשייה הצבאית לישראל בע"מ (תעש)

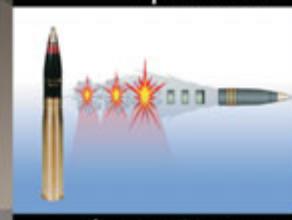
www.imi-israel.com

תעש - שותף מרכזי בtank המרכבה

תחמושת טנקים

פג' טנקים 105 מ"מ רב חכלי

marshot GISOR מכית תעש

תעש - בית הייצור להשכחות רקס

אי בוד אלמוני ושהם בני ענבר

תיאור המעשה: ביום ה-5 ביוני 1967 בקרבת על מוצבי רפיח, תפס סמל בני ענבר צ"ל עמדה עם טנק, בכוכונה למשוך את אש האויב ועל-ידי כך לאפשר לפלוגתו לאגף את האויב. תוך כדי פעולה זו השמיד 5 טנקים ונפצע בעורפו. למוראות שנפצע, לא עזב את תפקידו והמשיך בליחימה. בקרבת מבואות אל-עריש, לאחר שפגע ב-3 טנקים ובמספר תותחי נ"ט, נפגע הטנק שלו. הוא וצוותו קפצו מהטנק. הוא נהרג מאש אויב שהיה מחופר בשולי הכביש. **על מעשה זה הוענק לו עיטור הגבורה לפי חוק העיטורים בצבא ההגנה לישראל.**

ניסן תשל"ג, אפריל 1973

ליקט וערך אל"ם (מייל') שאול נגר

אל תוך הסכנה. עימם בקהל הנועזים היו גם לוחמים שהצלוו לנצח בשלום. אחד הנועזים שלא חזר מן המלחמה היה סמל-ראשון בני ענבר צ"ל שנפל ביום השני למלחמה, 6 ביוני 1967.

מלחמת קדימה

מלחמת ששת הימים הייתה מלחמה מקדימה, שנערכה לתקוף את האויב לפני שיתקוף הוא. ב-4 ביוני החליטה ממשלה ישראל על יציאה למלחמה, לאחר שנוכחה כי אין סיכוי להשגת הסדר מדיני. מניעי ישראל ליזום את "הירייה הראשונה" בחזית המצרית היו:

■ בוטולו הישי מגבע "קדש" (1956) – סולק כוח האו"ם ובוטל חופש השיט במיצרי טיראן שבדרום מפרץ אילת. כמו כן נפגע כוח ההרתעה של ישראל ו מבחינה התהוו היה זה קאוזוס בל"י (עליה למלחמה).

הספריה לאחר מכן הכרעת המלחמה שפרצה ב-5 ביוני 1967, נשכה שישה ימים ומזכה בסופה את צ"ל פרוס על כל השטח שבין תחנת החרמון ושארם א-שייח', הירדן ועתלית סואץ.

בניגוד לכל התרסיטים המקדמים, מלחמה זו התנהלה בשולש חזיות: תחילת נגד מצרים וירדן בעת ובשעה אחת, ואחר-כך נגד סוריה. במהלך הוסלו חילות האוורור של המדינות השכנות, נפרצו מערכי שריון ומתחמים חפורים וUMBOS, התנהלו קרבות בתוך שטחים בנויים והושגה אחיזה ישראליות איתנה ברמת הגולן. אגב כך הופעלו אמצעי לחימה חדשניים ונעשה שימוש בעוצמות אש גדולות. וכמו בכל המלחמות, שוגה הוכחה חשיבותו הרואה במעלה של הגורם האנושי. 803 לוחמים לא שבו לבתים משדה הקרב ורבים מהם נפלו בעת שהירפו נפשם והסתערו בגבורה

מצעד יום העצמאות של שנת תשכ"ז (1967) נערכו בירושלים לפי כל הכללים הנקובים בהסכם שביתת-הנשק בין ישראל וירדן – בלי טנקים (אפילו בלילה"מים), בלי מטען אוביורי (ואפילו בלילה מטוסי סיור קלים). ערב לפני כן, במקומן לילי באצדדים של האוניברסיטה העברית, הוקרא קטע מ"הטור השביעי" של נתן אלתרמן בזוז הלשון: "ערב, ערב, בטום נפל הפוך / בטום החשיך לשניינו אוור חמה, / משכי דץ, משליכה מלחשיר / את בריח שעורי המלחמה! / וראי את ההבדל / בין מארה אין תואר לה שם / ובין ברכת שלום ותור פריחה / כמוrho לא ידעו עמי בני שם". שעה קלה לאחר מכן, בעיצומה של מסיבת יום העצמאות בבית פרטוי בירושלים, נקרא הרמטכ"ל רב-אלוף יצחק רבין לטלפון ושמע מראש אמ"ץ אלוף אהרון יריב כי צבא מצרי החל לנעו לתוך חצי-האי סיני. כך החלה

טמל-ראשון בני ענבר ז"ל

השריון הישראלי מביס את השוריין המצרי במהלך מלחמת ששת-הימים

שני פגזיים והטנק החל להתקלח. בני לא איבד את עשתונותו. תחילת כיוון את הטנק לצד הדרן, כדי לא לחסום את ציר התנועה לכוח הבא בעקבותיו. אחר-כך גיסס את התותחן שלו לפירוק אבזרים חוניים במערכות הטנק, ובכל זאת נוקר התותח ומכשיר הקשר. אם הרשיפה תכבה, אמר לעצמו, המצריים לא יוכלו לעשות שימוש באבזרים הללו. רק אחרי כל הדברים הללו פנו השוניים לוחול על פניו הכביש הפתוחה, בניסיון למצוא מחסה. תוך כדי זה חיללה בני השיטות אש האiouם המחוור בשולי הכביש והם מצאו את מותם.

ב"ספר הגבורה" שהוציאו אגודות העיתונאים בתל-אביב וניצולו ברגן-בלזן, הוקדש עמוד לתיאור פעולות גבורתו الأخيرة.

חייו בני ענבר

בחולון כ-37 שנה מאז מלחמת ששת הימים חיפשנו בני משפחה וחברים שיוכלו להרחיב את הסיפור על בני ענבר ז"ל. פנינו גם לענף נגעים ולא נמצא בידם מידע. בני שירת בגנדוד 79 בחטיבת 14. אנו מטירים על כך מאוד ומקשים מחבריו ליחידה ומכל מי שהכירו ומבין משפחה שיקרא כתבה זו שיתקשר למסורת או ישלח אלינו פרטים.

מקורות:

- פרק "הצבא המצרי החל לנעו" מאת חיים הרצוג, מתוך ספר הגבורה, בעריכת מיכל בר-זהר
- בני קשות, מאות חייניו וויאב גלבו

לעוסק בሪאלים. היה לו חוש הומור עשיר וմבדר ביוטר ובכל חברה היה המוקד.זכה גיסס בפברואר 1964 ושירות בחיל השריון. לאחר שהשתחרר מצה"ל היה יוצא מדי פעם לשירות מילואים.

באביב 1967 תכנן בני ענבר בן ה-23 להובש בשנה הבאה את ספסלי האוניירטסיטה העברית בירושלים. הוא מילא את הטפסים המתאים ושייר אותו בדואר ננדרש. כשהגיע אליו החזרה על קבלתו ללימודים, במחצית השניה של חודש Mai, כבר היה בני בגדוד הפטונים שבו הוצב לשירות מילואים, בדרגת סמל ראשון, אי-שם מול הגבול המצרי. ב-5 ביוני, היום הראשון למלחמה, הבחין מצרי הטנק שלו בשמונה טנקים מצריים מוצרצרים מולו ומול הטנק של מפקד הפלוגה. הוא פגע בחמשה מביניהם, ורק לאחר שלושת הטנקים האחרים נמלטו, ראה שמדובר בטנקים מוצרצרים סובייטיים מסווג "סטלין". גם חש לפטעה שהוא פצעו בעורפו, אך החligt שאין זו סיבה מספקת לעכב את התקדמות הטנק. רק כשהגיעו לקרבת המתמחים של שייח' זוויד ונקלע להפגזה קללה בפעילות, ירד מהטנק וביקש שייחבשו. הצוות הרפואי שטיפל בו הבחן כי הבחור סובל משחזרות עזה והציג לו התഫנות לעורף, בגין הסחזרות ובಗין הפצעה עצמה. בני ענבר דחה את הצעה בתוקף. ביום השני למלחמה, 6 ביוני 1967, הטנק שלו המשיך לשועוט לכיוון ביצורי הגיראי,ירה ללא הורף והספיק לחסל עוד שלושה טנקים מצריים וכמה תותחי נ"ט. לפטעה פגעו בטנק

■ ■ ■ היערכות הצבא המצרי בסיני לצה"ל איום על ישראל, איום שגבר עם ה策יפות סוריה וירדן לחזית אחת עם מצרים. ישראל מצאה עצמה מוקפת על-ידי שלוש מדינות הקשורות ביניהן בברית צבאית המכונה נגדה.

■ ■ ■ בכלל נוניה היגייניות ומשמעותם הצבאיות (קרובת מרכזי אוכלוסייה לגבול, "המושגים הזרים" וכו') לא יכול ישראל להסתכן במתתקפת-פתעה ערבית שבנתונות אלה יכולה להיות קטלנית מחייבת. שאיפת צה"ל הייתה לנחל את הלחימה בשטח האויב ולנצל את הירון ש مكان מהלך הפתיחה יוזם.

■ ■ ■ צה"ל בני על מערך המילואים המהווה את עיקר כוחו. להחזקת מערך כזה לאורץ זמן השלכות כלכליות, חברתיות ומורליות. ישראל שפה להכרעה מהירה שתשים קץ למצב זה.

גיבור בקרב ושהם בני ענבר

בני, בן יחזקאל ומרום, נולד ביום כ"ז בכסלו תש"ה (12 בדצמבר 1944) בגנדוד בירת עיראק. בשנת 1953 עלהה משפחתו לארץ. את לימודי היסודיים סיים בבית-הספר ה craterי "אליאנס" שביפו. לאחר מכן למד שנתיים בבית תיכון ובשנתיהם הבאות למד בבית ספר אמריקאי שטהרן שבאיראן ושם סיים את לימודיו בהצטיינות ועם תעודה בוגרת. לאחר מכן חזר לארץ. בני אהוב מתמטיקה, פיזיקה וכימיה, במקצועות אלה הצלין וציוני היו גבוהים. גם במקצועות הומניים עשה חיל אך אהב יותר

הצדעה לממח"ל

במהלך הקרבות הקשים בלטרון, במלחמת העצמאות, ראה לוחם המח"ל ראוון הובר ז"ל, לידן, לוחם פצוע שלא הכיר. בשלב נסיגת הכוחות לאחר נשא ראוון את הפצוע על גבו ונסוג איתו עד לחולדה. בדרכ ממלל הפצוע מילים לא ברורות בלע"ז. כאשר הגיע לחולדה הבחן ראוון כי הפצוע כבר איננו בין החיים. עד ליום מותו, בדצמבר 2002, לא הכיר ראוון את הפצוע שנפטר. בצוואתו ביקש לציין חוויה זו ולכבוד בכך את זכרם של לוחמי מח"ל שחרפו נפשם בהאגנה על המולדת. בינואר 2004 נחנכה ב"יד לשוריון" בלטרון אנדרטה המהארת לוחם נשא פצוע, פרי יצירתו של האמן ארדין אלטרא, ליד לונדון שעלה לארץ בשנת 1979.

אל"ם (מיל') שאל נגר

פסל הלוחם והפצוע באנדרטה
ב"יד לשוריון" לכבוד לוחמי המח"ל

2000, לא הצליח ראוון להזיהות מי היה הלוחם שנשא על גבו. בצוואתו ביקש ראוון לציין חוויה זו ובכך לכבד את זכרם של לוחמי מח"ל שהגינו מוח"ל במיוחד כדי להשתתף במאםץ המלחמתי של מדינת ישראל, כתף אל כתף, וחרפו נפשם במלחמה על הגנת המולדת, לצד לוחמי היישוב היהודי והעלולים החדשניים שזהו מקרים רבים.

למעלה משנה עמל האמן ארדין הרט (ראה מסגרת) על עיצוב והקנת פסל המתאר לוחם על ציודו הנושא על גבו פצוע. פסל זה, המוקדש לראוון ולפצועו שנשא על גבו, נחנך בלטרון בטקס רב-משתתפים, על ידי עליזה אלמנתו ועודד בנו

כפי כבר אינו בין החיים. עם שחרורו מצה"ל פנה ראוון לעיסקים פרטיים, תחילה כימאי בצי הסוחר ובהמשך עסק בתחום הפלטיניקה שבו עשה חיליל, בעיקר במקסיקו. עד ליום מותו, ב-10 בדצמבר

את מורשת העם היהודי מימי המקרה עם מורשת מדינת ישראל. במאבק על הקמתה וקיומה של מדינת ישראל נפלו רבים, ביניהם אלה שהחמו כאן בלטרון על פתיחת הדרכ לירושלים, ובתוכם גם לוחמי מח"ל – מתנדבי חיל (ראו מסגרת). ראוון הובר ז"ל נולד בפולין ב-1923, עלה לארץ עם משפחתו בשנת 1930, התגייס בשנת 1947 לחטיבת גבעתי לגוד 54. במסגרת זו שירת גם ביחידת "שועלי שםzon" הנודעת אשר גם ליוותה שיירות בדרך לירושלים. במלחמות העצמאית השתתף ראוון הובר בקרבות לטrown. ראוון ז"ל תיאר כיצד במהלך הקרבות הקשיים שנערכו בלטרון ראה לוחם גבעתי שלא הכיר, איש מח"ל, שוכב פצוע לידיו. כאשר נסוגו הכוחות לאחר נשא ראוון את הפצוע על גבו ונסוג איתה לחולדה. ראוון תיאר בפני בני משפחתו כיצד נשא את הפצוע לאורך כל הדרכ, כאשר הפצוע ממלמל כל הזמן מילים לא ברורות בלע"ז. כאשר הגיע עמו הפסיכע לחולדה והניח אותו על הקרקע – הבחן

מח"ל – מתנדבי חיל

כ-3500 מתנדבים (מח"לנים), בינויהם גברים, נשים, יהודים ולא יהודים, מ-43–1949. רוב המתנדבים שירותו בשנים 1948–1949. רק בצבאות בנות הברית במהלך מלחמת העצמאות הגיעו ליותר מ-119,000. הם תרמו הרבה לא רק לניצחון במהלך מלחמה אלא גם בבניית הבסיס המרכזי והוקם צה"ל. הם שירתו בחילות האוויר, הים, הרפואה, המודיעין, ההנדסה, התותחנים, בפלמ"ח, בחטיבות החיל"ר של מלחמת העצמאות (אלכסנדרוני, עוזד, גבעתי, גולני, כרמל, קרייתי ועציוני) ובוחטיבות השוריון 7–8. ואנו מושפעים מכך"ל הנרגו ו/או נעדרו בזמן המלחמה. רבים נפצעו וכמה נלחקו בשבי. אנדורטת מח"ל לזכר הנופלים הוקמה בכנסיה של דרכם בורמה, בשער הגיא, לא הרחק מטטרון. רוב אנשי המה"ל חזרו לאזרחותם לאחר המלחמה וכ-550 מהם נשארו בארץ או חזרו אליה והקימו בה את ביתם.

בחטיבת השינוי 7

המפקד השני של החטיבה היה איש המה"ל הקנדי בן דונקלמן, שהיה קצין בעל עיטורים מהדיוויזיה הששית של קנדה במהלך מלחמות העולם השנייה. יוטר מ-300–350 אנשי מח"ל, לרובם דוברי אנגלית, שירתו בחטיבה 7, בעיקר בגודדים 72 ו-79.

בחטיבת השינוי 8

זו החטיבה היחידה שהייתה לה טנקים בשנת 1948. לגודול 82 היו 3 טנקים שנגנו מцевה המנדט הבריטי, על-ידי חיילים לא יהודים שנטשו את הצבא הבריטי. פלוגה ב' של 82 הייתה מורכבת בעיקר מזרדים – אפריקאים, בריטים, קנדים וכמה אמריקאים אנשי מח"ל. פלוגה א' של 82 היו טנקים קלים יותר, שאושיוו על-ידי אנשי מח"ל מנוסים מזוחה אירופה. בגודול המרגמות 88 שירתו אנשי מח"ל מזרדים – אפריקה, בריטניה, ארחה"ב הולנד, בלגיה, שוודיה, צרפת, ברזיל, סין וצפון-אפריקה. בגודול הממנוע 89 שירתו אנשי מח"ל מדרים-אפריקה, בריטניה, קנדה וארה"ב.

האמן ארדין הילר שעיצב את הפסל

תא"ל (מח"ל) יצחק פונדק – המפקד הראשון של גיסות השוריון

מצה"ל מילא תפקידים ציבוריים רבים. בטקס שהונחוה על-ידי אליהו בן-און השמייע הזמר אלון הררי, מצוות הווי שוריון, את שיר "הרעות" המשLLL מאוחר יותר מכל את מה שמייצג אתר "יד לשוריון" והדבר המאפיין ביותר את הוצאות הלחימה והשירות. אלון שר גם את בטנק ואת הלחומים בשדה הקרב. אלון שר גם את השיר "תיה לי חבר, תיה לי אח" לזכרם של הלוחמים שנפלו בקרבות לטורון במהלך הักษיות הקוממיות. לידו בתקדים היה מיכאל קנו.

ארדין הילר

ארדין הילר, יליד לונדון, עלה לארץ בשנת 1979. ארדין הוא צייר במקצועו, שרובות מציירותו מוצגת ברחבי העולם. סדרת ציורי "שיא המים" (The Water's Edge) מוצגת דרך קבע בספרייה בריטית. ארדין עוסק פעמים לפעם ובעבודות יצירתיות. כוונתו עיצוב את הבניין "יד לילד" בקיוביץ לוחמי הגטאות. ביום הוא מעצב יצירה מיוחדת בזכוכית להנצחת הטבח ברוזנדה. ארדין מתגורר עם אשתו אסנת, בעצמה פסלת, ושלוש בנותיו, בפרדס חנה.

של רואבן הובר זל, ביום כ"ט בטבת תשס"ד (23 בינואר 2004). הפסל מוצב על בסיס גבוה מצופה שיש ופניו אל האנדורטה המציגת את הצדעת חיל השוריון לחילות השוריון של בנות הברית שהביסו את המפלצת הנאצית במהלך מלחמת העולם השנייה. על בסיס הפסל הפונה אל אנדרטות בנות הברית שלט הנושא את הכיתוב: "איש אט רעהו יעוזו ולאחיו יאמך חזק" (ישעה מ"א פסוק ו').

רבים מאנשי המה"ל היו בוגרי מלחמת העולם השנייה. שטחו זה שבאות "יד לשוריון" יוקם בעתיד מוזיאון הלוחם היהודי במהלך מלחמות העולם השנייה, לכבודם של מיליון וחצי לוחמים יהודים שנלחמו במסגרת צבאות בנות הברית. רבים מלוחמים אלה עלו בתום המלחמה לאראן והשתתפו במהלך העצמאות. אותן לסגורת המעלג נבחר פסל מיוחד זה להציג בטלרון. הפסל הובא "יד לשוריון" בעוזתו של אל"ם (מיל') דוד טפרסון, בעצמו לוחם מח"ל, אשר נהם באופן אישי לכל מלאכת החזבה של הפסל באתר "יד לשוריון". דוד טפרסון נולד בדורם אפריקה בשנת 1926 שם גודל. בשנת 1948 עלה לארץ כאיש מח"ל, באופן בלתי לנאי, לאחר שאומן על-ידי נציגי הפלמ"ח במחנה פלייטים בצדפת. דוד טפרסון התגיים לzech"ל של חטיבת הרכזות העצמאות ושירות בגודול 34 של חטיבת אלכסנדרוני, שבמסגרתו לחם במבצעים רבים במלחמות העצמאות, בינויהם מבצע "יואב", מבצע "חרוב" ועוד. בשירות המילואים עשה הסבה לשוריון ווצרף לחטיבת 27 "אג'רוף ורומח" בפיקודו של אל"ם יצחק פונדק (לימים תא"ל, והמפקד הראשון של מפקדת גיסות השוריון). בטקס, שהתקיים ביום עמותת "יד לשוריון" וארגון מח"ל העולמי, נשאו דברים אלוף (מיל') חיים ארזי ו/or עמותת "יד לשוריון", תא"ל (מיל') יצחק פונדק נציג המשפחה וסමוקי סיימון יי"ר, ארגון מח"ל העולמי. תא"ל (מיל') יצחק פונדק, יליד 1913 נולד בפולין ולאחר עזלה לארץ שירת בארגון ההגנה. במלחמת העצמאות שירת כמג"ד ומואחר יותר כמפקדה הראשון של חטיבת הנח"ל. בשנת 1952 עבר הסבה לשוריון, ולאחר שורה של תפקידים פיקודי בשוריון הקים, בשנת 1954, את מפקדת גיסות השוריון (גי"ש) ומונתה למפקד הראשון של גי"ש. לאחר שחרורו

תעודת זהות

חטיבה 4 (קריתי)

סא"ל (מיל') דר' עמייד ברזנו

במלחמת העצמאות

הוקמה בمارس 1948 על בסיס כוח אדם ממורחב תל-אביב. לחמה בחזית המרכז וככשה את יהוד, ויללה (כיום בני-עטרות) ורמלה.

במלחמת סיני

החטיבה פתחה את הפעולה בצייר המרכזי וככשה את קסימיה.

במלחמת ששת הימים

החטיבה כבשה את לטרון, המשיכה בהתקדמתה במעללה בית-חוון והגעה אל גב ההר.

הסבה לשוריון

ב-1972 הוסבה החטיבה בפיקוד אל"ם יעקב הדר (פפר) לחטיבה ממוכנת.

במלחמת יום הכיפורים

מפקח החטיבה:

אל"ם יעקב הדר (פפר); סמח"ט: סא"ל אברהם נרפון, שנפצע, סא"ל שלום סלע. חטיבה מוכנת בהרכבת: גדור טנק שרמן בפיקוד סא"ל יעקב נויפلد, שנחר, סא"ל משה הדרי, שני גורדי חרמש האחד בפיקוד סא"ל גדי גיל והשני בפיקוד סא"ל מרדכי אילית. פלוגות ג'יפים.

גורת הלחימה: ב-7 אוקטובר נעה החטיבה על שדרות מאcordini לגשר אריק ותוגברה בגדור טנק סנטוריון מילואים מחטיבה 188. החטיבה עלה למללה גמלאל, השמידה כוח טנקי סוריים וחסמה את התקדמותם. ב-8 באוקטובר, בתוספת גדור טנק סנטוריון מחטיבה 205, השותפה החטיבה בהתקפת הנגד של אוגדה 146, הגעה לציר הנפט ויצרה מגע עם מגן נ"ט סורי. ב-9 באוקטובר בבורק השמידה החטיבה את המגן והגעה עד לקו הסגול וסייעה באש להקלת הלוחץ על החטיבה שריון אחרת. בימים 10-11 באוקטובר כבשה החטיבה מחדש את המוצבים 110, 111, 112, ומונעה פריצה של טנקים סוריים. ב-12 באוקטובר עוכבה פעולה הסחה באזרע שמדרום לקוניטרה.

בימים 14-15 באוקטובר חדרה למובלעת הסורית כדי להרחיב ולהבטיח את גורתה הדרומית. יעקב סכת נפילתה של אום-בוטנה בידי הסורים הזעקה החטיבה לאזור והשמידה, יחד עם כוח נוסף, את הכוח הסורי התוקף. מיד לאחר מכן פעלה נגד החטיבה שריון ירדני שתקפה את המובלעת מדרום. תוך זמן קצר והושמדו 20 טנקים ירדניים והשריון הירדני נסוג.

החטיבה ביום: חטיבת טנקים מרכבה.

שמות המח"טים:

במלחמת העצמאות: מיכאל בנג'

במצח קדש: יוסף הרפי

במלחמת ששת-הימים: משה יטבת
במלחמת יום-הכיפורים: יעקב הדר (פפר)

ברכת קינטיקס לחול השURIון ולצה"ל

קינטיקס מפתחת ומיצרת מגוון מערכות לטנקים מרכבה סימן 3, 4, לרק"ם בצה"ל, ולייעוץ - מערכות מיזוג אוור ומייגון אב"כ, מטען עוזר, מערכות הידראוליות, מסעף סובב צירית, רכיבי מזקו"ם, תות מערכות למונע ומסורת.

מערכת אב"כ
HIMARS

מערכת הידראולית
HIMARS

PIRANAH III, IV

מערכת מיזוג ואב"כ

מרכבה 4

מערכת מיזוג וחימום

קינטיקס בע"מ

חליפת מיגון
מד"א ואב"כ

קריית שדה התעופה, ת.ד. 50, נמל התעופה בן-גוריון, מיקוד: 79100
טל: 03-9720200, פקס: 03-9720300

חללי השריון

בשנה החולפת מאז ים העצמאות בשנת תשס"ג
עד ים העצמאות תשס"ד נפלו 6 חיילים מיחידת
השריון. שמותיהם של הנופלים שהתווסף נחשפו
על כותל השמות ביום הזיכרון לחללי מערכות
ישראל, ה' באיד תשס"ד (26 באפריל 2003).
חיל השריון וצה"ל כולו ממשיכים לשאת במחair
השומרה על ביטחון ישראל. יהי זכרם ברוך

רס"ל בועז אמות ז"ל
 (מ"א 6405493)
 עוזבת "ברק"
 נולד ביום כ' בתמוז תשל"ט,
 15 ביולי 1979
 נפל בפעילות מבצעית ביום ח' בסיוון תשס"ג,
 8 ביוני 2003
 השאיר הורים ושלושה אחיהם

רס"ל אסף אברוג'יל ז"ל
 המכונה שמעון
 (מ"א 6905324)
 עוצבת "בני-חיל"
 נולד ביום ד' בניסן תש"מ,
 21 במרץ 1980
 נפל בפעילות מבצעית ביום ח' בסיוון תשס"ג,
 8 ביוני 2003
 השאיר הורים, אח ואחות

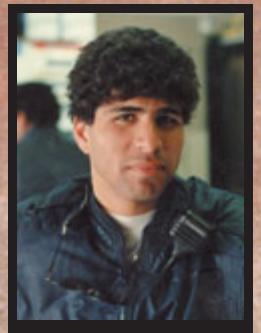
רס"ל חן אנגל ז"ל
 (מ"א 5005857)
 עוצבת "בני-חיל"
 נולד ביום כ"ה במרחשון תשל"ב,
 13 בנובמבר 1971
 נפל בפעילות מבצעית ביום ח' בסיוון תשס"ג,
 8 ביוני 2003
 השאיר אלמנה, בן ובת, הורים ושתי אחיות

רב"ט ניקולאי צ'יבוטריוב ז"ל
 המכונה ניקו
 (מ"א 6905324)
 עוצבת "עקבות הברזל"
 נולד ביום כ' ג' באלו תשמ"ד,
 20 בספטמבר 1984
 נפל בעת שירותו ביום י"ב באדר תשס"ד,
 5 במרץ 2004
 השאיר אם, אחות ואחות

טוראי עryn שורץ ז"ל
 (מ"א 6905324)
 עוצבת "עקבות הברזל"
 נולד ביום כ"ט באלו תשמ"ד,
 26 בספטמבר 1984
 נפל במילוי תפקידו ביום י"ב במרחשון תשס"ד,
 6 בנובמבר 2003
 השאיר הורים ואח

רס"ל יהודה איש (אילת) ז"ל
 המכונה אוד'
 (מ"א 6905324)
 עוצבת "בני-חיל"
 נולד ביום כ"ח באב תשכ"ה,
 26 באוגוסט 1965
 נפל בפעילות מבצעית ביום ח' בסיוון תשס"ג,
 8 ביוני 2003
 גירושה ושני ילדים, הורים, שני אחים ואחות

תפקיד השריוון במהלך האזרחים בספרד האם "חубדה ניסיונית" או מקרה פרטיע?

מלחמת האזרחים בספרד נמשכה כשלוש שנים והסתיימה כשבועה חודשים לפני פריצת מלחמת העולם השנייה (1 בספטמבר 1939). בעיני חומחים ופרשנים צבאים היא נחשבה כ"חubeה", שבה הופלו ונוט אמצעי לחימה חזים, שפוגחו אז מלחמת העולם הראשונה. חלק מהם טענו כי אם בכלל הנוגע לתפקיד השריוון נבחנה בה הטקטיקה של המלחמה המודרנית - קרי, מלחמת הבזק (Blitzkrieg - Blitzkrieg).

שיטת לחימה שהארחנים עשו בה שימוש מוצלח בהתקפות על פולין וצרפת ובשלבים הראשונים מלחמת העוזרת נגד ברית המועצות

סא"ל (מיל') דר' עמיד ברchner

כאובדנו הפוליטי, ובמידה רבה הפיזי, של הצד الآخر. במישור הבינלאומי התעורר חש מוסלמת המלחמה בספרד ומהתשפטותה לתוכן אירופה. ועידה בינלאומית, שכלה את בריטניה, צרפת, גרמניה ואיטליה, החליטה על אי-התערבות במלחמה והטיילה אמרגו על הצדדים הלוחמים. מעצמות אירופיות, בעלי מושגים טוטליטריים ואידיאולוגיות מנוגדים, התייחסו למלחמה באופן שונה, שעדם בגין לחש שהציג לעיל. אך החלו לתמוך בצדדים הלוחמים כחלק מהמאבק האידיאולוגי ביןיהן אך גם משיקולים מעשיים. הסיבות לכך היו: הקירבה האידיאולוגית לאחד הצדדים, הדאגה לגורלו וההערכה שהישגים בשדה הקרב יחזקו את מעמדן העולמי. כתוצאה לכך הופיעו את ההחלחות של הוועידה על אי-התערבות, אך בו-זמנם ניסו להסתור או להסתור את הסיוע שניתן. ההתקפות הפניות במחנה כוחות המפלגה הקומוניסטית, שהושפע יותר ויוטר מהמחלגה הטעינה, הקנה למלחמה דימוי של זירת התגוששות עולמית בין הקומוניזם לבין הפאשיזם. ברית-המעצות סייעה לכוחות המשלה באמצעות חימה ובמוחחים צבאים. סיוע אחר היו מתחדדים מפלגות קומוניסטיות בארצות שונות ומוחגים שמרנניים. ההרכב החברתי של הצדדים הלוחמים, והמחלקות האידיאולוגיות החריפה ביניהם, שניזונה מפחדים אמיטיים או מודומים והיתה רווחה בשנה אכזרית עזה. וקנו למלחמה אופי של מאבק בין מעמדים אלים וטוטלי. ניצחון של הצד האחד נתפס כאשהoso כמתנדבים.

כלויות חוזרות ונשנות – לא חלפה מהעולם. מטרת מאמר זה להציג את הטנקים של קחו חלק במלחמות האזרחים בספרד, לדון בלקחים הטכניים והשפעתם על פיתוחם, לבחון את הלחקים הטקטיים שנלמדו ממנה, ולנסות לענות על השאלה האם הירקוק המוקני של פעולות הטנקים ואופן הפעלתם היו קנה-מידה מספיק להפקת לוחים כללים ולהזיווינו תפעולם במהלך המלחמה העוזרת. השניה.

רקע כללי³

מלחמות האזרחים בספרד פרצה בקי"ץ 1936 והסתירהה במרץ 1939 בניצחון של כוחות המורדים. הצדדים הלוחמים היו מצד אחד המפלגה הסוציאליסטית וליברלית, נטמכה על-ידי המפלגה הקומוניסטית והሚיצות של חוגים מרקסיטיים העולם השני, דרך שיטת פועלות השrioון הגמני במהלך המלחמה הספרדי. מראש שיטת פועלות פולוני, בשכבה היה נחותה לעומת השכבה הגמני, לבין צרפת, שהייתה עצמה ישתית ולא השכילה לקרוא את כתובות הברורה שהתנוססה על הקיר הספרדי.¹

לא הכל הסכימו עם קביעתו הנחרצת של מיקשה², והוא שראו בה התייחסות של חכם לאחר מרعشה. כידוע הפקת לקחים והעברתם מכל אחד לאחר היא פרובולטית במידה רבה והשאלה – האם מה שקרה במהלך מלחמה אחת או באחת המערכות שלה הוא מקרה פרטיע, או שאפשר להסיק ממנו מסקנות

החיל הנופל - צילומו המפורסם של רוברט גאפה, 1937

לنمאל קרטוגנה מלאוים ב- 51 מתחדבים מומחים לטנקים. משלוחי הטנקים מבריה⁶ נמשכו עד אביב 1938 והסתכו ב- 331 טנקים, שהגיעו במועדים ובכמויות הבאות:

ט"י-5	ט"י-26	מועד
50	12.10.36	
37	25.11.36	
19	30.11.36	
60	6.3.37	
40	8.3.37	
50	7.5.37	
50	10.8.37	
	25	13.3.38
50	281	סה"כ:

הטנקים ותכונותיהם

T-26: טנק איטי יחסית שנועד לשימוש לח"ר של הצבא האדום. "צورو בשנות השלישי של השישים נעשה משלוחי הטנקים, והציג המומחים, המפקדים ואנשי צוות, כמתנדבים. ראוי לצין שהטנקים הגיעו מנה שלושה אנשים, מהירותו המורבbitה 28 ק"מ בשעה שרוינו היה דק יחסית 13-6 מ"מ. יתרונו הנගוד היה בחימושו העיקרי – תותח בקוטר 45 מ"מ, היורה כדורי ח"ש ונפץ.

BT-5: טנק מהיר, שבונסף לנישעה על שרשותות, הוקנתה לו האפשרות לנוע על גלגלי המרכוב (מסוג קרייסטי) בכבישים ובדריכים טובות. מהירותו

השריון הספרדי הקיים ורובה המכרייע יצא בהמשך הלחימה בנבו ואולטרה בספרד טנקים קלים וקטנים, מתוצרת עצמית, שהופעלו בצד הרפובליקני בكمויות זעומות באזרחים התעשייתיים – בחבל הבסקים, שהיה אוטונומי למחצה, ובקטלוניה (ברצלונה). השפעתם על הקרבנות הייתה זניחה והייתה יותר מורלית מאשר מעשית.

טיש טנקים החיצות דרום

התרכבות הקרבנות, שჩיקת השריון הקיים והיכולת הדלה בייצור כל נשק מוכרים הנעה את שני הצדדים לפועל להשתגט טנקים (ואמצעי לחימה אחרים) מהמערכות התומכות. המעוצמות נעו לבשחות, בין היתר מתחם הערכה שהמלחמה תשמש מבחן מעשי לכלי נשק ולשיטות לחימה.⁶ המאפיין הכללי לסייע היה ניסיון להסתיר את משלוחי הטנקים, והציג המומחים, המפקדים ואנשי צוות, כמתנדבים. ראוי לצין שהטנקים המעצמות התומכות ולא טנקים באיכות נמוכה.

טיש טנקים חביבה⁷

נתונים המסתמכים על מקורות סובייטיים מפריכים את ההערכות השונות, שהזימו בكمויות הטנקים שנשלחו מבריה⁸ מספר. משלוח ראשון של 50 טנקים טי-26 הגיע ב-12 באוקטובר 1936 נשחק

טנקים ושוריון בצבא הספרדי לפני המלחמה ובשלביה הראשוניים

הצבא הספרדי לפני מלחתת האזרחים ובמהלכה היה צבא חיל-רגלים. ניסיונו המבצעי העיקרי הקודם היה דיכוי מרידה במורוקו הספרדי, שנעשתה בידי יהודות שהו מורכבות ממתנדבים מרוקניים. לעומת זאת הצבא הספרדי בכללותו, שהיה מוגזם כובה בעלי הכשרה ירודה, נחשבו היחידות המורקניות לבועלות רמה מבצעית גבוהה. הטסתן לספרד בתחילת המרד⁹ הכרעה בשלביו הראשונים והיה להן משקל ניכר גם בהמשך המלחמה. לפני יולי 1936mana כוח השריון הספרדי שני רגימנטים של טנקים ופלוגת מכוניות משורייניות. ברגימנט הראשון היה גודוד המורכב משולש פלוגות ובכל פלוגה כ-15 טנקים. כ-40 מהם היו מסוג רנו 17 (Renault FT-17), טנקים צרפתיים ממלחמת העולם הראשונה, שמיועטם היה המשמש בתותחי 37 מ"מ ורובה במקלע בণוני הוצ'קיס (8 מ"מ) ועוד כ-26 טנקים ספרדים מייצור עצמי, רובם לא היה ראוי לשימוש. בפרק המרד השולטן כוחות המسلح על פלוגת המכוניות שהייתה במדריד, לרבות על פלוגה של המכוניות המשורייניות, והרכיבו מןנו פלוגה שסייעה בהגנה על העיר. לטנקים אלה נספו מספר רנו 17 שנרכשו בפולניה. רגימנט הטנקים, שהיה בסרגוסה, עבר למורדים אך העיר הייתה מוקפת בכוחות של הממשלה וטנקים הרגימנט, שננו שמו טנקים כשירם, סייעו להגנתה. בתקופה يول-אוקטובר 1936 נשחק

מנעה מליהות מוגדרת (לפחות מהבחינה הבינלאומית) כמשמעותה בפועל בלחימה. הטנקים שסוקפו לצדדים היו אמורים להיות מתחופעים על ידי אנשי צוות ספרדי או תוך הסתמכות על אמצעי העלמה אחרים. יחד עם הטנקים הגיעו יועצים, מומחים ואנשי מקצוע שונים כדי להכשיר צוותים, להנחות את פעולתם ולמשמש מפקדים או יועצים. לכל אחת מהמעצמות שלשלוח טנקים, יועצים ו"מתנדבים" לצדדים הלחמים, הייתה תוראה לתפעול של השריון ושל טנקים, פרי של מחשבה צבאית וניסיון להעריך כיצד יפעל השריון במהלך הלחימה, כמו גם קראב' שרכש במהלך המלחמה.

טנקים Sovibistyim

בריה"ם גיבשה בשנות ה-30' את דוקטרינת "המערכה העמוקה". לפי דוקטרינה זו היו לטנקים שני תפקידים עיקריים, האחד סיוע לח"ר, الآخر, לניצול ההבקעה לחדרה לעומק מערכ האוויה, השתלטות על שטחיה מפתח וחזקתם. לכל אחת מהמשימות נבנה טנק המותאים לה. מייד עם הגעת הטנקים הראשוניים לכוחות המושלחה הקומוניסטית הספרדית. משומך רק המפלגה הקומוניסטית הספרדית. משומך רק קומוניסטים נאמנים הורשו לעبور הכשרה כאנשי צוות בטנקים. נהגי משאיות ואוטובוסים

אנשי צוות, שנחתו בנמל ויגו (בחוף הספרדי המערבי). ב-29 בספטמבר הגיעו ליגו אוניות איטלקיות עם עשרה טנקים נספחים (שלושה מהם חמושים בזרקן להבות), שלושה קצינים ו-25 חיילים, אשר עם הטנקים הראשונים שהלימו כוח של פלוגה. נובמבר אותה שנה נשלחה פלוגת טנקים נוספת מאיטליה לכוחות המורדים. ב-13 בדצמבר 1936 הסכימה ממשלה איטלקית לשולח לטפסרדי יחידות ארגניות של הצבא האיטלקי, שהיו מוסדות מתנדבים. בינוואר 1937 נחתו בקדי 29 שרייניות ושתי פלוגות טנקים וכוחות מתנדבים מהם כמה אלף איש. מאוחר יותר הובאו מאיטליה לטפסרדי טנקים נוספים בהיקף של גדול. סך כל הטנקים האיטלקים שנשלחו לטפסרדי הגיע ל-149.

הטנק ותוכנו (CV 3/35 Carro Veloce): קל מאד, משקלו 3.3 טון, שני אנשי צוות. הוא נועד לפעולה בשטחים רזרביים. מהירותו המרבית 42 קמ"ש והוא חמוש בשני מקלעי 8 מ"מ בעלי יכולת פעולה מוגבלת בחזית (לא צricht). בחלק מהטנקים הותקנו זורקי להבות, שהיו עילית עד לטווח 100 מ'. עובי השריון (פלדה ברמה נמוכה) 6.5 – 13.5 מ"מ.

ארגון ותפקיד הטנקים

על אף התמייה העממית בצדדים הלחמים, העדינות של המעוצמות התומכות, כל אחת מהן,

המרבית על שרדוואות 52 קמ"ש, ועל גלגלים 72 קמ"ש. הוא נועד למצעי חדרה לעומק ולኒצול הצלחה, משקלו 11,450 ק"ג, צוותו منه שלושה אנשים, עובי שריון 6–13 מ"מ, גם הוא היה חמוש בתותח 45 מ"מ.

הטנקים מתוצרת בריה"ם הוערכו בטנקים האיקוטיים ביותר מ בין הטנקים שהקימו חלק במלחמות האזרחים הספרדיות.

סיוע טנקים אגרננה

באוקטובר 1936 תוגברו כוחות המורדים בכוח שריון גרמני, שכללו 180 "מתנדבים" מקרב אנשי השריון הגרמני ו-33 טנקים מהסוג PzKpfw IA. בדצמבר 1936 נשלחו לטפסרדי עוד 19 טנקים משופרים יותר ה-B-IB. בהמשך המלחמה סייפה גרמניה לכוחות המורדים טנקים קליםinos, רובם מהסוג IA. סך כל הטנקים שששלחה גרמניה לטפסרדי הגיע לכ-150.

הטנקים ותוכנוניהם (PzKpfw IA): לאחר עליית היטלר ב-1933 החילה גרמניה לפתח את השריון והוחלט לבנות טנק קל, שיימש לאימון ולרכישת ניסיון של יחידות השריון, עד להצטיידות בטנק בעל משקל בינוני, שפותחו יארך כמה שנים. דגם טנק PzKpfw IA נבחן בתחילת 1934 ובסוף אותה שנה החל הצבא הגרמני להציג בטנק זה. צוות הטנק מנתה שני אנשיים, מהירותו המרבית 37 קמ"ש, השריון שני עובי 7–13 מ"מ, משקלו 5.9 טון והוא חמוש בשני מקלעים אס-גה 7.92 מ"מ בצריכה.

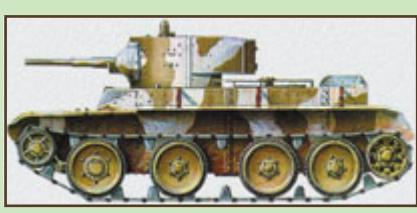
PzKpfw IB: מגוועתו של PzKpfw IA הינוו את הגרמנים לשפר אותו וב-IB הוכנסו מספר שינויים. הותק בו מנוע של 100 כ"ס (לעומת 60 כ"ס בדגם IA).

סיוע טנקים איטליה

ב-6 באוגוסט 1936 הפליגה מיטליה מחלקה בת חמישה טנקים מסוג CV 3/35 מלאוה בקצין ועשרה

טנק BT-26 רוסי

טנק BT-5 רוסי

לסיעו לשתי ביריגדות בינלאומיות בהתקפה בגזרה המערבית של חזית מדריד. הפעם شيئاً אחרה עם הח"ר היה טוב יותר אך לא הייתה חזרה לפטשה בנוסח שנעשה באוקטובר 1936.

במהלך עלה כוחה של חטיבת הטנקים והגיע ל- 129 טנקים. באביב 1937, לאחר שהגיעו טנקים נוספים ואור דרישת של חזיות אחרות לסייע של שרין, הוחלט להקים שלוש חטיבות שרין נוספות. שלא כמו החטיבה הראשונה היו החטיבות אלה מרכבות מגודר טנקים אחד ומשני גודדים של שרינוויות סובייטיות ומתחזרת עצמית. החטיבות אלה היו נחותות בנויות ובכוח האש לעומת חטיבת השריון הראשונה ואורגנו הסתיים רק בסוף 1937.

פיקול טנקים לשם סיוע לח"ר היה המאפיין העיקרי בלחימה של כוחות הממשלה והוא היה אכן יסודן בהתקפה והן בהגנה. עוד בפעולה של ניוואר 1937 נפגעו שישה טנקים מAsh תותח נ"ט 37 מ"מ גרמניים, שהפעיל צבא המורדים. אף שהטהוויה היעיל של תותח זה, שבמהלך נושא נזוץ יותר וותר, היה 900 מ', נכוו עדם לו להגביל את חופש הפעולה של טנקים כוחות הממשלה. הקשר היה אחד הגורמים שהחמירו את העביה מושם מיעוט מכשירי הקשר בהתקפות הטנקים וככלות המוגבלת של המכשירים הקיימים לייצור תקשורת בתוך גוף הטנקים ועם היחידות הארטילריה.

באוגוסט 1937 הופעלו לראשונה 48 טנק BT-5 בהסתערות על עמדות צבא המורדים באיזור סרגוסה. ההתקפה נחלאה כשלון חרוץ. לחץ הזמן והכנה לקויה של הקרב גרמו לטנקים לשקווע בשטחמושקה, להיפגע ממש תותח נ"ט. 19 טנקים נשארו בשדה הקרב וככמה נספחים נגרמו נזקים חמורים, שליש מאנשי הכוחות נהרגו ונפצעו.

טנקים גורוניים

קובוצת קצינים גרמנים, שמייצגה הבולט היה גודראיין, שפאה לשנות את שדה המعرקה המסורתי ולהגביר את יסוד הנזירות שלו באמצעות לוחמת שריון שתתבסס על הפתעה, מהירות עדיפות בצד ובכוח אש. עם עליית המפלגה הנאצית לשטון וכתה גישה זו לתמיכה והוחול ב妣וחו של השריון. עד 1935 הוקמו שלוש האוגדות המשורייניות הראשונות. השריון הגרמני בספרד התארגן במסגרות בעלות

של פרשים ותפסה שני תותחי שדה. אבידותיה היו ישנה טנקים, שמונה אנשי צוות שנרגעו (ארבעה Sovietyim וארבעה ספרדים) ושישה שופצעו.¹¹

החדירה של כוח טנקים עצמאי, שבמקורה זה נערכה מותוך יוזמה של מפקד נמון, הייתה למעשה מעין פשיטה ורourkeה מאוד מודוקטורינת הקרב העמוק; פעולה מסגו זה לא חזרה שוב בהמשך המלחמה. בפעולה זו התגלו הקשיים והיתרונות בתפעול טנקים והם: חיל הצבא הח"ר לא היו מאמינים בשת"פ עם טנקים וקצב פעולהם בשטחים בנויים, מוגבלותם פועלתם של הטנקים בשטחים בנויים, קשיי תקשורת בתוך גוף הטנקים ועם היחידות

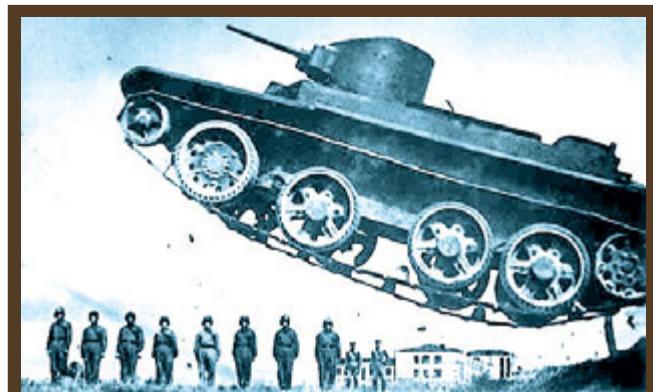
מברצלונה ומזרדיד והכשרו כנהגי טנקים אך נמצא כבלתי יעילים. כדי למנוע היוצרות של תקלות בתפעול הובצו מפקדי שריון שבאו מבריה¹², אנשי הכוחות טנקים ונגעים בצריחי הטנקים. המגבילות העיקריות של סדרים אלה היו: מפקדי טנקים לא מנוסים ויכולת תיאום מוגבלת בתחום הטנקים וביניהם משום קשיי השפה. האזבה מרמת המצוות הספרדיים גורמה להסתמכות גדולה יותר על מתנדבי הbrigades הבינלאומיות שנשלחו לבריה¹³ מbelow הכרה כאמור פריצה ולא-5-5BT, שהוחזקו כתודעה לקראת פריצה ואישו בידי אנשי סיעו לח"ר של כוחות הממשלה, שעברו

הbrigades הבינלאומיות, שעברו

על עקב המצב הקשה של הכוחות הממשלה במדריד, שהשפיע על מורול הלוחמים, נעשה מאמץ לשלווה בהקדם לח"ר זו כוח טנקים ראשוני. ב-26 באוקטובר 1936 (הטנקים נפרקו ב-10 באוקטובר) נשלחה למדריד פלוגה שמנתה 15 טנקים T-26 המורכבת מצוותים מעורבים ומפקדה היה סובייטי. תוכנן שהפלוגה במקור יומת חטיבת ח"ר, יערכו התקפה בבוקר יום ה-29 באוקטובר על כוחות המורדים שיאיימו על מדריד מדרום. הטנקים וח"ר החלו בהתקפה ומיד נפער בינויהם מרחק גדול. למרות זאת המשיכה הפלוגה בהתקדמותה והפתיעה את האויב, שלא ציפה להתתקפת שרין וגרמה לו אבדות ניכרות. הטנקים חדרו לכפר שהוחק בידי המורדים ירו על הכוחות שהיו בכפר אך שלושה מהם נדלקו מבקוקיuba. הטנקים יצאו מהכפר והמלכה המובילה ספאגה אש ישירה ותבערה.¹⁴ הטנקים יצאו מהכפר ומתקפה נגעה מטען הניצחון של הלאומנים

המסתייעות והמשיעות, תלותו של כוח חודר בקיים של ציר אספקה מאובטח, פגיעותם לאש ארטילריה ועליונות כוח האש של הטנקים הסובייטיים. בסוף 1936 הוקמה ואורגנה חטיבת טנקים ראשונה, שהtabesta על טנקים שהגיעו עד למועד זה. ראוי לציין שהחטיבה שימשה בעיקר מסגרת מנהלית ולא עוצבה לאחר מכן למבצעים אופרטיביים או אפילו טקטיים. ביוני 1937 נכנסה החטיבה לפעולה והייתה מסוגלת להפעיל רק 47 טנקים שהיו מאושים וכשירים. תפקידה היה

בפגיעה ישירה והושמד, טנק שני נפגע, איבד את כושר התנועה, אך המשיך ביר. המורדים ניסו לטופס את הטנק השני, בין היתר על-ידי איטלקים CV-3/35 (אחד מהם עם שלושה טנקים איטלקים) אחד מהם זורק להבות). שניים מהטנקים הตกופים נפגעו מAsh טנק ה-26-T. לאחר 40 דקות של קרבות נגע טנק ה-26-T מפגיעה ישירה של תותח הוביצר וצוותו נהרג. בשעות אחר הצהרים חזרה הפלוגה לשטח שהיה בידי כוחות הממשלה. המ"פ דיווח שפלוגתו השמידה שני טנקים וכ-20-30 מכוניות, פגעה קשה בשני גודרי ח"ר ובשני אקסדרונים

טנק רוסי בניסוי עירום

מצאנ' הניצחון של הלאומנים

המודדים בהשתתפות כוחות שריון גרמניים (שהיו בפיקוד ספרדי), שהובילו אותה, נעכה בתחילת 1939. כוחות המשלה העייפים גילו התנגדות מועטה וברצולונה נכבשה.¹⁴

טנקים איטלקיים

למוני ניסו ממלכמתם באביסיניה (אתופיה של ימיינו) ב-1936–1935, שנרכחה נגד צבא חמוש בנשק מיוון, סברו האיטלקים שנשך מודרני כמו הטנקים הקלים והזריזים שלהם, ששיתפו פעולה עם יחידות הח"ר, ביא להם הישגים בשדה הקרב. הטנקים המלחמה בספרד הפכה הערכה זו על פיה. הטנקים האיטלקים, שהיו ללא צירחים וחמושים במקלעים, לא היו ריב שיש להתחשב בו מול הטנקים הסובייטיים ואף לא נגד שריוןויות שהיו חמורות בתותחן 37 מ"מ. מפגשים בודדים בין רק"ם איטלקי שנשלח בתחילת המלחמה לספרד לבן טנק T-26 הסתיימו בהיפגעותם של הטנקים האיטלקים ובהיפגעות כוחות הח"ר שהסתמכו עליהם.

חמשת הטנקים הראשונים, שהגיעו לספרד באוגוסט 1936 היו מאושים במתקדים ואנשי צוות איטלקים. הכוח האיטלקי החל להכשיר ספרדים להפעלת את הטנקים. מפקחת המודדים תבעה להכנס את הטנקים בהקדם לפעה. ב-12-11 בספטמבר הגיעו הטנקים חלק בכיבוש סן-סבסטיאן כאשר הם היו מאושים בצוותים מעובבים. עשרה הטנקים נוספים הגיעו ב-29-28 בספטמבר יחד עם חמשת הטנקים הראשונים. הם שימשו לאימון ולהכשרה של צוותים ספרדים. הסגל האיטלקי של פלוגת הטנקים הראשונה ה策ך ליגון הזרים הספרדי וסייע להתקפת

של תותחי נ"ט 37 מ"מ. מחלוקת עקרונית התגלעה בשאלת אופן הפעלת הטנקים. גנרל פרנקו שאף לפצל אותם בין יחידות הח"ר בעוד תומה סבר שמן הרואין להפעלים במרוצז. בסוף 1936 הובילו הטנקים הגרמניים בשיתוף פעולה עם כוחות הח"ר התקיפה של מדריך והצלויחו לכבות שדה התעופה, אך בינוואר 37, כאשר הטנקים היו בפיקוחו של פון תומה והתקדמו למדריך, הם עמדו בפני הוכחה מוחצת לנוחותם בכוח אש ובשריון הדק. אשם הגיעם לספדר. הגרמנים לא היו שבעי דzon מהרמה של הצוותים הספרדים. פון תומה התאכזב מיכולתם המקצועית: "גיליתי שהספרדים מחרים ללמידה – אם כי היו גם מהיריהם לשוכח".¹² כוחות הטנקים והפיקוד עליהם היו לרוב מעורבים וככלו ספרדים וגרמנים.

כוח הטנקים הגרמני בספרד היה בתחילת מרכיב PzKpfw IA משתי פלוגות טנקים קלים מהסוג (שליש מחלקות, כ"א בת 5 טנקים). בסתיו 1937, לאחר הגעת טנקים נוספים מגרמניה ולקיחת שלל של טנק T-26, אורגן כוח הטנקים במסגרת של ארבע פלוגות טנקים מתוצרת גרמניה ופלוגת טנקים מתוצרת בריה". בסוף 1937 אורגנו הטנקים בשני גודדים, שככל אחד מהם כלל שתי פלוגות טנקים גרמניים ופלוגה של טנק T-26. לאחר הגעת טנקים נוספים הוקמה פלוגה נוספת של טנקים מתוצרת בריה". לקרה סוף המלחמהmana הכוח הגרמני כשלושה גודדי טנקים, שחילקם צויד בטנק T-26 שנפלו בידי המודדים היה בין 30 ל-60. גודן שרין רביעי התבבס כשל, שריוןויות (מספר טנק T-26 שנפלו בידי המודדים היה בין 30 ל-60). דאו לצוין גורם נוסף שנבע מנהיות הטנקים הגרמניים ועליוונות הטנקים הסובייטיים – הקמת 30 פלוגות

בתותחיםם אלא תוך שיפור בנייניות וברזיון. בתחילת 1938 ערכו הגורמים המתכננים יחד עם גורמים צבאים פגישה שבה נקבעו הניסיון שנרכש בספרד יחד עם הערכות לוגיב איזומים עתידיים. לאור זאת הוגדרו מחדש הדרישות המבצעיות מטען מהיר חדש, כמו יכולת הגנה בפני תותחי נ"ט טובים יותר מתותחי הנ"ט 37 מ"מ, וחימושו בתותח בקיליבר גדול יותר מאשר תותח ה-45 מ"מ המושן. תוכאת הדינונים והפיתוחה, שבא בעקבותיהם, הייתה טנק T-34-שנאן אשר ב-1940 הוחשב לטנק מהפכני, שהחליף אז את טנק הח"ר ה-T-26 והוא הטנק המהיר ה-BT-5-הו ערך בטנק הטוב ביותר במהלך המלחמה העולמית השניה.¹⁷

האיטלקים הפיקו לקחים מטיבם היורדו של הטנקים שלהם. בהיעדר תודעה שוריונית ובתנאי מחסור בחומרי גלם נעשה הפיתוח והיצור של טנק מתקדם יותר בקצב איטי. כאשר איטליה נכנסה למלחמה העולמית השניה (מאי 1940) היו עדין היו ייחידות הרוינו שללה מצידות עלייה בטנק ה-CV-3/35. ב-1940 הופיע לראשונה בטנק האיטלקי M/40, שהיה חמוש בתותח 47 מ"מ אלומיניום הי许可 יצור הטנקים האיטלקים במהלך המלחמה העולמית השניה היה דיל'יחסית ועמד על כ-2,000 בלבד.

המלחמה בספרד ויתה מבחן טכני מעשי של הטנקים של קלחו בה חלק. היא לא הביאה לתפנית בתכנון הטנקים בגרמניה. לעומת זאת בבריתם עמדו רק כ-2,000 טנק מודרני שעלה כמה-monions על הטנקים שיוצרו בגרמניה באותו זמן.

הקלחים הטקטיים ויישוםם

מורכב יותר היה הנושא הטקטי שכן בחינותו הושפעה מתרות לחימה חדשות או מסותריות ומאמקרים של קבוצות קצינים בעלי תפקידות שונות.

ליד הארט, שהיה אחד מהוגי הדעות הצבאים, שדגלו בהפעלת שרירן במהלך המלחמה המודרנית, טרכו למצוא נקודות כוחות בתפקיד המאכזב של הרוין בספרד. דעתו הייתה שתהיה זו שגיאת להעיר את המלחמה בספרד כהוכחה לאירועות של הכוחות הממלכתיים וסביר שהמלחמה דזוקא הוכיחה את יכולת הניזונות של אותם כוחות מモכנים, שנתקו בהגנה ניידת ושנמצאה עיליה יותר מאשר ההגנה הSTATIC.¹⁸

פונ תומה, שנאבק על הפעלה מרכזת של הטנקים הגרמניים, טען שה策לות האחרונות במהלך המלחמה הושגו בעקבות הפעלתם לפני הצעתו. אולם צדrik להביא בחשבון שורה ארוכה של אי הצלחות בקרבות קודמים כאשר נגדם ניצב אויב בעל כושר לחיימה. דעתם של מפקדי הרוין הגרמנים בגרמניה הייתה, שכמוויות הטנקים הקטנות שפעלו בספרד ואופן תפעולם, שהושפעו מאוד מהתנאי זירת הלחימה המקומית, היו אופניים למלחמות רשות הלחימה המתוכננת של הצבא הגרמני (שונה במידה רבה היה עניין

ולעbor לשימוש בטנקים החמושים בתותחים ובועל מגון משופר.¹⁹ ללא קשר למלחמה בספרד עסקו הגרמנים החל עוד מ-1934 בפיתוח ובתחילה ייצור של טנקים נושא תותחים (PzKpfw 1-3-4). דוחות שללה פון תומה במהלך המלחמה בספרד לרגימנה הוכחו מחדש את המגערות, שהיו ידועות, של טנקים PzKpfw IA שמאושה הוא אמור למשמש בשלב בגיןים ולא הביאו למתקפה או שינוי בתוכניות הייצור של טנקים החדשניים. למרות שלביה"ם היו כמותות גדולות של טנקים (הכמות המכללת של טנקים T-26 שיוצרה בין השנים 1939-1931) הטענים נבנו הפעם הרצינית שהצבאות האדום רכס ניסיון בהפעלתם בגבול מוגבלות בשדה הקרב (דק במלחמות גובל מוגבלות במאנצ'וריה). המלחמה בספרד אמנים לביליטה את יתרונותיהם לעומת טנק האויב אך גם חשפה כמה מוגבלותיהם, שהעיקרית בה היתה שריון הדק. בזמן המלחמה בספרד סבורי הסובייטים שיש צורך בשיפור שני סוגים הטנקים שפעלו בספרד ללא שינוי

כוחות המודדים על מדריך. טנקים נוספים שנשלחו לבונבון לספרד אוישו בידי צוותים מעורבים. החל מדצמבר אוישו הטנקים האיטלקיים הנוספים שהגיעוידי מתקבבים" איטלקים ועוד טנקים, שנושם בהמשך, על ידי ספרדים.²⁰

כדי להשיג ניצחונות שיפארו את שם של איטליה הסכים מוסוליני לשלווה לספרד כוח משמעוני יותר של מתקבבים, שלמעשה היו יחידות אוראגניות של הצבא האיטלקי. בסוף 1936 הגיעו לספרד כ-50,000 איטלקים מתקבבים וכוח השוריון שלהם כל שלושה גודדי טנקים. מעודדים לאחר הלחמה הראשונית בינויואר 1937 באזרז מלגה פתוחה האיטלקים בהתקפה באזרז מדריך, מותך כוננה לאנטק אותה מצפון. התקפה זו, הידועה בשם קרבות גואдалחרה (Guadalajara), נערכה בمارس 1937 ולקחו בה חלק שלוש דיוויזיות, אחת מהן דיוויזית הח"ר העילית הסדרה "ליטורי" (Littorio), שמאוחר יותר נודעה בקרבות בצרפת אפריקה. בתחלת הצלicho האיטלקים, שהפעילו כוחות ממוכנים בסיסו צמוד של ארבע פלוגות טנקים, להשיג הצלחות ראשוניות אלא שעד מירה הפעלה הצלחתם לתבוסה. גשמי ריבים וגemo לריתוק השוריון לדרכיהם קיימות ולתנוועה מוגבלת בעודו כוחות הממשלת, שותגברו בטנקים הח"ר, הציגו הסימות ומארבים ופגעו בחייב ושרוין האיטלקים. לאחר מכן פתחו מחות המשלה בהתקפת-נגד שהסינה את האיטלקים. מאוחר יותר היו לטנקים האיטלקים היסגים בקרבות שהתחוללו בחבל הבסיקים. כוחות ממוכנים איטלקים השתתפו בתתקפה שנערכה ביולי 1938 (ראה לעיל).

במרץ 1939 הפתיעו הכוחות האיטלקים הממכנים את כוחות הממשלה האזרז ולנסיה

ובבשו את העיר שהייתה הבירה הזמנית. החירון הגDOI של הטנקים האיטלקים אוזן במידה מסוימת, לאחר שהחותה הקל 20 מ"מ מסוג בירקה (Bereda) התגללה נשק נ"ט עיל שחרד את השוריון הדק של הטנקים הסובייטיים.

לקחים ומתקנות של המעכבות המעורבות ושל גורמים מקצועיים
הן המעכבות והן גורמים אחרים עקבו בעניין רב אחר הקרבנות בספרד מותך מטרת לנוסות וללמוד מהם על המלחמה בעתיד. תפעול הטנקים והשריון נבחן בשני תחומים עיקריים – הטכני והטקטני.

הקלחים הטכניים ויישומם

הבדלים הטכניים בין הטנקים שלקחו חלק במהלך המלחמה היו ידועים עוד לפני שנורמה היריה הראשתונה בספרד, שכן נוניהם היו ברורים וברוי-השווואה. משמעותם אושרה וקיבלה תוקף מעשי עם הפעלתם בשדה הקרב. המשקנה הכוללת מעצם הפעלת הטנקים הקלים בספרד הייתה שלילית. מומחה השוריון הבריטי הנודע מייג'ר ג'רל פולר (J. F. K.), שבעת המלחמה בירק בספרד, קבע שבער זמן של הטנקים הקלים, שהו תוצאה של ייצור המוני זול, והמלחץ לנוכח אותו

טנק הורוטי-5

טנק הורוטי-5

טנק גרמני PAZNERI

טיפול בפצענים

坦ク האטצקי CV-33

תפקיד הטנקים בצבא האדום.

סיכון

תפקיד הטנקים במהלך מלחמת האזרחים בספרד העמיד מבוחן מעשי את איקווניותם הטכנית הירודות של הטנקים של קחו חלק במלחמה. במרקם של איטליה ושל בריתם הניסיון הספרדי הניח את היסודות לתכנון של טנקים חדשים.

שווים במידה רבה היו הלהקטים הטקטיים. מיעוט הטנקים של קחו חלק במהלך המלחמה, אובי הטנק שהו מסוגלים לפעול בעילולות נגד השוריון והקל שלם ותנאי זירות המלחמה המקומיות הגבילו את פעולהיהם. המעצמות שכוחותיהם לקחו חלק במהלך המלחמה אף גורמים זרים, שניסו ללמידה ולהפיק לקחים כללים ממנה, הרימו ידיים בתחום זה. לפיכך ענתנו של מיקשה – שאפשר היה לעמוד על שיטת ליחימת השוריון הגרמני במהלך המלחמה השנייה, דרך לימוד פעולהיהם במהלך המלחמת האזרחים בספרד – היא במקורה הטוב הבלטה של שני הישגים בחודדים של השוריון הגרמני המועט (ארבעה גוזדים), שהושגו בסוף המלחמה לאחר שחקה מרובה של כוחות הממשלה, ולא ניתוח שיטתי

של בריתם.²⁰ מכאן שהניסיון של הסובייטים בעולם המדעי מכוון להעrik כהיגש מודיעין גם התוצאה של ניסוי שנערך במלחמה.

העולם השנייה הפעיל הצבא האדום ח"ר הצמוד לטנקים כשותה מוסע על סיפוני הטנקים.

הצבא האדום ארגן ב-1938 את כוח הטנקים החדש. ארבעת הקורפוסים הממוכנים הקיימים הוגדלו וגודלו טנקים, שהיו מופארים במעטך, קובצו במסגרות של 25 חטיבות טנקים. כתוצאה מהניסיונות במהלך המלחמה בספרד, שבה התגלו מחלקות הטנקים כחלשות מדי, גדל מספר הטנקים במחלקה משלושה טנקים לחמשה. באוגוסט-ספטמבר 1939 הפעיל הצבא האדום בהצלחה טנקים במערכות חלון גול. לעומת זאת נניסה של כ-4,200 כלי רכב משוריינים לפולין ב-17 בספטמבר 1939 גרמה לאכזבה רבה. בלבד 42 שנפגעו בקרבות המעטימים אבד הצבא האדום ביום הראשון 429 טנקים ושריונות (10% מהרוק) שלחץ חלק בפלישה) עקב קלוקלים מינניים. האכזבה מרתמו הטכנית של השוריון והיעלמותם (עקב טיהוריהם) היו פגיעים לאש נ"ט הוכחה חשיבותם בקרב ההגנה. בדומה לגרמנים סברו גם הסובייטים כי באשר למערכה העמוקה לא היה אפשר ללמוד מהתפקיד הטנקים בספרד וכי על הצבא האדום לשאוף להפיעם במסות גדולות עם סייעו אויטרליי מלא. למורות זאת, בתחום הגברת שיתוף הפעולה עם ח"ר נעשו צעדים שאולי היו אופייניים למתחשה צבאי, שלא חסכה בכוח אדם ונינה עדיפות מוחלטת לייצור טנקים. עד סוף מלחמת

הסיוו האוורי הצמוד שתורגל היטב במהלך המלחמה זו). מורות האכזבות מתפקיד הטנקים בספרד, כבר בראשית שנת 1938 הוכרע המאבק הפיני בין חסידי האסקולות השונות בקרב קציני הצבא הגרמני כאשר היטלר ערך שניים מקרים במטכ"ל והעביר את התכנון והניהול האסטרטגי-מערכת שהיה בידי קובצת קצינים מסורתית לידי קצינים שדגלו בהתקפות, ברכזו מסיבי של כוחות שריון ובחדירה מהירה ואלימה בחזיות צרה בסיעו של כוח אוווי.¹⁹ מכאן שנוסחת פעולה זו אושרה למורות הכישלונות של הטנקים הגרמניים בספרד ולא התייחסות לאשר אירע במהלך המלחמה זו.

דומה שהחלק המעניין בהוצאה המסקנות הטקטיות ובשימוש הלהקטים נוגע לצד הסובייטי. בדו"חות ובמקרים שנערכו הובחן שהטנקים, שפעלו ללא תיאום ושיתוף עם ח"ר אויטרלייה, היו פגיעים לאש נ"ט הוכחה חשיבותם בקרב ההגנה. בדומה לגרמנים סברו גם הסובייטים כי מהתפקיד הטנקים בספרד וכי על הצבא האדום לשאוף להפיעם במסות גדולות עם סייעו אויטרליי מלא. למורות זאת, בתחום הגברת שיתוף הפעולה עם ח"ר נעשו צעדים שאולי היו אופייניים למתחשה צבאי, שלא חסכה בכוח אדם ונינה עדיפות מוחלטת לייצור טנקים. עד סוף מלחמת

נד שרוין, שבה שונעה שימוש בקבוק תבערה נגד טנקים, שבספרד הוכח בשם Petardo. לא ברור אם היה זה אלטורה מוקומי או הכוונה מראש של כוחות המודדים לאור היידעה הכללית על הגעתם של טנקים סובייטיים לספרד. דיווחים על אמצעי לחימה זה הועברו לבריה"ם, שאימצה את השימוש בו ושם הוא כונה "בקוק מולטוב" או באנגלית – "Molotov Cocktail".

11. הדיווח על הקרב והוצאותיו המתבסס על מקורות סובייטיים מובא אצל זלוגה עמ' 2-3. הדיווחים נוספים על אותו קרב ממקורות אחרים והשונים במידעה מסוימת ראה: דיליל עמ' 34, קנדיל עמ' 36, קאייטי עמ' 40.

12. דבריו של פון תומוה מצוטטים אצל: ליד הארט עמ' 93. סורלמן. ראה גם דבריו פון תומוה כפי שנמסרו ליד הארט, ליד הארט עמ' 43.

13. מישקה, עמ' 40-41.

14. קאייטי, עמ' 38.

15. קנדיל, עמ' 15.

16. קנדיל, עמ' 38.

17. זלוגה, עמ' 18.

18. קנדיל, עמ' 38.

19. בעניין זה ראה: תא"ל (מיל') שמעון נווה, "האם היהobilicrigig תורת לחימה?", מערכות 330, עמ' 37-36.

20. זלוגה, עמ' 14-13.

21. מותך דוח של פולר A. D. Harvey, "Report on Visit to Spain"

Harvey, "The Spanish Civil War as Seen by British Officers", RUSI Journal,

August 1996, p. 66.

Hugh, The Spanish Civil War, London, Penguin 1961 Antony Beevor, The Spanish Civil War, London, Cassell 1982.
4. ככל הנראה הייתה זו הפעם הראשונה שונעה שימוש בהובלה אובייקטיבית להעברת גייסות בממדים גדולים יחסית. את המטוסים סייפקו גורמניה ואיטליה והיחסות הוטסו מרופקו לאנגליה.

Colonel Antonio J. Candil, (Spanish army), "Aid .5 Mission to Republicans Tested .5 Doctrine and Equipment", Armor Vol. CVIII No 2, March-April 1999, p. 32. (במהשך קנדיל).

6. "המחשובה הייתה ספרד תשמש כ'אולדראשות האירופאית'. מותך דוריו של פון תומוה לידייל הארט, ראה: ב. ה. ליד הארט, חץ השני של הגבעה שייחות עם גורמים גורמיים, עמ' 93 (להלן ליד הארט).

7. ראה: Steven J. Zaloga, "Soviet Tanks Operations in the Spanish Civil War", Journal of Slavic Military Studies Vol. 12 No. 3, Sep 1999. (במהשך זלוגה)

המאמר מופיע גם באינטרנט באתר: www.libraryautomation.com/nymas/soviet tank operations in the sp.htm

Raymond Surlemont, "German Tanks in Spain 1936 - 1939", AFV news, Jan. - Ap. 1992, Vol. 27, pp. 12-15.

Pierangelo Caiati and Alberto Pirella (translated by Captain Edward De Lia), "the Role of Italian Armor in the Spanish Civil War", Armor Vol. XCV No. 3, May - June 1986, pp. 40-44. 10. זו הפעם הראשונה בהיסטוריה של הקרבות

להוכיח תיאוריה מסוימת, שכן במקרה זה הוא שולל את קיומה. תפעול השרוין במהלך המלחמה האזרחים בספרד לא היה בגדר "מעבדה" משום שהוא לא היה בדרך נסוי בקידוף הראיין. הוא לא איש או סתר אף אחת מן התורות הצבאיות שהיו נהוגות בקרבות הצדדים השונים של חיל. חזק אך אפשר למצוא אצל פולר שהיה אחד מגדולי התיאורטיקנים בתפקידו שרין ומיערכיו של פרנקו, מנהיג המורדים, אשר התacobב מודע מדרך תפעול השרוין של המורדים. מסקנתו הייתה שאפשר ללמוד מכך מאומה. זאת ממש שיטת הפעלה הרווחת היהיתה של טנקים בודדים, ואם רוכזו במספרים גדולים יותר – אז הם פוצלו בחיזית רחבה. משפטו החrif והנחרץ היה:

"Tank tactics are conspicuous only through their absence... there are no tactics, no proper training or maintenance." (בתגובה חופשי – טקטיקות של הטנקים התבלו רק דרך היעדרן... לא היו שם טקטיקות, לא אימון נכון או אחזקה).²¹

הערות

F. O. Miksche, Blitzkrieg, London 1941, ch. ii. 1 Dr. John L. S. Daley, "The Teory: Put Doctrine to the Test: Tanks in the Siege of Madrid", Armor, May-June 1999, pp. 33-37. (במהשך דיליל).

Thomas. תיאור כללי של מלחת האזרחים, ראה: ומאת אותו מחבר: Put Doctrine to the Test: Tanks in the Siege of Madrid", Armor, May-June 1999, pp. 33-37. (במהשך דיליל).

ארבע אמות

בבית הנתיבות מתבצעות ארבע אמות, כל אחת וניבתה, משם תעוזב ליעדה. ארבעה לוחמים בטנק משוטף אבדו, את זכרם אמות ינצרו ויספרו בשבחם ובחייהם הקצרים – רצונות ושיאפות של הבנים שלא מושמו. שונים באופיים ובמעשייהם את זכרם ננציח בכתיבת ספר תורה, בחוברת יצירה, בגלעד ובנטיעת עצים, ועוד היד נטויה. כי המעת שיש לעשוות, הוא הזיכרון של בניהם חיללים, תמיימים, לוחמים ואהבים.

רינה מזרחי, אימו של סמ"ר איתי מזרחי ז"ל, כתבה שיר זה לאחר פגישת ארבע אמות של צוות הטנק, שנפל בפעילות מבצעית סמוך לדוגית שבעפון רצעת עזה, ביום 15 בפברואר 2003. בצוות היו גם סמ"ר דורון כהן, סמ"ר אלכסי ביליצקי וסמל נועם בהגן, ז"ל.

ציור של איתי מזרחי ז"ל

תנו ידכם ל"יד לשرين"- לזכר ולהמשיך

240 ש"ח לשנה יקנו לך מעמד של חבר העמותה ועוד:

- ☆ 4 ביטאוני שריון בשנה
- ☆ הצענות לפעילות חברותית
- ☆ הנחות בחנות המזיאן ובמסעדה "נוף לטrown"
- ☆ כרטיס חבר העמותה
- ☆ כניסה חינם לאתר
- ☆ זכות לבחור ולהיבחר למוסדות העמותה

תשלום דמי חבר באמצעות התchia'bot למתק"ש

לכבוד עמותת "יד לשرين"-ליידי הנהלת חשבונות ד"ן שמשון, מיקוד: 99762

תרומות איש קבוע גמלאי קצבת שארים

ายירוע	מ"א/ת"ז	דרגה	שם משפחה	שם פרטי
--------	---------	------	----------	---------

מבקש/ת לתרום ממשكري, לפיתוח עמותת "יד לשرين", לפי האפשרות הבאה:

סכום התרומה ש"ח לחודש, החל משכר / קצבת חדש שנה וכלה בשכר/קצבת חדש שנה (כולל)

בתשלום אחד לשנה בסך של ש"ח בחודש בלבד מדי שנה

תאריך: _____ חתימה: _____
טלפון בבית: _____ טלפון בעבודה: _____ טלפון נייד: _____
כתובת ומיקוד: _____

גוזר, מלא ושלח

תשלום דמי חבר באמצעות כרטיס אשראי

לכבוד עמותת "יד לשرين"-ליידי הנהלת חשבונות

ד"ן שמשון, מיקוד: 99762

אני חיבבו את כרטיס האשראי שבדי בסך: 20 ש"ח 30 ש"ח 40 ש"ח 50 ש"ח אחר ש"ח
מידי חדש למשך תקופה של: 12 חודשים 24 חודשים 36 חודשים 60 חודשים

סוג כרטיס אשראי: ויזה ישראכרט דינורס

מספר כרטיס אשראי:

הכרטיס בתוקף עד: חתימת בעל הCARTEIS: _____

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ ת.ז.: _____

כתובת: רחוב: _____ ה"שוב: _____ מיקוד: _____

טלפון: _____ / _____

גוזר, מלא ושלח

תשלום דמי חבר באמצעות שיק

לכבוד עמותת "יד לשرين"-ליידי הנהלת חשבונות

ד"ן שמשון, מיקוד: 99762

הסכום ש"ח

שם משפחה: _____ שם פרטי: _____ טלפון: _____

כתובת: רחוב: _____ ה"שוב: _____ מיקוד: _____

קיבלה תשלום עם קבלת ההמחאה ■ פטור ממיס הכנסתה - 935111526

א

א

א

ברכותינו להצטרופות

מילי' חובה זו חשוב לנו מאוד ומחזק את התקופת המוסרי שלם לבקש תרומה מאחרים

NIMDA INTERNATIONAL

25 Years of modernization and upgrading programs for tanks, APC(S), military trucks and naval propulsion proven technology
NIMDA INTERNATIONAL PROJECTS:

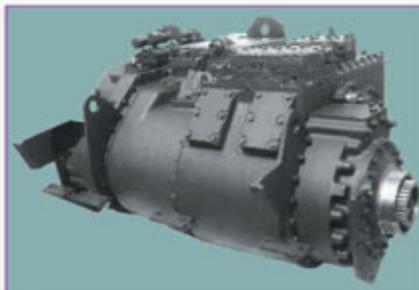
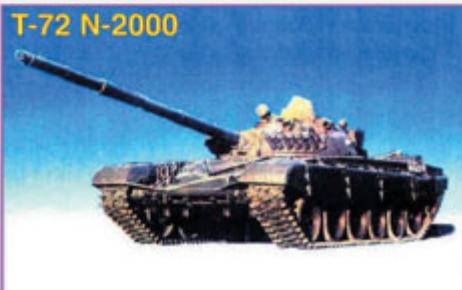
NIMDA INTERNATIONAL
P.O.Box 768
Lod 71106, Israel
Tel: 972-8-9781111
Fax: 972-8-9781137
E-mail: info@dslnim.co.il

T-72 N-2000

New Power Pack For
T-72-MBT Nato Standard.
In Current Production.

T-72 N-2000

Manufacturing an Allison
1,000 HP Automatic
Transmission, Model
XTG 411-6-N
Application T-72 Tanks
and Others.

ACHZARIT-X3A1

Power Pack For IDF(S)
Achzarit. Using
Advance-ECU For
Reliable Field
Operation.

M113 A3/A2

DDC 6V53T Coupled
With Allison X-200/4B
For A3/A2-Total ILS
Support.

M-41

New Diesel Engine and
O/H CD500 Transmission
For M-41 Tank Including
Full Modernization and
Upgrading

הַשְׁרִיְבָּנָרִים

לא ראתם אותן בכיכר העיר בסוכות ויום העצמאות, לא שמעת עליהם ממדריכת הרק"ם בבייט"ש, ואת המידע הזה לא תמצאו על דף **תוד"א בשירותים בגדור**. ובכל זאת, **משורייניות אלו קיימות** כבר אלפי שנים אפילו פה בארץ. מבטן נדר על שרידונים מסוג אחר ...

סמל יונתן פין

לכנס לתוכה השרוון ולהתבצר בתוכו. אגב לצבים – ושריונרים אמיתיים יהסרו כאן פעימה – אין שום צורך להחזק או לטפל בשרוונים בשום אופן שהוא, כך שלמעשה הם השרוונרים היחידיםعلاדיות שアイנס סוגרים טפ"ש.

תוד"א ותול'...

בחיותם צמחוניים, איטיים, מסורבלים וחסרי אמצעי תקיפה והישרדות ממשיים, הופכים הצבים למטרה יחסית נוחה, ועל כן יש להם אויבים וסכנות רבים. האובי המרכזוי והמסוכן ביותר של הצבים הוא, לאטונם,anno בני האדם. לצבים ערך כלכלי רב בחברה האנושית. מסחר מיוחד, הנמצא בגוף הצב עצמו, מייצר האדם מרק צבים, מأكل

קרקעית. למרות ריבוי צבי הים, המים המתוקים והקרקעית והויתם חלק חשוב ומשמעותי מסדרת הצבים, נזח לעת עתה את ידינו המשורייניות האמפיביות ונורתכו בצלבי היבשה. בין צבי היבשה, הגadol ביותר הוא צב היבשה הענק, שאורך שרונו הוא 140 ס"מ ומשקלנו מגעים לרבע טון (פרטים על עובי השרוון וטוחן הדירותו, יידוע לכם, ותורמים מסווגים מטעמי בטחון שדה...). צב היבשה נחשב לאייטי ומסורבל במיוחד, ובמידה רבה הוא אחראי להיפכת סדרת הצבים לлемלה המובהק והבלעדי של האטיות. מבנה גופם קצר ורחוב, ולרגליים צורת עמודים גליליים. לצבים אין שיניים, ופייהם בניי ביצרות מקור חד. הם נודעים כצמחוניים

הם לא מגריזים, לא נוגעים בסולר, אינם טוחנים שמיורות. הם לא היו דקה בבייט"ש, לא מסתובבים עם צפרגול על ה-א', ולא, הם לא יודעים דבר וחצי דבר על טנקים; ובכל זאת מדובר בשריוןרים. כי גם אחרון המהננים ואך המרכיב את המורעל ביותר יאלצו להודות שהפעם הראשונה בה נתקלו במושג 'שרין' לא כללה שום מפגש עם טנקים. צבים, רובוטי, צבים.

לכורה, נדמה כי תרומותם של הצבים לאוניות מסתמכות בסדרת המופת 'צבי הינגה', בדמיוני שחוק לאיטיות מול הארגנטה המהירה באינטס משלים, ואולי בחומר גלם למשך צרפתי בייארי להחריד. אולם סקירה חטופה של זוחלים מעניינים אלה מעידה כי מדובר בשריוןרים גאים לכל דבר ועניין, גם אם חלק מהמכנה המשותף לכל הטנקיסטים באשר הם. הצבים נמצאים למשעה כל יום כל היום בבית!!

מודחת ...

קצת היסטוריה. הצבים הם בין הזוחלים העתיקים ביותר שהאנושות מכירה. כ-190 מיליון שנים לפני יציק שדה והשרירות המשוריינות עליהם פיקד ב-48', בקעו מביביהם וראשוני הצבים, ומما כמעט ולא חלו בשריוןרים אלה תמורה אבולוציונית. יש כ-220 מיליון צבים שונים, המהולקים ל-11 משפחות ו-72 סוגים. הצבים חיים ביבשה, בים ובמים מתוקים. תוחלת חייהם נעה בין 60 ל-180 שנים בקרוב צבי היבשה הגדולים. הם חיים בעיקר באזורי החמים של כדור הארץ, ביניהם איי הגלpagוס וסישיל, אמריקה הדרומית, אפריקה ועד. בארץ מצויים צבים ממשמונה מינים וחמש משפחות שונות. הצבים היבשתיים נמצאים בנגב, ואילו צבי הים והביצה פוזרים באזורי החוף השווים. הצב הגדל ביותר הוא הצב היגידי. צב ימי עצום זה מגע לאורך כולל של 2.30 מ', ושוקל לא פחות מטון! הקטנים ביותר באים ממשפחת צבי הביצה, אוכם הוא לא יותר מ-10 ס"מ, ומשקלם לא עולה על כמה מאות גרמים.

סוגי המשורייניות ...

החלוקה הקלאסית של הצבים היא לארכאה סוגים: צבי היבשה, צבי הים, צבי מים מתוקים וצבי

הנחשב לمعدן יוקרתי העולה בהתאם. דיקטט 'צבי' מורכב מביצים. השרוון מנוצל לייצור תכשיטים, צמידים, חפצי נוי ומסרקות למיניהם. עקב קר שמיים יהבם צידי לווייתנים על הצבים השוניים (בעיקר ימיים); רק במאה ה-19 ניצדו 10,000 צבים לערך. أيام אנושי נוסף ומפתיע על סדרת הצבים הוא דווקא אימוץם חיי מהמוד. האדם נוטה לאבחן צבי יבשה וביצה קטנים החיים מחמוד, וזה מקטין משמעותית את מספרם של הצבים על פני כדור הארץ והזנג בהתאם. האידם לבדו מאים על הצבים, וגם בטבע

וחובבי מים מושבים, ויכולים להתקיים ללא אוכל עד כשנה! אך יותר מאשר מארך שרונו עצמו. השרוין בניו שתי שכבות: הראווה, הפנימית (הגומית), עשויה משכבות עכבות אשר מתבררת לשירות לצלעות ולעצמות אחרות. על גביה בנויה הקמבליה הצבית לפלטוות הבזקה –لوحות מגונות ווספים המורכבים על שכבות העצמות הפנימית. השכבה החיצונית נקראת השכבה הקרה. השרוין הוא בין שני חלקיים: שרין הגב ושרין הגחון. אצל מרבית הצבים חלקיים אלה מחוברים, וביניהם ישנים הפתחים – הקדמי והאחורי, בהם נמצאים בראש והזנב בהתאם. הצבים היבשתיים מסווגים בראש והזנב בהתאם. הצבים היבשתיים מסווגים

הנוקשה של השריוןורים בני מינו מקשה מאוד על עיסוק כלשהו "...ב'ביה". החיזור מזקיר במשחו מרכיב חשוב ביותר ביצור תותל השריון – קרב – שב"ש! כאן המקום להודות לדר' אברם ארבל, מרצה לזוואלוגיה בבר-אילן וסמיינר הקיבוצים וממחברי אנציקלופדיית 'חיה' והצומח בארץ ישראל' – אשר עוז בהכנת כתבה וגילתה בקיימות מרשים בשני סוגים המשוריינים הקיימים. לדברי ארבל, הזכר נוגה עם שריוונו בשריון הנΚבנה בעוצמה רבה, כדי להוכיח לנΚבנה איותנות ועמידות, עד אשר זאת מתרצה ומאפשרת לצב לבצע בה זומו, לאחר שנוכחה כי הבhor רציני. התופעה יכולה להיעיר למספר האסתטונומי של 300 נגichtetות אם מדובר בצבה עקשנית במיוחד.

טיסCONS . . .

מה היה לנו, אם כן? גילינו מחדש את ה迤יה המוכרת הזו במושגים של מורשת, סוג שריוון, תולד'א, שרשראת פיקוד, ואפלו קרב שב"ש. ולמרות שאין הקבלה ממשית בין צב לטנק, ראיינו שניתן למצואו מאפיינים דומים, אם מוחפשים כמו שצרכין. ולכן, בפעם הבאה שתתקלו בצב – בין אם בגודל טבאי משוטט באזרור הנגמג, נלחם שדרדר וקרוג שונאי הצבים על גבי המסקן, או אפלו מבצע מהמרק שלכם במסעדת יוקירה אי שם בטילו אחריו הצבא – תזכו שמדובר, אחרי הכל, בעוד שריוון...

אשר שככטו הפנימית מנוגנת, והקרנית ('פלטות הבזוקה') חזקה ומפותחת ביותר. בזמן איום הצב מתחרף בנחלים ובמערות צרות ככל האפשר, מנחף את גופו עד יערו זעם, ובכך הופך לא נגיש לאובייו המשחררים לטרפ.

באשר להיררכיה ורששות פיקוד בקרב הצבים, הדבר מאד פשוט. בין הצבים השונים אין שום זיקה או יחסי כלשהם, כך שככל צב הוא ישות עצמאית מוחלטת, מה שנקרא "מץ' ט' בגזרתו"...

קרב שב"ש . . .

דבר מעניין נוסף הוא אופן החיזור של הזכר אחר הנΚבנה בדרך לרבייה (ואגב, ידוע כי סרגל היציאות –

עצמם אורבים לצב איוםים קיומיים על בסיס יומי. מרגע שהצב התהפק על הגב, הוא למעשה הוכרע בחיותו חסר כל יכולת שהיא. הצבועים מסוגלים לפצח את שריוונו ולטרפו, עיטי הסלעים מרימים במקורים את הצב ומשיליכים אותו בעצמה על הסלעים, ואילו העורבים מנקרים את השריון דרך הפתחים הצרים ומחלסים את הצב חסר הישע. כמעט אמורים אלה, לצב המוצע יש סיכוי סביר להתגונן מהסכנות האורבות לו.

כמו כל שריוון החיב להישרד בתנאי שטח לא פשוטים, פיתחו לעצם הצבים מעין תול'ה. התול'ה הצב עירקו הוא, מן הסתם, שימוש הצבא הבשתיי והתחפרות בו. בעת סכנה מכנס הצבא הבשתיי איבריו (ראש, זנב וגפיים) אל תוך השריון, כאשר הרגלים והקדימות אוטומטיות את פתח החיתוך של הראש, והאחוריות את הפתח האחורי של הזנב ואיבר הרבייה (אטימה אותה מפצחים כאמור העורבים). בלילה נהוגים צבי היבשה להסתתר במלחילות צרות, או לחפור כלו בעזות גפיהם המפותחים במקורה הצורך. שיטות מגננה נוספת הידועות לנו הן של הצב המפרק, מטאפיין בשריון הצב המפרק, המצוי באפריקה, מטאיין בשנון, סגיר ופרק באמצעותו, כך שבשעת סכנה הוא "מקפל" את שריוינו וכך נאטם כליל הצבא המתנפה, אפריקאי אף הוא, מטאפיין בשריון דק ושטוח,

מִרְגִּישִׁים שָׂאֵלָתָב שְׁטַח

בשליטה מלאה עם המערכות המשולבות של אלטה לכוחות היבשה

מ"מ האגה אווירית לחינוי לילה

מ"מ חיפוי קרען לשדה הקרב

מערכת גילי והשמדת קטישות

תמונה SAR

בכל תנאי מזג אוויר. אחר השריון בלטרון

**אלטה שולחים
ברכת שלום ובטחון
למשפחות חילות היבשה**

אלטה מתקנות בע"מ
חברה בת של התעשייה האווירית לישראל בע"מ

חדשנות. פתרונות. שירות.

רכשת מטאות
בקורת אש

מערכת הגנה
והגנה עצמאית

התראה
ומוגדרת ושו"ב
וגוון

"אחי הצעיר יהודה"

שולמית ספר-נבו

שם בשדה הקרב / יהודה עמיחי

שם יורד על פני רعي;
על פני רعي החכים, אשר
מכסים ראשיהם בשמייה -
ועל פני רעי המתים, אשר
איןםמכסים עוד.

פותח את הטקס, אלון (מייל) חיים אוז, י"ר עמותת "יד לשiron" בלטרון: "היום אנו מתייחדים יחד עם כל עם ישראל עם זכרם של 21,781 חיליל' צה"ל שהקיפו את חייהם במערכות ישראל. על כותל השמות חקוקים שמותיהם של 4908 לוחמים מיהדות השוריון, שהלחמו ונפלו בכל המלחמות,

דורות, מתינקות של בית רבן ועד לזקני העם. משפחות שכילות, חברים נשחק, מפקדים וחילילים בסדיר ומילוains, תלמידי בתי ספר, ואזרחים. נמצאים פה גם פעוטות מגן ילדים בכפר חב"ד, שזו מסורת קבועה למוריהם, וגם ילדים מבית הספר "ארזים" מאור יהודה הנוטלים חלק בטקס.

הרוח שורקת על הגבעה ומתוכה עולה הצפירה, בוקעת מהאדמה וממריאה לשמיים. רגע ארוך של דומיה והקהל מרכין ראש. עם שלם מתייחד עם בניו שנפלו במערכות ישראל. כשלושת אלפיים אנשים נמצאים כאן בטקס יום הזיכרון ב"יד לשiron" בלטרון, ופניהם,פני שלושה ואולי ארבעה

עמק איילון הנפרש לפניינו ואחר-כך מביט על חברות החילילם המהרת לדרכו ואומרו: "אנחנו סומכים על החילילם שמנגנים על הארץ, בזכות חיים פה בביטחון ובידעה שלא תהיה יותר שואה, כי ישראל לא יכולה להרשות יותר אובדן כזה או עוד מלחמה". הוא כבר היה מהספר פעמים ובכל פעם הטקס הזה מרגש אותו מחדש. שלומון כהן עוסק בארגנטינה בתקורת ובكونסטרוקציה והוא מאמין מאד בחוסנה של מדינת ישראל.

בתוך החברה המכובדת מדרום אמריקה אני מוצאת את אדמוני לוי מצפה שאומר שזה מאד חשוב לישראל שהיהודים מכל העולם באים לכenza ומצהים איתה: "ך יש תחושה של עם אחד ושאני חלק מהמעם, בהיותי יהודי". גם הוא היה פה בלטרון מספר פעמים, ובכל פעם היה של יומם היכרנו מביא אותו לדמעות. השמש החמה, או אולי האווירה הקבדה והעכובה מקפחים מהר מאד את חייהם של השושנים הצמודים לכותר השמות ופזריהם למרגלותיו. הם אוספים את פריחתם היפה ומרכיניהם את ראותיהם האדומות בין אלפי האותיות הכתופות. יהיו זכרם ברוך.

שחסו, עם הגעוגע, עם הכאב, עם הידעיה שאין דרך אחרת ועם התקווה שתימצא הדרך לשכנות של שלום".

אלוף יפתח רוז-טל, מפקד מז'י' פותח בקיומו של דוד המלך לעשאול ווונטון, בשאלת הנצחת של עם המתיסיר לכל אורך חיזיו, ועכשו כאן בלטרון על כל הבנים שנפלו: "הצבי ישראל על מותוין משפחות שכנות, אתן שלימת את המחריר הגדול של אותו רגע גורא מכל, אותה נקישה על הדלת אותו אובדן נורא".

נמצאים כאן, כמו שנה, חברי הבונדס העולמי מארצות שונות, כ-300 איש, וגם בפניהם ניבטים מוחלים ייחדיו הגאותה והעצב. הם מניחים זרים ופרחים. סג' נשי הבונדס מצ'ילאה אומר "כל אחד מאותם חילילים שנפלו – הוא עולם ומלאו וכל אחד מהם הוא חלק מאיינו. אנחנו עומדים פה אתכם בסערת רגשות ובכאב".

בתום הטקס הם מסתובבים עוד רגע ליד כותל השמות, מוחים דמעה, לוחצים ידיים. יש כאן שמחטלים בצד התנקים הגדולים, שלומון כהן שבא מארגנטינה שולח מבט חם לעבר קצין הרו"ן הרדי, תא"ל סמי תורג'מן מדבר על גבורת הנופלים: "במאותם הם העניקו לנו לא רק את קיומה של מדינת ישראל אלא גם את ערכיה וקבעו את אופייה של המדינה לעתיד. ארץ נישק סייפו האהבה המיסור שלנו עם הארץ. ארץ אוכלה יושבה' אמרו בימים רחוקים האנשים שתרו את הארץ ונעה להם מנהגם: 'יכל נוכל לה'. כאן על פני האדמה הזאת, חיים עם האחד

ולهم היה חלק מרכזי בניצחון. שאנו צועדים ליד הכותל, נעדים לידשמו של חבר, בן, אב, בעל, מפקד, נוגעים באוותיות ומתധדים עם דמותו, מחושת האובדן והכאב גברת ולא חילפת ב珮הך השנים. בזכות הנופלים הושגנו חלום של דורות היה עם חופשי בארץנו".

אחר כך באות המנגינות ואחת המילים של השירים שככל פעם מצמררות בפשטוותן, בכאב הadol, בצבית הלב ואיתן גם התחששה שהנופלים החמיצו את כל מה שהם יכולים לחיות, לראות, לחות, לעשות ולעט. "אהי הצעיר יהודה" – והם כולם נשאו אוחינו הצעירים, שלא זכו להתגבר מעולם וify חיו נשר עומד לדיינו כמו צל ואינו עוזב אותן.

קצין הרו"ן הרדי, תא"ל סמי תורג'מן מדבר על גבורת הנופלים: "במאותם הם העניקו לנו לא רק את קיומה של מדינת ישראל אלא גם את ערכיה וקבעו את אופייה של המדינה לעתיד. ארץ נישק סייפו האהבה המיסור שלנו עם הארץ. ארץ אוכלה יושבה' אמרו בימים רחוקים האנשים שתרו את הארץ ונעה להם מנהגם: 'יכל נוכל לה'. כאן על פני האדמה הזאת, חיים עם האחד

י"האלם שבטנק"

חייבים, אנחנו מוחפשים את התמונות שלכם!

**עמותת "יד לשריון" בלטרון ו"פוטו יוסי את עוזי" מכריזים בזאת על
פתיחה מדור חדש בביטאון "שריון" שבו יcoresמו בכל גילוון תמונות
aicיות ונקודות אחדות שצולמו על-ידי חיילי שריון בשירות סדיר.**

כיצד להשתתף בתחרות

1. במדור יתפרסמו רק תמונות שצולמו על-ידי חיילים/חיילות בשירות סדיר בשריון.
2. התמונה חייבת להיות בהקשר לשריון (רכ"ם, בסיסים, הווי צוות טנק, מסלולים, טקסי סיום וכו').
3. התמונה קשורה לסיפור או אירוע יהודי.
4. לכל תמונה יש לצרף את הפרטים הבאים: שם החייל/החיליל, מספר איש, שם היחידה, שם התמונה (כבחירה), פירוט אתר הצלום, סיפור התמונה בפירוט רב ככל שאפשר. טלפון להתקשרות עם השולח.

כיצד לשולח תמונות

1. אין להעביר את התמונות באינטרנט ובדו"ל אורה! רשות התמונות מותנה באישור ביטחון שדה.
2. אפשרויות המשלוח הן:
א. צילומים בעותק נייר או במדיה מגנטית (דיסקים, דיסקטים) יש לשולח בדואר צבאי למפקדת קצין השירות הראשי לשכת קש"ר, אשר תעביר אותן לידי המועצה. יש לציין על גבי המעטפה הפנימית:
לכבוד הביטאון "שריון" – מבצע' הצלם שבטנק'
עמותת "יד לשריון" בלטרון (ידי דורון בר-גיל)
ב. מסירה ישירה למקומות מזוכרים עמותת "יד לשריון" בלטרון (טלפון 9255268-08), או בתיאום מראש למזכיר המרכיב דורון בר-גיל בבית השירות (טלפון 6310695-03).
ג. העברה בדו"ל צבאי (באמצעות היחידה) אל: דורון בר-גיל או שי ארוזאן ב"יד לשריון" לטрон.

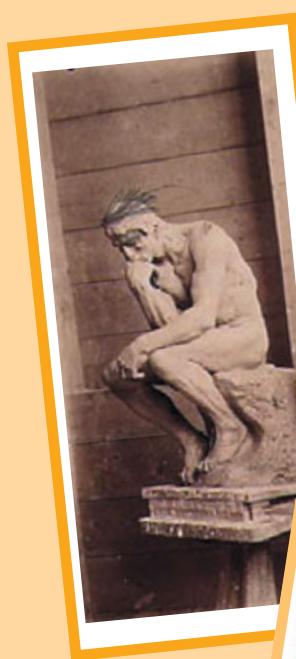
כל הזכויות על הצלומים יהיו שמורות לצלמים.

הצלומים שייתפרסמו יבחרו על-ידי מערכת הביטאון "שריון" בשיתוף אנשי צילום ותקשות.

בנויות חוכנות ביצועית ליחידה

שלוש השנים האחרונות עיצבו לנו, כלוחמים, יציאות מורכבות בסביבה הבצעית שבה אנו פועלים. לפני כן הייתה הפעילות האוד ברורה וМОובנית וכן גם צורת החשיבה שלנו. היינו בתעסוקה בגבול הלבנון, באזח"ע ובאיו"ש והתמודדנו עם לוחמה בעצימות נמוכה. לאחר מכן התאננו בטנקים ובחסגורות יחידתיות להשגת כשירות ללחימה בעיות גבה-עצימות. בסוף כל אירוע אף הקדשנו זמן מה להכנות יחידותינו לקו הבא. יציאות זו חלפה וכנראה לא תחזור בעתיד הקרוב, אף שיש מתקדים המתLEGAL להתרגל להצב החדש ומאמינים שייחזו לשיבור הקודם. באילוץ המציגות הנוכחית אנו מחויבים לבנות ביחידות חוכנות ביצועית כוללת תוך כדי הלחימה והפעילות הבצעית.

סא"ל תומר, מג"ד עשת

שבוע לעך, כדי להכין את יחידותינו לקראתeko הבא. כו, מציאות זו לא קיימת וכנראה לא תחזור בעתיד הקרוב, על אף שיש מתקדים המתLEGAL להתרגל להצב החדש ומאמינים שייחזו למצב הקודם. תחת האילוצים שהציגות הנוכחית מכתיבה לנו, אנו מחויבים לבנות ליחידותינו מוכנות מבצעית כוללת, תוך כדי הלחימה ותוך כדי הפעולות המבצעיות.

לחימה בעמידות נמוכה. לאחר מכן היו תקופות אימון בהן התאננו כדי להחזיר לעצמנו את ההצלחות להlimeה בעימות גבה-עצימות. במהלך האימון היינו מוצאים אימוני טנקים, אימוני מסגרות לחימה, מעבר משוגרת לחירום ועוד. בסוף כל אימון הקדשנו פרק זמן מוצמצם, של

שלוש השנים האחרונות עיצבו לנו, כלוחמים, יציאות מורכבות בסביבה הבצעית שבה אנו פועלים. עד לפני שלוש שנים גורף הפעולות שלנו, היה מאוד ברור וМОובנה, ומתוך כך גם צורת החשיבה שלנו. אופי הפעולות של יחידתנו כלל תעסקות בקו כחול – בגבול הלבנון, באזח"ע ובאיו"ש ובתעסוקות אלו התמודדנו עם

ואמור לדעת להיכנס לחילון זמן נתון, להקרין את השפעתו על המ"מ ולצאת מבלי שהדבר יגע במנהיגותו ובسمכוותו של המ"ב.

אייזה ידע יש להקנות למ"מ

הדבר הראשון שיש להטמעי במ"ם הוא נושא האחריות. על המ"מ להבין כי הוא נושא באחריותו לאנשיו, למפקדי המשנה שלו ולתקינות הצד והוא מ"ח של מחלקו, כתנאי להצלחת מחלקו ביצוע משימותיה, משימות הפלוגה ומשימות הגדור.

הגדרה של מפקד המחלקה (מתוך הספר מלחמת הרובאים) היא: "מפקד המחלקה מפקד על מחלקות בקרוב. הוא אחראי לאיומנה, למשמעות שללה, לשיליטה בה ולתפקידה מבחינה טקטית ומבחינה מנהלתיות. עליו לדאוג לחילוי, לטפל בהם ולחנכם. מחובתו לפתח בקרב מפקדי ה指挥ות אחירות ומונחיות על ידי שיטיל עליהם תפיקדים וידרכם".

בדומה למ"פ ולמ"ד, המ"מ נושא באחריות להוביל את אנשיו לניצחון טכני בשדה הקרבות. כמו ברמתו הגדור כך גם ברמת המחלקה, השגת הניצחון בנייה על שני נבדכים עיקריים – הרצון והיכולת. בשנייהם צירק המ"מ לעסוק כל הזמן, כדי לבנות מוכנות מבצעית מיטבית למחלקה, ובמה המג"ד יכול לחנוך ולהושך מנסיסו. הרצון והיכולת שוררים – האחד בשני ומורכבים מתחומים פיזיקליים – טכניים ומתחומים תודעתתיים – מופשטים. הדרך העשוות זאת, היא לשמר על האורוגניות של המחלקה, כדי לאפשר למ"מ להיות מ"מ, כדי שייבנו את האחריות המוטלת עליו וכי שיינטו לו הכלים והסמכות למשם את אותה אחריות.

אותה ארגניות תשרת גם את מרכיב הלכידות, בבניית המוכנות המבצעית של היחידה.Uboda משותפת ויציאה לפעולות מבצעית באופן מחלקי תיצור שפה משותפת ותחותשת רעות, אחותה ולצדות שיגבירו את האפקטים המבצעיים של המחלקה בכל מצב שבו היא תידרש לפעול. אחת הדריכים להטמעו במ"מ את האחריות למשימה ואנשיו, היא לחתת לו אחריות על גורה. השאיפה היא להז崎 את הגורה הפלוגתית על-ידי גוזרות מחלקיות. מצב זה יאפשר חופש פעולה וגישות בהיבט של בניית מוכנות מבצעית שלמה ואורוגנית בתוך המחלקה, ויאפשר בנייה של תחומיים נוספים תוך כדי הפעולות המבצעית.

בתוכנית Uboda צריך לפחות כיצד לבנות מוכנות מבצעית לוחמים ולמפקדים, מוכנות מבצעית כזו שתינתן מענה לכל המתראים בהם אנו עשויים להילחם. תהליך בניית המוכנות המבצעית הוא מורכב ומשלב מרכיבים פיזיים – שירותים טכניים, וורכיבים מופשטים רוחניים – נוכחות להלמתם. רק ההבנה כי תהליך זה הוא תהליך מתמשך ורציף תאפשר למפקדים לבנות מוכנות מבצעית אפקטיבית ליחידותיהם, ובכך למשם את אחריותנו על פלוגתו. המג"ד אמרו להפעיל את מנהיגותו הכלולת – להוביל את אנשיו לניצחון!

האימונים הדורשים הוצאה הכוח לאימון מוחז לגוראה הם:

- אימוני טנים
- אימון מקצועני

בחלק מבניית תוכנית העבודה, צריך לבחון אייזה ידע יכול לעבור באופן תיאורתי, לדוגמה: ת"ל, טכניקות פיקוד ושליטה וכו'. נקודה נוספת לבחינה היא מהן אותן כשרויות שהשגרה שלhn תיתן מענה לשולשות המבצעים גם יחד, כגון: ניוט, פיקוד ושליטה, ביצוע נוה"ק וכו'.

במסגרת תוכנית העבודה, אמרו האימון המרוכז להמת מענה לבנייתו אותו חלק מהnocנות המבצעית שלו ומשם בכך את האחוריות הפיקוחית שלנו על הגורה. במקביל, אנו מחויבים לשמרו ולשפר את המוכנות המבצעית שלנו לקרה אחד שני מינים נוספים: האחד, מצב בו תידרש היחידה לבצע פעילות התקפית עם הטנקים בשטח או"ש ואוז"ח, דוגמת מבצע "חומרת מגן". השני, מצב בו תידרש היחידה להוציא לפועל את תוכנית הלחימה האופרטיבית שלה, במסגרת חטיבת האם. שלושת המבצעים שאנו עושים לפועל בהם, דורותים מרוכבים שונים של nocנות מבצעית. אחת nocנות מבצעית כוללת פעילות ח"ר, לחמת טנקים בשטח בניו וnocנות להחימת טנקים מרוחבים הרריים ובינויים כאחד. מפקד שיחקה לתקופת האימון המרוכז כדי לבנות nocנות מבצעית אופרטיבית ליחידתו, ייחטא לעיקר וכל הזמן ימצא את עצמו צעד אחד אחר.

מה כולל אותה תוכנית מבצעית?

ראשית אנו מחויבים לחושב בזרה רב-מדנית, מטריציונית ולא טורית. אנו מחויבים לייצור אפקטים מבצעיים יומיומיים בעקבות המבצעית שלנו ולמשם בכך את האחוריות הפיקוחית שלנו על הגורה. במקביל, אנו מחויבים לשמרו ולשפר את המוכנות המבצעית שלנו לקרה אחד שני מינים נוספים: האחד, מצב בו תידרש היחידה לבצע פעילות התקפית עם הטנקים בשטח או"ש ואוז"ח, דוגמת מבצע "חומרת מגן". השני, מצב בו תידרש היחידה להוציא לפועל את תוכנית הלחימה האופרטיבית שלה, במסגרת חטיבת האם. שלושת המבצעים שאנו עושים לפועל בהם, דורותים מרוכבים שונים של nocנות מבצעית. אחת nocנות מבצעית כוללת פעילות ח"ר, לחמת טנקים בשטח בניו וnocנות להחימת טנקים מרוחבים הרריים ובינויים כאחד. מפקד שיחקה לתקופת האימון המרוכז כדי לבנות nocנות מבצעית אופרטיבית ליחידתו, ייחטא לעיקר וכל הזמן ימצא את עצמו צעד אחד אחר.

בנית nocנות מבצעית שכזו ליחידה, ניתן מענה יומיומי לכל המתארים, הן האופרטיביים והן הנוכחים. בנית nocנות מבצעית היא תהליך מתמשך שאנו מתחילה בתקופת האימון המרוכז והגיעו בה להישגים מבצעיים, וגם לבנות ליחידתו רק לבנה אחת בבניין nocנות מבצעית של היחידה.

תוכנות מבצעית אגדזית דרך והחולקה

הדרך הטובה ביותר לבנות nocנות מבצעית למזור היא, לדעתינו, באמצעות המבצעית של היחידה ■ המחלקה היא המספרת הראשונה שספקעליה קצין, עם כל המשתמע מכך – הcarsה, אימון, למידות, שפה משותפת ועוד. ■ המחלקה היא הגוף הראשון המפקד על יחידות משנה.

■ כוח האש של מחלקה מאפשר לה להשפי בצוורה משותפת על תוצאות הקרב מרוחב הלחימה הגודזי. גם ההיסטוריה תומכת בהנחה זו ומיצגה מקרים שבהם מ"מים, בפעולה של תיעוזה, תחבורה והבנה עמוקה של מרחב הלחימה, השפיעו על מרחב הלחימה הגודזי ואף לעמלה ממנו. די אם נזכיר שמורות כמו כוח צביקה, מארב טיגור ואת חיימתו העיקשת של האלוף בריך מרוחב אל-עריש ביום הcapitols. בנוסס, יש להתייחס אל המ"מ כל מ"פ עתידי ואך מג"ד כבר בתפקידו הנוכחי להכינו לקריםם.

אם כך, היכן המ"מ בתמונה? האם פעהה שכזו לא תפגע בו, מנהיגותו ובתקופודה של הפלוגה בגדור? ראשית התשובה לכך נחלק לשני חלקים: ראשית, המערכת היררכית נועדה לאפשר פיקוד ושליטה אפקטיביים בשגרה ובלחימה והיא לא נועדה להסום מעבר לכך לעד ידע מהמג"ד כלפי מטה ולהיפן. שנית, המג"ד הוא בעל ידע תיאורטי, ניסיון קרבו והבונתו שהמ"מ עדין חסר אותו. חסימת הידע של המג"ד מהגעה לאחרון המ"מ בלבד, רק לצורך שמירת היורדייה, תהיה עצם לא נכון ותתעורר מכך הנגד להתקפה. מזמין שבעת התעסוקה בקוו, בין אימונים שאפשר לבצע בעת התעסוקה בקוו, לבין אימונים הדורשים הוצאה כוח לאימון מוחז לזרה, לתקופת אימון מרכזת שבה כל הגדוד מתאמן כמסגרת. ■ אימונים שלדים. ■ ניוט רכב. ■ הקניית יכולות גיגיות. ■ פיתוח פיקוד ושליטה, הובלת כוח למארב, מעצה, פטROL וכו'. ■ ביצוע נוה"ק. ■ פיתוח ארגטיביות-לוחמאנית (תקופנות, תושינויות).

כיצד בונים תוכנות מבצעית?

1. בשלב הראשון יש להסתגל למציאות הקיימת ולהבין את האחוריות שלנו כמפקדים לצירsz nocנותם, אשר תיתן מענה לשולשה מבצעיות ליחידתו, הן האופרטיביים והן הנוכחים. מתחילה בתקופת האימון המרוכזות והיא ואנו מסתים בה. תקופה האימון המרוכזות היא רק לבנה אחת בבניין nocנות מבצעית של היחידה.

2. בשלב השני יש לבחון מהן הנסיבות המבצעיות הנגזרות משלושת המבצעים השונים.

3. בשלב השלישי יש לנתח כיצד לבנות כירזות מבצעיות אלו, לאור מגבלות הזמן, הפעולות המבצעית והאימונים.

4. בסופו של התהליך, התוצר צריך להיות תוכנית Uboda ואימונים כולל, המשלבת בין אימונים שאפשר לבצע בעת התעסוקה בקוו, לבין אימונים הדורשים הוצאה כוח לאימון מוחז לזרה, לתקופת אימון מרכזת שבה כל הגדוד מתאמן כמסגרת.

המבצעית הם:

- אימונים שלדים.
- ניוט רכב.
- הקניית יכולות גיגיות.
- פיתוח פיקוד ושליטה, הובלת כוח למארב, מעצה, פטROL וכו'.
- ביצוע נוה"ק.
- פיתוח ארגטיביות-לוחמאנית (תקופנות, תושינויות).

הזהירות לא נעצרת

כתב והביעה שלבי ספיר-נבו

בדצמבר 2002 ביקרו ב"יד לשריון" בלטרון חברי המשלחת נכבדה של ארגון ידידי צה"ל בישראל. חברי המשלחת הביאו איתם תרומה נכבדה שתסייע לסייע לסייע את פרויקט קריית החינוך. שרב הרגש קידם את פניהם של חברי המשלחת עם הנהלת עמותת "יד לשריון" בסיום הסיום באתר.

האוחרים והמאוחרים כאחד היו נראים וחזרי הכרת תוזה אלה לאלה

שיחות אישות עם חור לאיי הוכברג, י"ר ארגון ידידי צה"ל ואורה"ב "בפעם הראשונה שהייתי פה לא האמנתי, זה היה נס. ילדי מהתגו ועכשו יש מה צברים. גדלתי בשיקגו. בפעם הראשונה שהייתי בישראל, אחרי מלחמת ששת הימים, לא האמנתי שהיהודים יכולים לנחל את כל הארץ. באתי עס אשתי לראות מה קורה כאן, ולא האמנתי למראה עניין. מעם שכמעט נכח בשואה צמחה מדינה יהודית משגחת לגואה, עם טכנולוגיות מתקדמות, צבא שללה, תעשייה ותשתיות".

לאיר עוזר לרוגע את דבריו, מביט בטנקים שמסביב, בחו"ל המשלחת, בחו"ל עמותת "יד לשריון". לרוגע מבטו בוהה, וגם שם בעיניהם שלו נצחות דמעות ונעיצות. "זהו נס" הוא חזר ואומר, "מה שקרה עם העם היהודי", והוא נפתחות בפeliaה ומצביעות על מה שקרה מסביב. "מאז הביקור הזה הכל השתנה והתחלתי להיות פעיל יותר. הפילוסופיה שלי ורבה ואני מעורב בהרבה ארגונים. אולם ארגון ידידי צה"ל הוא הארגון שלוקח הרבה הזמן. הייתה עד כה ארבעים פעמים בישראל, בקיורים ובסums עם קבוצות שונות ופעלו להקמה פרויקטים מגוונים לביטחון ולרווחת החילילים. מה שמאפיין את האגדה שלנו

הוא שלרוב הפעילים העדיפים הראשונה היא ישראל, ואני מאמנים בהשכמה בבטיחו. אני מרגשים גם צורך לעוזר לחילילים פה. הרבה מאד ישראלים שח חיים בארץ אמריקה פעילים בארגון שלנו, מסבירים ומקבילים ידידים נוספים. כותל השמות והmemorial הם דברים מדהימים. אנו צרכים תמיד לזכור שיכישריאל בצרות גם אנו בצרות."

שבה תועדו אותו רגעים מרושים לתמונות, והמלחים שנאמרו – לשורות כתובות.

באთור "יד לשריון" בלטרון מונחים 4908 חיליל השריון שנפל במערכות ישאל. אנו שוקדים לטפח את מורשת צה"ל ואת רוח השריון ולספר את סיפור גבורת לווחמי. אנו בעומתה חשבנו שהדרך הנכונה ביותר להנצחה את חיליל השריון וצה"ל שהקרו בו את חייהם, תהיה על ידי הקמת קריית החינוך שבילמדו חיליל צה"ל ובני נוער מהארץ ומהעולם. כאן הם יתווודעו למורשת חיל השריון, צה"ל והעם היהודי לדורותיהם. הם ילמדו גם על ההיסטוריה של

העם היהודי באוצר הזה ובארץ ישראל, מתוקופת יהושע בן-נון ועד היום. אחת, מרגע שנדס, ואתם ידידי צה"ל באורה"ב, בתורתם הנדיבת, אפשרו לנו לסייע את בניית קריית החינוך ולמש את החלום שיאפשר לחיליל צה"ל ללמידה נאותה וברוחה. הוקרתו הרבה נתונה גם למר' יעקב להב ולמר ליאון דוד על התחריבותם האישית לפיתוח פארק העצבות וקריית החינוך. אני רוצה גם להודות למר' לאיי הוכברג ולגב' מירי נשע על הסיעו הרב, וכן לתא"ל (מיל') שוקה, שהיה י"ר האגודה למען החיליל, המלווה אותנו לאורך הדורך, וכן תודה לכל הנוגדים על פועליהם. אני רוצה לבקר את הי"ר החדש של האגודה, אלוף (מיל') יצחק איתן שהיה מפקד ולוחם מהמעלה הראשונה, ולאחר לו הצלחה בהמשך קידום האגודה לרוחות צה"ל.

דברי י"ר העמותה, אלוף (מיל') חיים ארץ

דידים יקרים, הביקור הזה שלכם בארץ ובלטרון בימים קשים אלה, כאשר מדינות רבות בעולם ממליצות לאוחרים לא לבקרים כאן, מציע על הקשר חזק ושופחות הגורל בין העם היהודי באשר הוא ובין העם בישראל, מחזק אותנו ומחם את הלב. תרומתכם הנדיבה תסייע בידינו להגישים חלום בبنית קריית החינוך ותאפשר לחילילים רבים ללמידה בתנאים נאותים את מורשת הגבורה האדירה של חיל השריון. כמו כן מבקורכם זה הכננו לכם חברות זו

ידדים יקרים
אלפי מיליון נמחקו ברגע שנפגשו הידיים
והעיניהם היו לתמונות של עם אחד
הקשר גורלו בחות הזוב של הלב
ובחות השן של ההיסטוריה,
רוקם תפלה, מאבק, תקומה ותקווה.
מערב ומזרח, צפון ודרום
שושנה הרוחות פורחת.
וכאן דמעת
וכאן חיוכה
וכאן עליה הנאחזים זה בזו
שומרים וונקים שורשיה
באדמה הזאת.

זה גורם לי להבין שזה יהיה מאד עצוב לאבד את סיפורו ההיסטורי הזה, אם האנשים האלה ילכו ולא תישאר מורשת נלמודת. גם אני בעצם הרס סגורי כאן מעד אחורי שנחטפי לחיים ארץ ומאז אני רואה את לטрон אחרתי. הוא אדם מאד צנוע ונעו עם כבוד, שעשה ונלחם כל כך הרבה למדינת ישראל, הסתכלתי עליו, על כל הדרך שהוא עשה מאז היותו ייל' קפן בשואה ועד לבן, וחשבתי שבזכות אנשיים כמו מהו המדינה קיימת. הבנתי מה הוא צרך, מה החזון שלו, וידעתי שהוא לא יוכל לבקש וגם לא חיכתי ותיכף הצער לו את עזרתי ותרומתי לפROYKT קריית החינוך. הרשות שענין הקמת קריית החינוך הוא דחוף, גם בלי שיגידו לנו, זו הרוח שמצאננו כאן.

גנאל אלמי, חבר של חיים ארץ-יוסף, דחף וננתן השראה לתמיכת הפROYKT הזה. וזאת גם בזכות מיר נאש. כשהיינופה ביחד בחודש يول', הדבר הראשון שהיא עשתה, היא הילכה לכוטל השמות וחפשה את השם של בן הדוד שלו שנחוג במלחמת יום הכיפורים ואחר-כך היא חיפשה אותו בחדר הזיכרון במחשב. והיום היא נמצאתה פה עם בן דוד ראשון שלו...

המקום הזה קשור את כל מה שקרה כאן. אנחנו שמחים עלויות זאת. אני אוהב את המקום הזה, זהוי פעם שלישית של שאני נמצא פה ואני מרגיש שאני יותר ויתר נקשר לטטרון ולଓירה המיוונית והונגהות לב. כל פעם אני מגלה כאן דברים חדשים וננהנה יותר.

אני חושב חשוב להראות את סרט הוידייאו על השرون בארץ הברית. זה יכול לתת לאנשים הבנה של מה שקרה כאן. צרי' לשוק את המקום הזה בזיכרון אחרתי. המקסום נטאפס כמויאון מלחה ואנשים לא רוצים לשם זה. הרי גם אני חשבתי בהתחלה 'מה זה לטרונות?' אני מכיר את זה' צרי' לשוק את זה כמקום היסטורי הכלול את ההיסטוריה של השרוון, ומפגשים אישיים עם אנשים, כמו חיים ארץ, הם שנונתים את החוויה האמיתית והחזקקה של המקום הזה".

העיניהם של בני סנדנס אומרות הכל. הוא מדבר בשקט, במחשבה, מתחכו בכל מילה. אנו מסתובבים באתר והוא מלא גאותה על הבית החדש שלו ועל אותם אנשים מופלאים שפגש. בשקט, בנועם דרך ובשותפות הוא פותח את ליבו ועיניו מוצפנות דמעות. ותודה לו על הרוגים הנדרים האלה, על ההבנה ועל הנכונות להיות חלק. המרחק הגיאוגרפי, התרבותי מתגמד לפטע כל כך

שיהה אישית עם חור לנני סאנדס

YOU HAVE TO REALIZE THE JOY OF GIVING

"גולדיי בקנדה ואני גר בלוס אנג'לס. בעם הראשונה הייתה בטלרין עם משפחתי, לפני חמישה שנים. העונו בכוונה לראות את המוזיאון, אולי האטר היה סגור. רק צrichtי הטנקים נראו מעל, ובן דודי שעבד על 'המכרכה' נתן לנו הספר. בחודש يول' האחרון הייתה כי אין שוב. למעשה, לא בדיק וציתי לבוא לאן, מעשה, מפני שהבנתי את הרעיון, יש פה איזה מוזיאון של טנקים, כמעט אחר צבא. אולי אמליל, שהואobar של חיים ארן, שכנע אוורי לבקר בטלרין.

ששבאתני, ההתרומות שלי הייתה שהרעיון של שילוב טנקים עם בית הכנסת הוא כדי ליצור את האווירה ומצב הרוח, מכך מעוני. כשדיברתי עם חיים ארן הבנתי את המטרה של לטרונות כמקום הנצחח, מה שנראה לי בהתחלה כתצוגה של טנקים קיבל את המשמעות האמיתית שלו – מקום לתקווה, ושאנשי משפחת השרוון יריגשו בו בית.

ההקרבה והרוח לא היו ברורים והתפקיד שלנו הוא להעביר את המסר לדורות הבאים ולמשוחם כמווני זו מטרה.

מאוחר יותר שצפתי בסרט על חיל השרוון הצעתי בחיים ארן וראיתי דמעות בעיניהם שלו. שאלתי אותו 'כמה פעמים ראיתי את הסרט הזה?' והוא אמר 'אולי מאה פעמים'. הבנתי ששחוב לו ולכלום שהדר הצעיר, שחשוף לדברים והשפעות מודרניים, יכיר ויתחבר למורשת שלו. ראייתי את החזון של חיים ארן, להקים מקום חם לחילאים ולבני נוער, מקום שמאפשר להתרוץ וללמוד בו את ההיסטוריה מהאנשים שעשו אותה, ומ אלה שהקרכיבו את חייהם ונפלו.'

הלב שלו במדינה. אני באה לבקר בארץ בתדיירות רבה, אני לא יכולה להיכנע לטרוור, זו הדרך הנכונה.
אנחנו חברים ידידים של צה"ל נותנים גם מלגות לחילילים משבות נמוות. כל אחד שבאכאן היום נותן מהר מלגה. ני סנדרס נתן 38 מלגות לסטודנטים, הוא עוזה הרבה דברים בשביל הצבא. חיים שבן, אחד האנשים באוגדה, לקח תוכנית של "איימפקט" – חילקו מאותים מלגות. בשנה הבאה נקבעת התחלנו הסניף שלנו בווס אנגלס קיים כבר 23 שנים. ליאו דוד פתח אותו, מימן וධך אותו קדימה".

הטקס בכותל השוחות

ועכשיו רציתי שליאו יניח את הזור לדי כותל השמות. בחרתי בו כי הוא נלחם במלחמת יום העצמאות, וכי הוא ישראלי".

מיiri נשא לחתת חברים ומראה להם את שמו החורט בקיר של בן דודה שנפל במלחמתה. רגע ארוך של התיאחות מול הכותל, מול המשמות החורומות בו. לאחר הטקס מתכוונים לארוחת ערב ולטקס הכרזה על התרומה. חדר האוכל הקטן של קריית החינוך לובש פנים חגיגיות ומלא באנשים. די במבט אחד כדי להבין שרבים מתוכם הינם בעצם חלק נכבד מעמוד השדרה הביטחוני הערבי והחינוך של מדינת ישראל. אליהו בן-און מציג אותם לפני האורחים. אלוף (מיל') חיים אroz, אלוף (מיל') שלמה שפיר, אלוף (מיל') מנדי מירון, תא"ל (מיל') מרדי ציפורין, אלוף (מיל') יצחק איתן, תא"ל (מיל') גבי עמיר, תא"ל (מיל') צביקה קון-טור, הקשנ"ר תא"ל אביגדור קלין, קצין החינוך הראשי תא"ל אליעזר שטרן ורבים נוספים.

ג'اك לatab, נשיא ארגון יידי צה"ל בארא"ב
מחיק בגאווה רבה ואומר: "בחדר הקטן הזה התאספו לבוגדים האנשים שעשו את ההיסטוריה, שנלחמו במלחמות העם היהודי ממלחמות העולם השנייה ועד עצם החיים הזה. גנרטלים במילואים ובסידר, שבזוכותם המדינה שלנו קיימת, שאחריהם הלכו ונלחמו לפני חיילים בכל הגזרות, ועל כותל השמות חוקקים שמות רבים של חבריהם, מפקדים וחילילים שליהם שנפלו במלחמות על

וروح נשגבת מחברת בוצרה מופלאה ומיהודה כל כך את בני העם הזה באשר הוא. מעמידה את כולנו ברגע של אמת בפתחה של הבאר האחת והיחידה שמיימת יקרים, מתוקים, טובענים, כوابים וחולמים כל-כך.

שיחת אישיות עם חור ג'אק לatab, נשיא ארגון יידי צה"ל בארא"ב

"כל פעם שאני נמצא כאן לא יכול לעצור את הדמעות שלי".
נולדתי יחד עם מדינת ישראל. אני בן למשפחה שהיא דור שני בירושלים. אניאמין כי בארא"ב אך אני מוחרב לארץ הזאת. הלב שלי כאן. גדלתי בקיוביץ עין חרוד, עשתי קורס קצינים עם שאל מופז עוזי דין. אני עוסק בקידום טכנולוגיות ישראליות ישראליות בארא"ב. לפני

כ-5 שנים נודע לי על ארגון יידי צה"ל והצטרופתי אליו בשמה. באותו תקופה בדיק מונה שאל מופז לרמטכ"ל. אמרתי לו טובא אליו הבית ואני ארימ ערב התורתה, ובאמת ביקרו בארא"ב הוא בא אליו והוא עבר גדול עם הרבה ידידים ותרומות, ומאז אני מתנדב. סייענו בכמה פרויקטים וגם אני עצמי תורם מדי פעם סכומיםifs.

אני כי בתחששה חזיה. אין די דוכן אמריקאי בעיקרון, ואני מחק את זמני בין ישראל לארא"ב. הרבה מזמין אני מקדים לחילילם, אנחנו רואים מהחויבות להשלים את מה שלצערנו מדינת ישראל לא יכולה לתת לחילילם, לאלמנות, ליתומי צה"ל ולכל מי שקשר למערך הבטיחון של ישראל. גיבוריו השירותון מכבים אותן; חיים ארז, קהלני, מנשך ענבר, יוסי רגב. אני מסתובב באתר הזה בהערצה. שמות של חברים של חורוטיםפה על הכותל זה הכותל המערבי האמתי של מדינת ישראל".

שיחת אישיות עם גב' חיר' נשא, דירקטוריית בארגון יידי צה"ל בארא"ב

"אם לא יכולה לחיות כאן, אני אתמן מכל כוח שאליה שווים מה יהיה טוב יותר. כך אשאיר סימן שעשיתי משחו ולא חיתתי סתם".

כל הזמן העיניים שלה דמעות, בכאב, בחיכים, בכמיהה ובהתלהבות. "הגעתי לארץ מפולין, בשנות 57', אחרי מלחמת סיני. גרתיפה חחות משנתים. בן דודו אליו שקד היה טנקיסט והוא נתן לנו את הרצינות ואת כל החום של המדינה. הייתה לנו משפחה גדולה והיא נספהה בשואה. הייתי ילדה קטנה שהחוציאו אותי לארא"ב. זה גורם לי לכאב ולמרד, ובגיל 13 הлечתי לكونסולה ובקשת ישילחו אותי לארץ לקיבוע. כל חיי הייתה שיכת לתנועה הציונית ופעלתி לכיוון הארץ. הפעולות הזאת נותנת לי סיפוק בלתי נורא. אם אתה עושה משהו אהבה זה נותן לך סיפוק ושמחה. ככה אמר לנו סנדרס. אין הרבה אנשים כמו לנו, כל

Honorable guests!

I would like to welcome you to Yad Lashiryon in Latrun and to thank you for your generous support,
you have helped us fulfill a dream. This is now your home and will always be.

על קריית החינוך הספר תא"ל (מיל') חנשה ענבר, חנכ"ל העוחתת

"אטור י"ד לשירון" הוקם כאתר הנצחה לחיל השריון ובמהלך הסיוור באטראיו השוננים הוא מצליח לפרק את ההנצחה הכלולת לרמה של הנצחת הפרט במדים האישיים ביותר, ביום הנפילה שלו, בתולדות חייו בתמונתו, בחיויכו ובפרטים שאנו יודעים עליו.

באתר ההנצחה מוצקרים מדי שנה 350,000 איש ו-70,000 בני נוער. קריית החינוך עוסקת בתחוםים שבתי הספר, בעשייתם השוטפת, ממעטים לעסוק בינם, וזה במרכיבי החoston הנפשי, האישי והלאומי של הדור הנוכחי. זה מבטיח שבני אותו דור יהיו אזרחים טובים יותר למדינת ישראל ולעם היהודי. מי שמשמעו בידינו בתחום החומר והקמת תשויות החינוך נותן חלק אדריכלי במצוב חוסנה של החברה הישראלית. מי ייתן וביחד נראת את אותם מחזוריים רבים של חיילים ותלמידים יוצאים מקרית החינוך כשחם ספוגים במטענים ערוכים אלה".

אחרי כל הדברים נשים לטקס חתימתה וקבלת התchia'bot אגודה יידי צה"ל באורה"ב לתרומה לקרית החינוך. ואנו, כמו בפז'ל של קלקי מפוזרים לכל עבר, פתאום מתחברים כל פעם במקום אחר, אך עם אותה רוח ואוטם שורשים ואotta תקווה ויוצרים תמונה של עם.

הganת המולדת. אני לא חושב שדבר כזה יכול לקרוות בארה"ה."

ובעת מציגים את חברי יידי צה"ל בארה"ב: מר לנינס התורות הנכבד; מר לארי הוכברג י"ר אירגון יידי צה"ל בארה"ב; מר גאק להב נשיא האירגון; מר גרי קפלן סגן נשיא בכיר לכפסים; ג' מירין נשא דירקטוריון בכירה; ג' רות וממר ליואו דוד; תא"ל (מיל') אמליאל אליעזר דירקטטור לאומי; מר מיכה גורן; מר דן שטרן י"ר הסניף בשיקגו; אל ופאט פרנק; מר בריאן ברמן י"ר החבר של קליבלאם.

אל"ם (מיל') חיים עדני אומר: "חשוב לנו להפוך את המרכז הזה לאתר חי ונושם שלא רק מתרכו בעבר אלא גם מסתכל קדימה, במיוחד לגבי עתיד הנוער שלנו. אנו מאמינים שתושבי ישראל והנווער היהודי יכירו את מורשתם ואת ההיסטוריה שלהם וויהווים במסלול מורשתה של החירות והאהבה עמנו וארצנו. נוכחותכם איתנו כאן בלטרון מושלת שרשורת הדורות, קיומם ואחדות העם היהודי לעולם לא ינותקו".

קשה", תא"ל אביגדור קלין ציין ערכי חיל השירות והשיבות הנצחת גבורת החילים שנפלו כחלק נכבד ממורשת החיל.

כח"ר תא"ל אליעזר שטרן ציין את חשיבות הכנסת הנוער לשירות בצה"ל והקניית מורשת הקרב והஹיכים לוחמי צה"ל. מר לארי הוכברג י"ר הארגון אמר: "אנו עושים זאת למעןנו. שהרי ברגע שמדינה ישראלי לא תהיה קיימת האנטישמיות תגיע לאירופה וגם לארה"ב, אלינו. لكن אנו צריכים לדאוג שמדינה ישראל תהיה חזקה ולהשكيיע בביטחוןנה, ובcheinוך הדורות הבאים".

מר לנינס מספר על ביקורו בלטרון ועל התרשםותו הרבה בעיקר מהפן האנושי שנחצר בפניו. הוא גם מציין את חשיבות תודעת החינוך והעברת המורשת לנוער.

מעגל של ידיים

ידיים אוחזות זו בזו

ידיים מחבקות מכל הלב

ידיים תומכות ברוחב לב

ידיים נלחמות באומץ לב

ידיים בונות

ידיים מהנכות

ידיים נטעות.

תמצאו אותן פה ושם

ידיים החובקות מעגל אחד קטן ואיתו

בתוך עולם גדול כל-כך.

ההמצור בידושלים לקדבות לטהון

מתוך: "דרך פלמ"ח"

מאת: איתן ירקוני

התמונות באדיבות מוזיאון הפלמ"ח

צייר אוטומטיסם לא משוריינים

משמעותו והוריו ואשתו ההורה של נחום, כולם, כולל בחברות השcool. האוכל לשבת בבית ולהשאיר את חברי להמשיך בדרך, להמשיך בלבד ולשלכל משפחות נספחות? איך אפשר להתחשב באסון היחיד, כאשר גורל הכל נתון על כף המازונים.

לפתע חשתי שמדובר לא כאן ואני מוצא את עצמי, לא יכולתי עוד לשבת בבית. התקשרתיبطלפון ל'מוסע'ה', מסרתי אתשמי ושם החיה ובקשתי להציגו לשירה העולה לירושלים. שעה ארוכה המתנית על הקו, שרווי בהרהור הלב הקשים, והטלפון צמוד לאוזני. לפטע קול ענוג של נערה מנתק אותה בת מהזווית. "הגדור השישי ירד אטמול להתארגנות. הגדור מתרכז עכשו במנהה נופש בראשון-לצין, ליד בית חירותה אוקבה".

בלב דואב נפרדת מההורם. אבא יצא ללוטות אותו, ובזמן הקצר שהלכנו יחד התפתחה "שייח' גברים" המבינים היבט את המצב לאשוו. "לא ציפיתי שתסתכם להישאר בבית", אמר אבא, "אך לא יכולתי למנוע מאמא לנסוט ולבקש". אנחנו מושיכים לכלת ללא מילימ' עד לסמטה היורדת לבבש. לפני שאנו נפרדים אבא מסתכל בעינינו ואומר: "זה נראה לאבד בו, אך אני במקומך היחי ונוגה בדיקوك". המלחמה זו הינה מלחתת קיום העם היהודי, וכמה שקשה הדבר, לא ניתן להתחשב באבל של הפרט. אימא לא חזרה לעצמה, לאחר שעודד

את הבשרה הנוראה, היא לא הבינה, היא חשבה שהכל בגדר טעות נוראה. עודד היה בימים בביית-הספר ובלילות יוצא היה למשימות קרב. ואימא לא ידע דבר. מיעני-דאגוותיה של אימא היו בהרים, בהרי ירושלים, והייתה מלחתת ובודקת כל פירור מידע המגע משם. וכל יום מודיעות האבל בעיתונים: "הה נפלו בדרך לגוש, עשרה בקסטל, תרי-עשר בנבי דניאל, שחור, שחור בעיינס, ואין יום ללא מסגרות שחורות".

עודד ישב לבטח בקן, ומקור דאגתה הייתה אני, בנה הבכור, הנמצא רוחק מבוקד הקרובות, ובאים ומספרים לה כי נפל עוד. מה קרלה לאיין? היא שואלת, מה קרלה? לאט, לאט היא מתחילה להטפוש את האסון, והתודה מה נוראה, וגולד המכחה נגדל התדהמה. השכלו ריכבה מה מכיוון בלתי צפוי לחלויטן... עומד אני אצל הקבר הטורי, דמותו של אח'י עודד מרחפת נגד עיני. ציצים ועוולים "הסתודות הפרטיטים", התעלולים המשוטפים, תחרויות הספורט, הכינוי והmphochit... הכל, הכל, תם ונגמר, אין סיליחה, אין חרותה ואין גם דרך...

אימא שואלה בהיסוס, האם ניתן? האפשר שתשוחרר ותחזור הביתה? תשובי בדורה לה מראש, ואני יכול לענות. אני יכול רק לחשוב מה חשובות קשות ונוראות. לא אותן חברים שנפלו. ההורים של קשוו אלה, של צפרי, של אליהו ושל

המצור בירושלים

"איתן ירקוני, משרת בגדר החשי של הפלמ"ח רשייא לרדת לשפה לחופשה מיוחדת". אין זכר מי היה החתום על פתק לבן זה, אך לא ספק זהו "פס" החופשה הראשון שקיבלתי בשירותי הצבאי. אך נפלה החלטה לחזאני לחופשה? אני עצמי לא העוזתי לבקש. כפי הנראה לא אדע לעולם מי העלה את הנושא... אולי חברים לשחק שיודיעו על נפילת עוד תפשו יומה ופעלו בנידון... מכל מקום, קיבלתי חופשה לרדת לשפה. יש לך חמישה ימים, סע הביתה למשפחחה", אמרו לי. במצווף לאישור החופשה קיבלתי פתק ועליו היה כתוב: "להלן מספר טלפון של 'מוסע'ה'. יום לפני החזרה תתקשר לשם, תזדהה, ותקבל מידע מתי, איפה, ובאיזה שיריה עלות". כל אותו לילה ישבנו, קבוצת חברה, בניים ובנות, צי'זטנו עד השעות הקטנות... ובוקר בוקר עליית על משאית ריקה בשירה ארוכה, היורדת ריקה מירושלים לשפה.

גבעת ברנד אפריל 1948

אני בבית ועצוב, עצוב הכל. יושב הכל. ואבא והלב בוכה, מה אפשר כבר להגיד, קשה, קשה מאוד לדבר. אימא שבורה למגרי. שלושה אחים הינו ושנים נותרנו, אמנון בן שתים-עשרה ואני, שזה עתה מלאו לי תשע-עשרה שנים. עודד היה בן שבע-עשרה נפל. כאשר הביאו לאימא

לפסנתר? באחד התרגולים, אחד ממקדי המצוות מקבל פקודה להשתער דרך רצוף גדרות אבנים ומחמרות. בכל פעם שהוא מאט הוא סופג צעקות במכשיר והשור, "ז'וואי ז'ואוי! אל תהי מה פחדן! קדימה! רק קדימה!". בסופו של דבר המשורין הדורר נוחת אל תוך מהמורה וושובר את הציר. החווית יוצאת בנס בעיצים קלים בלבד, אך הקש שבר אתגב הגמל ואני מבקש העברה לפלוגת הזחל"מים של לי. החול"מים, משום מה, נחשבים לכלים נחותים ואינם נכללים אז בקטגוריה של טנקים. הם בסך הכל כל רכב להסתעת ח"ר וממלאים אתיעודם בהתאם לכך. אוליב בשילך נושא מפקדי פלוגות הזחל"מים הם "משלני", ולא נמסרו לפיקודם של "קומנדנטים" למשינהם. בינוויים הגודוד עובר למחנה "עין-שמර" וככל הדין בבקשתו להעברה נדחה. בינוויים אנחנו נשארים בפלוגות "הקומוננט", והיחסים שלנו עם הפיקוד נותרים לוחשים על אש קטנה. שמעה מהלכת באוויר כי הולכים לבצע התקפת שריון על לטרו. גדור החם"ש (חייב משוריין) מועד לנוע בראש החטיבה ולהיות חזות החנית של ההתקפה. אני מנסה פעמיים ובדיחות עלולים באווי, השיחה נשבה כי. קי מספר לי שהוא כבר העלה את הנושא אצל מפקד הגודוד, ונענה בשילילה. בעבר, על בס Kapah, יושבים אנו, כמה מותיקי הגודוד וכי בינווי. ציובים ובדיחות עלולים באווי, השיחה נשבה על כל נושא שביעולם מלבד הנושאים האקטואליים, המעניינים עליינו. החטיבה נכנסת לתאגרנות לקרב מרץ רב. מתברר לנו של פלוגות המשוריינים של טוּבָּאַרִישׁ קומְנֶנְטִי" נשארת בעין שמר כתומה ובattività האזו.

היום אמורה החטיבה לנו לעקودת הכנוס בחולדה. אני זונפשת אתקי ואומר לו דוגר, "אני מתכוון להציגך לוזחל"ם שלך". יקי, הידע כ"ילד טוב הונגירה", מנסה בכל מאיו הטעני מ"עריקה". הדין המילולי במושא נפסק, אבל, אכן הולך לאزو את הצד האישי ומתקנן ליציאה לקרוב. החגור מוכן, הטמיגאנ נקי ומוחזצח ואני נכנס להמתנה. בשעות אחר הצהרים ניתן פקודת תזהה ואני מהר וועליה מאוחר על זחל"ם הפיקוד של יקי. מננסי צוות זחל"ם הפיקוד, רק הדסה הקשראית, מכירה אותה אישית. הדסה גם שמעה אותה משוחח עם קי על כוונתי להציגך אליו. והדסה, בדרך, מצוינדים אנו דומים לטנקים בערך כמו שפיל דומה שפתחה. היא מהיכית ושותקת.

ארבע שע Uhra מאז יצאו. זה הזמן להתייצב לפני המפקד. אני עובר לקדמת הזחל"ם. יקי נוטן בי מבט מזרע. מעשי עומדים בניגוד גמור לעקרונותי, אך הוא מתרצה ואני נשאר לידי

מההפתעה הבלתי צפואה, קמים כל בא המسعدה על רגליים ומוחאים כפים. מאוחר בלילה חווים אנו לו אוקבה. איך הייתה הארוחה? שווילים החבורה. "נדורת", אמרים אנו. "כמה נזק?" "אפס בריבוע." "כמה שלמתם?" לא שלמנו כלום, "או מי שלם?" "שולמן שלם" אומרם אנו ופוצצים בצחוך. מחנה הנופש באוקבה היה לנו כאויר לנשימה, אך ככל דבר טוב יש גם סוף.

חvíva 7

מפה לאוון עוברת שמעה כי אנו עומדים להקים גדור משוריין. הרעיון נשמע יפה, אך האמת המתגלגה שונה למורי. אנחנו עוברים למחנה "תל-ליטויניסקי", מפקדת הגודוד וכמעט כל הפיקוד הבכיר מוחלף ב"פיקוד החדש". למעשה, נותרים עמו מטי מעט מהמפקדים, אנשי הפלמ"ח הוותיקים, וביניהם יקי גג, מפקד וידיד ותיק מתוקפת מעלה-החימשה ובית-הערכה. יקי מתוקפת פלוגות זחל"מים. עליינו להסתגל לתמונה למפקד פלוגות זחל"מים. בעלי דפוסי לחבורת מפקדים שונה לגמרי, בעלי דפוסי ההנחות אוחים למורי משלונו, והרע מלך, כפי שנראה לנו, ללא ניסיון קרביו של ממש. המג"ד הוא חיים לסקוב, שהיה מיג'ר ב"בריגדה העברית", והמפקדים רבים יוצאי הבריגדה, וחילם, לדבריהם, היו מפקדים ב"צבא האודם". זאב'לה אומר שככל ניסיונות הקברי של מפקדי הבריגדה מסתכם בחודש ימים בחזית, בקו מוצבים סטטי בצד שמאליה.

הגדוד נקרא גדור "חמ"ש" (חיל משוריין), ומשתייך לחטיבת חודה, חטיבת השירון הראשונה של צה"ל – "חטיבת שבע", "חטיבתנו השבעית", כפי שנקראת בפי בן-גוריון. אני מתמנה למפקד משוריין בפלוגות משוריינים. המשוריינים מעתים, הם קרוביים ודומים מאד ל"קופסאות הסידיניות" של ליווי השירות. מפקד הפלוגה הוא קצין מהצבא האודם, "טוּבָּאַרִישׁ קומְנֶנְטִי" אנחנו קוראים לו. מפקדנו מתחילה ברכזונות רבתה לתרגל אותנו בלחימת שריון. הוא מלמד אותנו איך טנקים צדילים לנו ולהסתער, ובאמת הוא לוחק את העניין ברכזונות ובהתלהבות רבה. האומנם אין הוא מודע לכך כי "מלך הוא עירום", ו"קופסאות הסידיניות" בהן בוד אמי מתחילה "להציג את הכסף", שהיא זרוע בתפוזות בכיסי, ניגש אל שלו חננו ה'בלב'ית' כשבידו בקבוק יין, מיטיב יקי רashion לצין, ואומר: "הארוחה על חשבון השכנים מהשולחנות שםסביר, ובקבוק היין על חשבון הבית". בעוד אנו נדמים

נפלו, והיתה מאז שונה לגוריו מהאייא שהכרתי. היטיב ידעתי מה עובר על אבא, קשה להיות באבל עולמים.

חvíva נופש אוקבה

"ואם נהיה נצא לנופש בקי רashion לצין שם באות הבנות ומגישות כסות, והיין אודם..." ולא רק כסותין הינו הגיעו לנו. בהרי ירושלים הינו שרים: "וכשנמות יקברו אוטנו בהרי באב-אל-וואד, שם ישנים לוחמים ההולכים ערומים בלא מדים ובלי מפקד". וכן "וכשנמות יקברו אוטנו בהרי גוש-עציון שם ישנים צפאים היורים כדורים, כדרויים חודרי שרין".

סדר היום במחנה הנופש כולל מנוחה, כיף, ושוב לשינה. היכף הadol זה לישון כל הלילה בלא מקום לשינה, ובבקור להתפקיד מהבטן לגב ולהמשיך לישון כמה שרווצים, הכל שקט, אין רירות, אין פצעים, ולא קוברים חברים שנפלו. בערבים הולכים לקולנוע ומפלרטטים עם "בנות ראשון" החמודות. עורכים מסיבות, שירה וריקודים... "כמו אין מלחמה בעולם".

ראשון לצין מתקבלו עם כל הלב, עושים הכל כדי להנעים לנו את שהותנו במקום. ככל כאן מדברים בנו ומספרים אגדות על שרדי גדור מתחילת הקרבנות ועוצר בגופו את האויב עד אשר גורשו ואורגנו הכוחות של "המדינה דרכ". ואכן תושבי "ראשון" הימים מארחים למופת. הימים שלימנו לנו "הרבה כסף..." זאב'לה, פוקסי ואני מחליטים לעשות "קומונה", כל אחד יכיס סכום כסף לקופה. בכוונתו לлечת בית הקפה ברחוב הרצל, במרכזי המשובה, ולהרבע ארכוה לא הגללה, כמה שرك יבוא לנו. בעבר, אנו תופשים שלוחן בקופה העלiona, באכדרה הפתוחה שעיל גג בית הקפה, משקיפים על הרחוב מלמעלה. שותים בירה ומתחילה לזלול. מצב רוחנו מרום, ושכנינו בשולחנות מסביב גילו זאת כבר מזמן. באי בית-הקפה, היושבים בשולחנות שבינו, כולם מקומיים המכירים זה את זה היטיב, ולא נראה לנו תומה שהם מסתודדים כל העת יהדי וכאליו מותקיים סוד. אנחנו גומרים את הארוחה הדשנה, כמו מהן כבר לא אכלנו, מזמינים קפה תורכי, ואני, שמנוני ל"גובר הקומונה" מבקש את החשבון. בעוד אני מתחילה "להציג את הכסף", שהיא זרוע בתפוזות בכיסי, ניגש אל שלו חננו ה'בלב'ית' כשבידו בקבוק יין, מיטיב יקי רashion לצין, ואומר: "הארוחה על חשבון השכנים מהשולחנות שםסביר, ובקבוק היין על חשבון הבית". בעוד אנו נדמים

סמל מלוי השירות (הוטבע לאחר שסתמיים השירוט)

בזהל"ם. מבחינת החוק – אדם הבורח מיחידתו הוצאה לקרב ואדם הבורה מהუורף ומצטרף ליחידה הוצאה לקרב, זה היינו – ה-ץ, ובכל מקרה אני ערייך, בפעם האשונה בח'ים. בשחה בדרך נתאמתו חזותי. מצב רוחו של יקי היה עוגם. יקי, כדרך, לא האשים ולא השמי את מפקדי אך מהתנהגותו ומণימת דיבורו היה ברור שהוא מטיל ספק רב בהצלחת המשימה. וכך יצאתי עם יקי בדרכו האחזרונה לקרב. הגול מתעתע בנו, היוצאים לקרב. החרוג הראשוני נפל כבר בדרכנו דרומה. אחד החילונים החדשניים מתישב על סיון הזהל"ם מעל המנווע, ומשחק ב"סטן" הטווען, נפל צור ויענקל'ה, שישב בזהל"ם לפניו, נפל מתבוסס בدمו. יענקל'ה, איש האדמה, חזר לאדמה עוד ברום קרב.

התקפה של לטрон

"קרב השריון" הראשון של צה"ל. יקי חזר מכבוצת פקודות אחרונה ומתדרך את הפלוגה. מסתבר כי משימות הפלוגה היא פריצה למשטרת לטרון והחזקת המקומ עד שכך נסח מתחתייה יגיע. הפריצה לחצר תעשה דרך שער הכניסה. בעת הפריצה הזהל"ם החבלנים יעברו קדימה, החבלנים יניחו את מטען החבלה ליד קיר המשטרה. לפוקודה "פוץ" כולם "שוקעים" פנימה אל תוך הזהל"ם. מיד לאחר הפיצוץ מתרכזים מעל דפנות הזהל"ם ושטופים באש את המשטרה. בחיפוי האש שלנו יפרוץ כוכ' ב', שייהי בתנועה אחרינו, אל תוך המשטרה ויתהר אותה מהאובי. ציר התנועה: כביש מסמיה-לטרון, עלייה על כביש ירושלים, תנועה מערבה וככיסעה צפונה בכביש לטרון-רמאללה עד המשטרה. המשטרה, כמו כל דגמי משטרת "טייגוט", בנייה סטנדרטיים המוכרים לנו מתקופת "המאבק בבריטים". כוחות נוספים יעלו במקביל על המנזד והרכס מזרחה לו. התדרוך קצר, ברור לנו כי יקי העביר בתדרוך את כל המידע לו, והרבה שאלות נשאלו ונתרו ללא מענה. ולנו נראה כי רב הנסתה על הגלי.

בפלמ"ח היה נהוג לפני פעולה פריצה למוצב, כמו משטרת לטרון, לבצע תדרוך של טרם וטורגול על מודל. כפי הנראה שהברדק ח gag ונתנו ליקי להבין כי הכוח הפורץ למשטרה יבוא בגל שני. ברור לי כי יקי שיהי דיין כמו קיה לא היה חוסך בתדרוך. "קבוצת פקודות לטוראים" קראנו בפלמ"ח לתדרוך ליחידה הוצאה לקרב. לכל המשתתפים הייתה מעורבות בעשיה וכל אחד ידע את חלקו במعرצת. היו מפקדים שהיו מסוימים את התדרוך בשאלת "יש השוגות?". ולאחר תדרוך נתנו שיטה לפעמים היו החבר'ה, החילונים הפשוטים, מעלים נתוני שיטה שיצא להם, ממצאים קודמים, להכירו טוב יותר מהמפקד, וההתיחסות להעדרותיהם הייתה עניינית ותכליתית. יקי מארגן את הפלוגה לציאאה, מפרק בדיחות והלצות, אך אנו, הוותיקים, המכירים אותו מזמן, חשים במצב רוחו שאינו כריג.

ויצאים בדרך, נעים ללא אורות. לילה, חושך, רק טרטור מנוני הזהלומים וקולה של הדסה הקשרית מלווים אותנו בדרכנו לקרב. כמעט עבור כל הנוכחים בזהל"ם, זו נסיעה לכיוון אחד בלבד.

שיירה בדוח לירושלים

אחריו וב艰苦תו הוציאו הזהל"ם השלישי. שני זהל"מים נותרים מחוץ לגדר ופותחים באש עזה אל המשטרה. המקלעים בעמדות מחסום-השער מקדמים את פניו באש עזה. האש נוחתת עליינו משני צדי הזהל"ם ומולפינים. כולם מתורמים מעל דפנות הזהל"ם ופותחים באש עזה לכל הצדדים. האש שלנו שוטפת את העמדות מלמעלה כלפי מטה. המקלעים נפגעים אחד וזעוקות הפציעים עלות השמיימה. תוך כמה שניות משותקת אש מקלעי הבון של הלגונרים, אך עזה ממשיכה לנחות עליינו מהמשטרה. הספקתי עזה ממשיכה לאו. "ארוכה" מה"טומיגאנ" אל תוך הריק מחסנית "ארוכה" מה"טומיגאנ" אל תוך עדמת המקלע שמשמאלו. הזהל"ם שלנו חולף דרך השער הפרוץ ופונה ימינה לאורך קירות המשטרה. עד כה, ממשנס, אין לנו נפגעים. הזהל"ם החבלה פותח את ברזי הלכיבור ושותף את אשנבי הירי שבבנין המשטרה בסילון אדר' של אש. אש האויב נחלשת וצללים יוצאים ממש מולנו, בידים

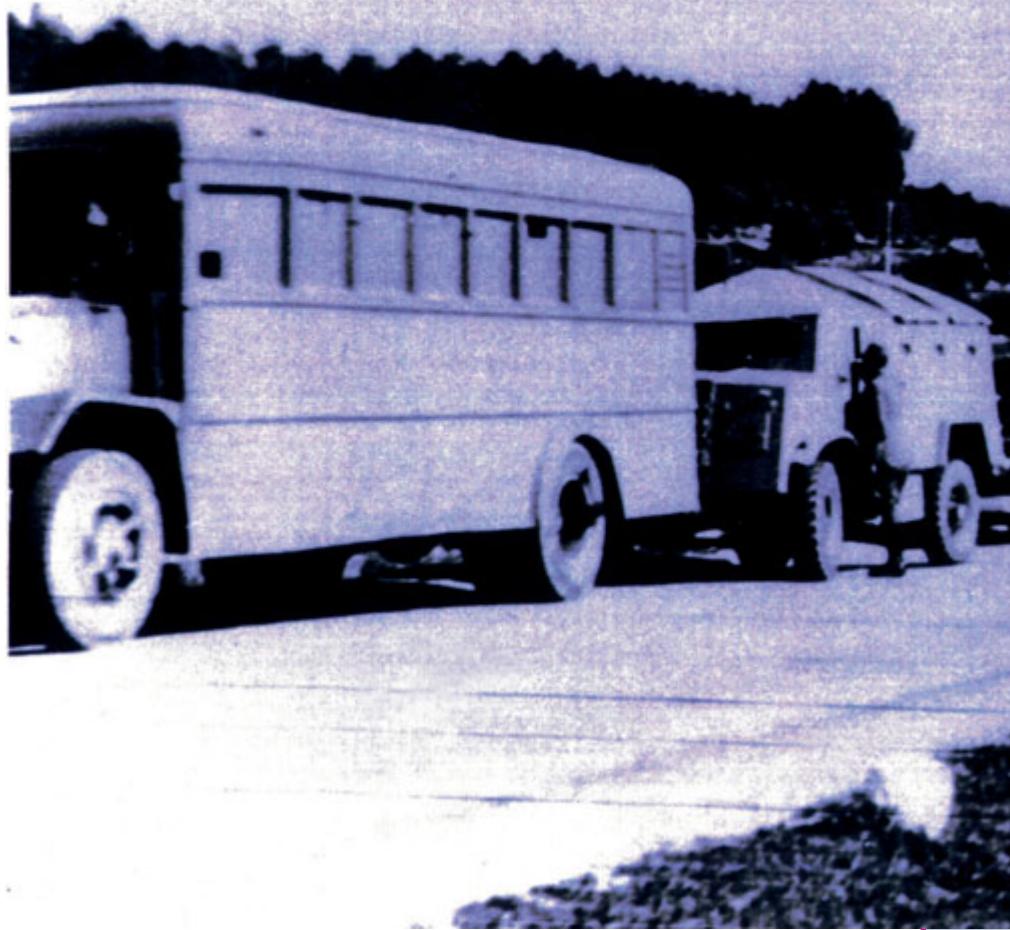
לא אפשרי להפתיע את האויב, הוא שומע היטב את רעש המנוועים. פגאי תauraה עולים באוויר והשתה מואר כבאו רiom. הנ קישות המוכחות של כדורים בדפנות השריון וללט הנטזים, מקפאים את הדם, אך עד כאן הכל מתנהל כשרה ואין נפגעים. נעים מאד להיווכת, לשם שני, כי דפנות הזהל"ם אינם חדים לנ"ל. אנחנו, חמשת הזהל"ם מים של יקי, ממשיכים לנעו קידמה. מגיעים לכביש רמאללה, פונים צפונה ומשמאלו, הנה המשטרה ווניה השער בגדר, סביבו, כמו קני ערעות, חפירות ומדונות עמודות מקלעים. בmorphak לא רב, מעורבה מכואן, היו מחנות העצורים הידועים לשמה. פחות משנתיתים עברו מАЗ ישבי כאן מהזפה. בחולמות הפרועים ביתר לא תיארתי כי כאן בלטרון, באותו מקום בו הייתה עizard אצל האנגלים, אקח חלק ב"קרב השריון הראשון באarity לאחר אלף'ם שנה". הזהל"ם החבלנים פורץ אל חצר המשטרה, אנו

ומתחליל לנווע. הייתכן שזו זהול"ם הפיקוד של יקי? הקולות מחרץ המשטרה נשמעים עכשו רך בערבית. מספר דמויות נעות לכיווני בחשכה. מזל שהם צווקים בערבית, אם היו נעים בשקט וכולני לחשוב כי אילו החברה שלנו שנשלחו אליו על ידי יקי. אני סוחט את הדק, יורה צורר ארכן אל הדמויות ומזנק לאחור לשטח הנמנך. לסתגת! לסתגת! בביתה" בלבד.

כבר עשייתי בחו"י הקצרים כמה וכמה מסעות ניוט אישיים, עוד אחד כבר לא עילה ולא יורד. והדרך "הביתה" למורי לא ארוכה, קידמה לדרכ. אני נע משמאלי לבביש. פגוי תוארה עליים באוויר וצורות ארכוכים של מק"בים סורקים את השטח. האש הנורית ביעיר מחרס שלייד המנזר, חולפת כמה מטרים מעל הראש. הגעתו לכביש ירושלים, צריך לעזר לרוגע ולצפות מסביב, ההיגיון אומר שכן כדי לאובי להציג מארבים וחסימות. השטח נראה רק מאים, ועל הכביש אין אף איש", מלבדי כמובן. קפיצה אחת ואני בצדו הדромוי של הכביש וממשיך בריצה דרומה לכיוון חולדת. לפטע, ממש לפני נשמעים קולות דיבור, שתי דמויות נעות הישר לכיוונו. הם אינם מדברים ערבית ו גם לא עברית. הדבר האחרון מתגלת בחשכה. הדבר האחרון שיכולתי לצפות לו זה לשמעו כאן בשדה הקרב את השפה של בתה. נראה שני ה"ליצים" טעו בכיוון והם נעים הישר אל האובי. אמר נובר באוצר המילים שלו באידיש, שהוא דל מADOW. "חבירים, אני קורא ווי גיסטע" (חברים, לאן אתם הוילכים), אני מזכיר לך באידיש העילוגת שלי שהם טועים בכיוון. "עדאבר", אני מציין לכיוון ממנה באתי. "קיט מיט מיר" (באו איתי). השניים, שהיו מבולבלים לגמרי, שמחו מאוד לסוך על מישחו אחר, והם פונים חזרה ומצטרפים אליו לא כל מהאות. רק התחלנו ללבת ואנו מגלים שלישית חברת נוספת, הם עומדים בולטים בשטח כמו תרנים וմדרירים בקהל. רם. מיד ניתן לראות שהחברה האלה וא"שليلת לא הולכים יחד.

קשה לדוחות את המחשבות שהתרוצצו בראשי, האם זהו הכוח שצריך היה לחבר אליו ולפרוץ למשטרה? אך שולחים לקרב אנשים ללא אימון בסיסי. על הקרקע, בין שלושת "התרכנים" המתבלטים בשטח שכוב בחור רבעי, רגליו שבורה והוא אינו יכול לוזז. תמיד הלגנו וצחקנו על שעורי העזרה ריאונה, אך מסתבר מהם עוזרים במקומות הנכון. בעורצת שני ענפי אש האנספס בשטח אני מקבע את רגליו של הפקזע, קשור בחבלים ובורוספת לתחבושת האישית שלו נראה כי החבישה תחזיק מעמד. מתחילה לסתוב אותו איתנו לכיוון חולדת. מבעד לחשכה מבצתצת צללית, זה נראה כמו זהול"ם. לא יתכן שכבר הגענו לכוחותינו. אנחנו מתקבבים בשקט ומסתכלים. לא נראה כל פגיעה בחול"ם, הוא פשוט ננטש. אחד החברה מנסה להסביר לי כי הוא היה בחול"ם זהה. "נישט גוט, קאפטו" (לא טוב, אבוד), הוא אומר לי. אני מתיישב במושב הנהוג ולוחץ על

המשטרה כמעט שוקטת ויעיר האש נוחתת עליו המרכס צפונית למנזר. מה עם הפיצוץ? למה החבלנים לא מפעילים את חומר הנפץ? איפה הכוח צריך להגע אליו? לפטע מתחדשת אש מקלעים מגדל המשטרה. מכיוון הזהול"ם נשמעות צעקות ושני זהול"מים החולו בוערים. לאחר מכן נודע לי מאחד הניצולים כי ה"להביורן" רצה להציג את המגדל ממנו נפתחה האש אך היה והחול"ם היא קרוב מדי לקיר המשטרה - סילון האש חזה ונפלח אל כמעט במונע כלפי מעלה, וה האש חזה ונפלח אל תוך הזהול"ם.

האש הולכת ובורתת ומהומה רבה. נראה כי אלה המלחמה הפנה פניו מאיתנו וגורל הקרב שכמעט הוכרע התהתקן למורי. קשה להחליט האם לא חזוז זהול"ם או להמתין לתגברות בהתאם לפקודתו של יקי. כל אותן מלחמות הפתעה שגדלו איזוני מתחנות באש עצמו", ומורתקה כה קצר קשה מאוד להחטייה. שני השומרים לא מספיקים אפילו לכובן את נשקם. אני גולש לעמדה ליד הפשפש. כרגע

מורמות. "ענוק! סטנה ביל מטראח ואוקעוד עיל אָרד!" (עצרו במקום שבו על הארץ) אני צועק. מילנו לרגלי החול"ם יושבת קבצת נכנעים. יקי פונה אליו ומורה לי לרדת מהחול"ם ולנוע לאורך הגדר מעט צפונה כדי לסמן נתיב לכוח התגברות. "שים לבו ברגע שתתשמע קריאות פוצץ' הידבק לאדמה", הוא מזכיר לי. אילו היו המלים האחרונים ששמעתי מפיו של יקי.

אני קופץ מהחול"ם, ומתקדם לאורך הגדר בחצר המשטרה. ממש לפני נשמעתי קולות אני כורע ומתקיב. ממש לפני נשמעתי לחישות בערבית. שלושים ארבעים מטר מהשער דרכו פרצנו מתגלת, ממש מולי, פשפש בגדר ומשם באים הנקולות. לאט לאט ווחל אני קידמה ולעינני מתחנות באש עצמו", ומורתקה כה קצר קשה מאוד פותח באש עצמו", ומורתקה כה קצר קשה מאוד לאחסן. שני השומרים לא מספיקים אפילו לכובן את נשקם. אני גולש לעמדה ליד הפשפש. כרגע

כל-כך, ואיך להניעים עליהם את החקילהה בארץ. במורד גבעת בית-הספר בגבעת ברנר, על הדשא שבין צrifת התורות וחדר האוכל של הילדים, הקם אוחל ענק ואחנון לדי בית הספר "הגדלים" עברנו לגרור בו. את חדרי המגורים שלנו "טורנו" עברו "לדי טהרן". צחצחו, מירקנו וקיטשנו את החדרים וציפינו בכליון עיניים לילדי החדשניים. כשהגיאנו האורחים ערכנו להם קבלת פנים מפוארת, עשינו מסיבה גדולה בהשתפות כל הקיבוץ וקיבלו אותם בכבוד רב. ערכו לנו היכרות עם הילדים החדשניים, ומיד נתקלנו בקולקציה של שמות שלא הירכנו מוקדם: הבנים נקראו יאנק ו-בנק וה-נק והשם הכלכלי היה חיק. כמעט נחנכנו בלוע את החזוק כדי לא לפחותם בעשל שם חונק שכזה. הבנות היו באשה ומאהשה ופרידה ושתי היליניות, הילינקה למפל והילינקה מונטג. במריה הלבישו לכולן שמות עבריים מהישוב: באשה הייתה לבתיה, פרידה נשארה פרידה, וכל הילינקה הפכה להדסה. צליל השפה הפולנית הצחח בשיטה, וגם הקללות: צו, צוחצה, ניחצ'ה, ופשאקרפ' וחולירה.

שתי הדסות היו לנו - הדסה מונטג, אש וגופרית, מעוררת בכל, תמיד צוחקת. בחורה תמים ונאה הייתה הדסה ולבבות רבים שברה. והדסה למפל, שונה לגמי. נעורה צנועה ושתקנית, כמעט שלא הייתה נוטלת חלק בשיחות ובתעלולים. הייתה יושבת בחברה בשקט, מקשיבה, ועל שפתותיה משורך תמיד חיקן קל. כאשר התגיסתי לפלא"ה נפרדו דרכינו. למעשה חזרתי ונפגשתי עם הדסה למפל ב"פורמניט". הדסה הגיעה ל"ליויי היירושלמי". בשקט ובצניעות האופיינית לה נטלה חלק במביצעים הקשים של העברת השيءויות לירושלים. כאשר הווערתי ל"פורמניט" הדסה הייתה כבר מטרית ותיקה. עדין שתקניתה ועם אותו חיקן מסתורי על שפתה, אבל הרבה פחות מתרדדת. ב"פורמניט" מצאה הדסה גם את חברתה הטובה - ליה. הדסה וליה גרו באוטו חדר והרבו להיות ייחדי. הדסה, חצי עולם עברת בנזדוק עד שהגעת לארץ מולדתך, ועד למנוחתך האחורה כאן בטלרון.

ולאחר זמן רב זיכרנו אחר. הימים ימי מלחמת יום היכיורים, 1973. אני משרת בחטיבת של חיים ארן. הפסקת האש נקבעת ליום השני. ישבנו במתוחם "פאייד" מערבית לשדה התעופה וחיכינו לבאות. החברה מושכים שש-בש ולוגמים קפה. אני ישבתי ושיחקתי שחמט עם אחד הקצינים. משודה התעופה הגיעו כמו חברה' ישבו עימנו בהמתנה לחשכה, כדי להציגו ליחידות הטנקים בכו. משחק השח נסתהים ואני מצאת את עצמי משוחח עם קצין צער שוחר בטיסת המצחפון. תוך כדי שיחה החומר מספר לי בשם נדב והוא מקיבור מרחבה. "היררכתי פעם איש מרחבה שהיה מפקד וחבר טוב." אני אומר לו, ומספר על דרכי המשותפת עם יקי וג'. "יקי זה אבא שלו" אמר החומר. הבן של יקי ואנוכי משרותים באוטה יחידה, "מגל סגור" כמעט. בפלמ"ח היו אמורים שאחנו חיים במדינה קתנה וגם אם אין מכיר מישחו תמיד תמצאו קרובים או חברים משותפים. לאחר מלחמת יום היכיורים נפגשתי עם נדב מיד' פעם,

את המקל מתחתת זרועו ומנפנ' אותו מול עיני. זה מזכיר תמונה דומה במצב אחר ובזמן שונה. 29 ביולי 1946, "השבת השחרורה" במחנה מעצר לטрон. קצת משטרת בריטי מניף עלי את מקלו בעת חקירה וחובט בפניי. אז חטפי את המקל והזינקי עלי. הייתה תגרה גדולה. אני שולח ד', חוטף מהרס"ר את המקל וושובר אותו על הברך. דחיפה קלה והטוס המנוח מתגלגל על הארץ. החבורה מסביב עוזדים וצופים במרתח, חלום ביראה ורובם אינם יכולים להסתר את קורת רוחם. מחד מתקרב אליוינו בחור צער מציג עצמו כמפקד מחלקה: "נותרו הרבה החברים בשיטה, מוכרים לצאת לפנות פצעים, ואטה הנגה היחידי שעוזע עומד על הרגלים". "עומד על הרגלים נן, נהג - קשה לתגיד", אני אומר לו, "אבל קדימה בו נצא לשטח". בדרך אני מתחודשה ומספר לו על ה"ותק" של בנהיג ובבטיח לו שעד סוף היום, שנגמרו את המשימה אליה נהג מושלים.

היום, يوم קיץ שרבי. השימוש להחתה בשימים ופלגיים זעה זליגים כמים. העיניים צורבות והלשון נבקת לחיך ואנו עם הזחל"ם עוזים נגלה אחרי גנלה, מפחדים פצעים, מעבירים אותם לעורף וחוזרים לשיטה. רוב החברים שאנו מחליצים אינם יודעים עברית. נראה בעיליל כי זה עתה הגיעו לאرض. חלום מסתוובים מבולבלים בשיטה, תחת אש האויב, וחלום שוכבים על הקרקע הולמת מתיישבים בצלם. איזה יום חם ומתייש. לא ספרתי כמה אנשים פינוינו, אך היה ברור לי כי רבים נותרו בשיטה לגורלם המר.

הערב ד', ערב שחור של אחר בתוסה. עייף ורצוח צוינו אני ליד הזחל"ם ושוקע בתדרמה עמוקה כתהום. כמה זמן ישנתי? המון זמן לפי הרגשה, אבל השעון מורה כי ישנתי לא יותר משעה ומשהו. אני שוכב על גבי ומסתכל בשמיים הזרועים כוכבים ושאל את עצמי מה הלאה? מה עושים עכשו? השבר קשה, איך יוצאים ממנה? אני קם ומתחלף להסתובב בשיטה כסהוריו לחפש את "החברה". מנסה לחזור ולשאול מי חזרומי נזטור בשיטה. ליד הكبש עומד טור של כמה משוריינים, נראה שהם מתחננים לתנועה. אני מתקרב ומהזהה את פוקסי. "מה קורה?" אני שואל. "אנחנו מטינים לטענה חזרה לעין שמר" הוא אומר. שבנו על הארץ ליד המשוריין והחלפנו מידע. פוקסי טועון שהזחל"ם של יקי וחול"ם החבלנים נזטור בחצר המשטרה, וכי וככל שהוא שחיו איינו נפלו. "לא כולם", אני אומר לו, "אני עדין ח'". אני מספר לפוקסי את הצד שלי בפרשא, החל מהעליה "היזומה" על הזחל"ם של יקי ועד מסע פניו הנפצעים שעשיתי כל היום. שעירים ותשעה חברות נפלו בחצר המשטרה יקי נפל גם הדסה. השתקניתה עם החזק התמידי, שהגיעה אלינו לקיבוע עם עולי טהרן.

שבנו בכניסה בגבעת ברנר וייעקב המורה סובב אתagalובוס. הוא عمل קשרות להציג לנו את הדרך, שעבורו "לדי טהרן". מפולניה לרוסיה האירופית, משם מזרחה לארץ ישראל, ומאיראן להודו, ומהודו וקזחstan. שם לאיiran ומאיראן להודו, ואנוכי באוניה לארץ ישראל. באסיפות הילדים עליה הנושא המשתרטש שלך". ה-רס"ר יצא מכליו, "כאן זה לא פלא"ח ולא ברדא, כאן אני, המלך שלך. אני אכנס אותך למעצר! הוא שואג בהיסטוריה, שולף

הסטרטוג, המנווע מתעורר לחיים בלחיצה ראשונה. "עלולות!" אני צועק וירוד לעזר להעלוט לוחל"ם את בעל הרgel השבורה. בבית נהגת ריק בטלקטורם, במכוונית לא נהגי וגם רשיון ממון לא היה לי. להכנס למלך זו לא חוכמה גדולה. אני מוצא את ה"רבוט" ומנסה להסייע את החול"ם לאחר. מסתבר שהכל נכנס למஹורה. בטלקטורו, במקרה כה, נעים קדימה ואחור להצبور תאוצה. השיטה עובדת גם כאן ותוך מספר ניסיונות החול"ם בחוץ. מHALך ראשון ואחריו, "ברחיקת שניים רועשת", מHALך שני, ואנו, שבעה ניצולי קרב, מתהילים בדרכנו לחולדה. הבוקר עלה. יירדים מהרכב, מפנים את הפעז וואמר ב עברית מובלבלת ובאידיש: "פילן דאנקע, תודה רבה, לא אתה לבוא איך גוון מיט דעת אראבערט גשטורבן" (היהי עם העברים המתים).

השנה שנת 1979, ישבתי בקפיטריה בנמל תעופה "סכיפול" באמסטרדם, מומטי ל"קונקשן" לטיסה הביתה לארכז. בשולחן השכן יושב אדם לבוש חיליפה מהודרת, לוגם קפה וכל הזמן נועץ بي את עיניו. משחו מוכר היה בפניו, אך ככל שאציגתי את זיכרוני לא יכולתי לשין אותו לשום מקום מסגרת מוכרת. האדם בשולחן השכן נראה מהסס וכאליו אינו יכול להגיע להחלטה. לבסוף קם על רגליו, ניגש לשולחני ואמר: "אתה לטח לא יכול לזכור אותי, אבל אני לא אכל לשוכו אותך, ואכיר אותך גם בעוד מהה שנים. אתה היה זה שחשב אותי וחייב אתך בחול"ם בקרוב לטורון, במלחמת השחרור. אתה יצאת את ח'י", "א בטוח שהיית זוכר אותך", אמרתי לו "אבל מה שבתו שאתה היה שאל להבין היום". מסתבר שאדם זה הינו מונדס בכיר בחברה בינלאומי מפורסם. אכן דרך גודלה עשה מא.

אני מסתכל סביבי ומנסה לגלות חברים. עד כה לא ידוע מי נפלomi ומי חזר. "הי אתה, נהג" נשמעת צעקה, ומאהורי הצעקה ניצב אדם מזר. הוא לבוש חאקי, מכנסיו קצרים/ארוכים עד מתחת לברכיים, לדאשו כובע "היטל מאכ'r", מקל חזון צמוד מתחת לזרועו ושפם ענק מסתיר כמעט את כל פצופו. "הי אתה! לאן אתה חושב שאתה הולך?" אסור לך לעזוב את הרכב. "מי אתה?" אני שואל. "אני ה"אר-אס-אם". שלך, הרוב-סמל החטיבתי, שמעת! הוא שואג. אפשר להסבירו שהוא מנסה לעשות זאת במבט אングלי. חונך, דודי, נואשות לעשות זאת במבט אングלי. שלך, הרוב-סמל החטיבתי היה מספר לנו המון סיורים מהוווי ח'י החילאים. ממנו למדנו את שמות כל כלי הנשק ואת ראשי התיבות המפורטים שהוועתקו והוצעו במהלך הצבאה להגנה לישראל. ידעת ש-RSM זה ר'ימונט סר'ינט מ'יגור. מאיפה צץ מתאום עוף מזר כזה המתחדר כטוס וקורא כתרנגול, וזה עתה חזרתי ממקלה אש, חברים נפצעו ונרגעו וכאן עומד ה"פוץ המגונדר" הזה, גוער بي, כמו "פריז" בעבדים מוא'קם. "תוריד את הטען בקשה", אני אומר לו, "כאן זה לא צבא בריטי ואנוכי לא המשרטים שלך". ה-רס"ר יוצא מכליו, "כאן זה לא פלא"ח ולא ברדא, כאן אני, המלך שלך. אני אכנס אותך למעצר!" הוא שואג בהיסטוריה, שולף

אנחנו יושבים ומוחלפים מידע וחוויות, כל אחד מספר את אשר קרה בזמנו. למעשה רך ברוך זו, אנו לומדים לדעת את העבודות לאשرون. לפטע, לא הסבר מאיין ואין, עוברת השמיעה כי קרוב מאוד לאנו, במחנה ליד פרדס חנה, מתארון חדש הגודו השישי. השמועה מתפשטה בין החבר'ה כאשר בשדה קווים. כתע נשמעים בבירור קולות הקוראים לחזור "הביתה" לצורך מלחצנתו. קשה לאנשים כמונו, שחווכנו לתת את הכל לשירות העם, לעורוק מיחידה קרבית. רבים מתנו מתחחללים רך מעצם המחשבה על כן. זאבל'ה, שאינו מרבה לשאת דברים בחברה, לא יכול לעמוד בעצמו וושאך את

רגשותיו והגיגיו:

"**הצטראפז לחטיבת הראל** איננה בריחה לאחור. אין כל ספק שחטיבת פלמ"ח לא תושאר בעורף. לעורוק קדימה, לקרב, זה משחו אחר למגרי". אני כבר מנוסה" בעריקות. רק לפני כמה ימים ערכתי לפלוגה של קי הויוץ את לקרב. אני מפתח את דעתו של זאבל'ה, "בטוח הוא שאמ נישאר בחטיבה שבע", נוכח היטב ונחיה זמן רב בעורף ובהתארגנות, ובזמן הקרב ודאי שלא נריה אש".

"אני לא מוכן לצאת לאף קרב נוסף עם הפיקוד של הגודו הזה והחטיבה ההז", אומר אחד החבר'ה. זאבל'ה ואני מחליטים

לעשות מעשה ומידי, ויפה שעעהacha קודם. צעדנו יחדיו בדרך בלגן גדול. מפקדים מורדים פקודות בשלהי שנת 1946. יחד עברנו את האימונים ואת קורס הטסירים ויחד לחמנו בהרבה קרבות ושלכו את רוב חברי. ואנו מרים אמור להמשיך את דרכנו יחד בפלמ"ח. הפעקלאך המעטים שלנו נזהרים לתרמייל הגב, "הטומיאן של בא'ם" מפורק לחלקיו ונארזו גם הוא בתוך התרמייל. לפניינו הגדר הדורומית של מחנה עין-שמר, משליכים את התרמיילים אל מעבר הגדר ומדלגים אהרים. עוד מבט לאחור, והתרמיילים על כתפיינו ואנו פותחים בסמע מזרוז לכיוון פרדס-חנה. שלום חטיבת שבע שלום ולא להתראות. שלום ולא להתראות? אז לא יכולתי לנבא כי זמן לא רב לאחר המלחמה, בשירות המילואים הראשון שלי, יצאתי את עצמישוב בחטיבה שבע. אבל זו חטיבת אחרת למורי. לא עוד טירונים לא לאמין וגיסיון קובי. כאן חברו כל החבר'ה יוצאי יידיות קרבויות, שעם ריבים מהם הלחתי יחד "בדרך הפלמ"ח". ואז גם יכלוטי לנבא כי ביום מן הימים יתפרק אוטני חוקרים והיסטוריונים ויספרו לי כי לקחת חילך בקרב השוריון העברי הראשון לאחר אלפיים שנה.

נושאים. ידעת כי בשלב מסוים אשא אל אודות ההיסטוריה הצבאית שלי, והייתי מוכן לכך. "המפקד", אמרתי לו, "היהתי ביחידת הפלמ"ח שהועברת לגדוד החמ"ש של חטיבת שבע, שירתת זמן קצר תחת פיקודו ולחתי חילך באוטו קרב לטרון האומלל". לסקוב שאל הרבה שאלות וסיפור לי בדברים רבים שלא יכולתי לדעת. הוא בקש לשמעו פרטים על הקרב במשטרה ועל היהם החם והארוך של איסוף פעיעים בשיטה. "איי מבין כי חזרת לחטיבת הראל לאחר מכון?" הוא אמר. "נון", וזאת הייתה העריקה השניה תוך כמה ימים", אמרתי, וסיפורתי לו כיצד "הצטראפז" לפני התזוזה החזרים למחנה עין-שם. עכשו אני כבר "נהג

מןiosa" ובתנאי שטח קשים ביותר. אני מתנייע את החול"ם ויוצא לדרך. נגיע למחנה, ניגש עם חבר'ה שיצאו שלמים, ואלי כאן עליה הפתرون, מה קורה הלאה. הגעתו לעין שמר בשעות הבוקר המוקדמות, החשכה עדין עוטפה את המחנה. בלי להשוב, אני מchner את החול"ם והולך לישון. חבר'ה חווורים קבועות קבוצות אין תחקיר קרב ואין בידינו כל מידע رسمي מה קרה בקרב לטון, מי חזר וכי נפל, ומה הולך לקרות הלאה. מפקד החטיבה ומפקד הגודו לא נראים באופק. אחד החבר'ה שרשת עם לסקוב באיטליה אומר שהדבר אינו מסתדר אצלו, וזה לא אותו חיים לסקוב.

שלוי 1956, בתום מבצע "קדש" צה"ל פרוש בסיני אחרי ניצחון מוחץ על הצבא המצרי. אני בסירית "שקד", הסירות של פיקוד דרום. אנחנו באבו רודס" על חוף מפרץ סואץ. מבצעים סיורים וננים מהונופים הקטנים של חצי סיני. פקודה יורדת בקשר: חיים לסקוב, אלף הפיקוד החדש, מתכוון לעורס סייר בסיני. עלייך להוביל ולארוג את הסiou. פגשנו את האלוף לסקוב והപמליה שלו במנחת ابو רודס", ומשם ייצנו לשלחה. אני נהוג בראש הנוטרים, בניתים, עושים את שיובי הפלמ"ח שבשימים. והרשימה הולכת ומתארכת. דני מס מ"פ השחקים עם לה הלווחמים, ענקליה ישראלית מ"מ צעיר. יונתן המ"כ ועימם מיטב החבר'ה. ומctrפים אלהים נוהם אריאלי המ"ב, מוטקה דני סמ"פ, אלפסי ואליהו בן גיאת. ועוד יבואו לשbeta עם רבים וטובים: פזה יוסקה זיו, גימי. וגם הבארל ואיר יידי הירקם. ועתה עוד עשרים ותשעה בחצר המטרה של המשטרה, ובhem יקי וארליך והדסה. וכולם הולכים ועליהם למעלה בשירה ארכאה, ארכאה, בחורים צעירים ואוהבי החיים. ואנו הנוטרים למטה ממשיכים באוטה דרכן עד הגיעו תורנו...

לסקוב הנהנו מארוד מהונופים הסובבים אותנו, ובמהרה התגלהcala כאיש שיחה רבגוני, שמענין מארוד לשוחח עימיו כמעט על כל נושא, החל מארכיאולוגיה, גיאוגרפיה וההיסטוריה של הארץ ועד ספורט, מוסיקה, חקלאות ועוד שפע של

החבר'ה במחנה שנלכד בירושלים

בלדה לפלמ"ח שבשימות

אחד אחד נופלים גיבורים ועליהם השמיימה... והוא הנוטרים, בניתים, עושים את שיובי הפלמ"ח שבשימים. והרשימה הולכת ומתארכת. דני מס מ"פ השחקים עם לה הלווחמים, ענקליה ישראלית מ"מ צער. יונתן המ"כ ועימם מיטב החבר'ה. ומctrפים אלהים נוהם אריאלי המ"ב, מוטקה דני סמ"פ, אלפסי ואליהו בן גיאת. ועוד יבואו לשbeta עם רבים וטובים: פזה יוסקה זיו, גימי. וגם הבארל ואיר יידי הירקם. ועתה עוד עשרים ותשעה בחצר המטרה של המשטרה, ובhem יקי וארליך והדסה. וכולם הולכים ועליהם למעלה בשירה ארכאה, ארכאה, בחורים צעירים ואוהבי החיים. ואנו הנוטרים למטה ממשיכים באוטה דרכן עד הגיעו תורנו...

מצטיינים בצריח

לראין את חילו חטיבה 7 זה תיכון לא קטן. הם לא רק חילו שרין אלא חילו חטיבה 7! החטיבה? כרט לאגדות והמיתוסים הידועים על החטיבה וחיליה אתם יכולים לרשום לעצמכם 'ו'י' נוסף בתעודה הצבאית הבלתי נגמר שלם. כבר אמרו שהשרון הוא משפחחה אחת גדולה, אבל בגודל 82 כל אורח ירגיש בבית וגם ירגיש טבעי ללכת לעדמת הש"ג הקרובה ולהחליף את השומר. גודל 82 נמצא מזה חדש באזור הבקעה, מאבטח את הגבול עם ירדן, וזאת לאחר 4 חודשים מסיבית בעזה ובשטחים

כתב: סמל שי ארוזאן
צילום: טוראי מתן אהרוןוי

מאומנת הטיב בטנקים, כי התעסוקה הקרה מטה שלנו הייתה בטנקים וגם סיינמו מוג"ד מלא, כולל מעבר משגרה לחירום. אנחנו אחורי קורס מ"פ' ומג"דים ורוב החילימ' וهمפקדים בפלוגה עדין ברמת אימון הנחשה לטובה,יחסית לגודלים אחרים בחיל.

מה ההבדלים בין הלחימה בעזה ובאיו"ש?
ניב: "היאומים על הטנקים בעזה יותר מאשר מטעותיים. באיו"ש אתה מתחודד הרבה בפח"ע עמי, בקובוקי תבערה, ולפעמים אנשים נקלעים לאירועים שדי קשה לך להתחודד בעזה זה גירה ואיתם.

אורבנית עם כל המשמעות. זה אמרו שבסתמוכם יכול להופיע לך פתאום מישחו עם אדר-פי-גי', אתה מזהה הנחות מטענים, והחברה הרגשו שהם ננסים להלחימה יותר מאשר באיו"ש. ההתחומות באיו"ש היא עם ירי צלפים, ירי נק"ל, בעיקר פח"ע שיצוא מתחוך זה, אם זה בקתריסטים (זורקי בקובוקי תבערה), אם זה זורקי אבניים. בעזה הרגשנו שאנו לא מתחודדים עם האוכלוסייה, רוב ההתחומות שלנו הייתה לנו עם מחבלים. היו גם דילמות עם האוכלוסייה, אבל מי שנלחם מול, זה מחבלים ולא ילדים או אנשים שמסתובבים סתם".

מ"פ' א' נוריה ישורון מוסיף: "לחילימ', בעיקר

חיילי מוצב רופין

לهم על הנורמות ועל ההונאות הבסיסיות שבסוף זו המשימה שלנו. לנו שיאין לנו התרויות כמו בעזה,eschel dka mahbel uromd lahtpuz, אבל אנחנופה. הבנה זאת היא לבסוף צריכה לחדול לתודעה של החילימ', כי ברגע שיתפתח אירוע, אם לא הם עצם והחברים שלהם – שום דבר לא יעבד. **האם אתם מצלחים לשלב אימונים יחד עם הקו עם הידנדים?**

ניב: יש לנו המון ממשימות. אנחנו מצלחים להוציא אימונינו, סיורים ברמות של הגודל, מסעות לשיקום הכוחות הגוף, הרבה מטוחחים, הרבה קליעה. בזמן הקרוב לא תעסוק הרבה בטנקים ואנו מתחזקים בתעסוקת הח"ר. הפלוגה

שrown ניב מזורן, מ"פ' משמש כמ"פ' כבר כשנה וסגן אבישי אטיאס סמ"פ' א' מזה שבעה החודשים (וקודם לנו חיל ומ"מ בפלוגה), מנסים להסביר לנו על הגירה החדש שתפס הגדוד והפלוגה שלהם.

ניב: מזה חדש ושבוע הפלוגה נמצאת בתעסוקה בKO המים בצפון הבקעה. עיקר המשימות הן בט"ש. הפלוגה מחזיקה מספר מוצבים, לאורך הבקעה. עיקר התעסוקה מבחן החילימ' היא שמירות ותצפיות. מפעם לפעם מצלחים להוציא פה לאימון ולמטיעות. הגורה מה שקטה מאד. הגבול פה פה שקטה מאד.

אמנם מוגדר בגבול טורו אבל מולנו נמצא הצבא הירדני שעובד אותנו מאוד הרבה.

לדבריהם של אבישי וניב המורל גבוה ואני רצון לחזור לקו יותר "מצצעי". החבר'ה מנצחם את פסק הזמן היחסני כדי לנוח ולהתראות עם החברים לפלוגה שאوتם לא ראו הרבה זמן. "זו פעם ראשונה בתקופה שני מ"פ', שיצא לפלוגה להיות ביחידת גזרה אחת. גם כשהיינו בהר דוב, פיזרנו את הוצאות על חצי גבול הצפון. כל צוות היה במצוות עם פלוגות ח"ר ולא היו פוגשים אחד את השני, חוות מיציאות הביתה. פה יש להם הדמנות להיות עם החברים שלהם. הכל חשוב, זה להוציא אנשים לאימונים, גם על חשבון היציאות, וכך שומרם

דרן ניב מדור מפ' ג' סגן אבישי אטיאס הסמ"פ

להכשיר את הפלוגה לדבר הזה. עשינו אימונו בלבד", עשוינו ניסיון להכשיר את החבר'ה מרמת שיעורים עד אימונים אבל בסוף אין תחילה לפועלות המבצעית. ואחרי פעם שלישי שאותה ברפיה, אין דבר שמכשיר יותר מזה".

האם נתקלתם בדילומות מסוימות עקב הלחימה באזרחים מאוכליים?

ניב: יש בשיטה בניו אפקט של נזק סביבתי. כשמחליטים להיכנס עם גודוד טנקים במסגרות חטיבת חיר"ד, שוגם היא על גנג"שים כבדים, בתוך שטח שהוא כל כך צפוף, ברור שבஸפו של דבר תמודד עם אוכלוסייה אזרחית, בין אם תיכננת ובין אם לא. לא תמיד אתה מבין מתחלים או ויר מה זו חמה, מה זה בית ומה זה שדה ואפלו סככה עם בעלי חיים. ולפעמים נוצרים מצבים שאתה עומד עם הטנק בצומת, אחריו שדי-9 עבר בה ופיח איזה קיר של בית ואתה רואה שם משפחחה שמקבשת אישור לרדת לסלון שלהם לבדוק מה נשאר להם מהסלון. זו רמת הדילומות הדבר שמעיד יותר מהכל שהתמודדנו עם הדילומות האלו בהצלחה, הוא שלא גאנענו בחפים מפשע. לא קיבלנו בכלל התקופה הזה, שום דיווח על אזרחים שנפגעו בפעולות שלנו. בטיפולו שורש, היו טענות של פלשינאים, הן נבדקו ונמצא שברוב הפעמים שהם מדווחים על נפגעים, וזה סכסוכים משפחתיים שמנסים להשליך על צה"ל ודברים דומים.

ברק טויטו, טען בפלוגה ג' הנמצא במוצב חמת גדר, מעיד שהוא דורך לא נתקל בדילומות מיוחדות. "אני אישית לא נתקلت בבעיות של מוסר. מה לעשות, הרסו בתים אבל זה מול חי אדם, ובחיי אדם לא חווישים פעמיים. זה גם בט"ש זהה ת'כט'ס מרבים ובARRANTAINMENT אין לך מגע ישיר עם בני אדם, ואם אתה נתקל – זה מהבל, ומהבל אתה יודע מה הדין שלו.

רב"ט נמרוד מזרחי מפלוגה א' המוצבת במוצב

שהיה עוד לפני כן, וכל ההכנות שצריך לבצע, אם זה בדברים הכח קטנים, כמו בקובוק שתן ואוכל, ולסדר את המסדרון מהוחר שיוכלו להשכיב עליו פצועים או להכניסם כמות של אוכל. אין סוד או פתרון קסם כיitz לעשות בתחום הטנק כשאתה נמצא 72 שעות בתחום רפיה. אתה נמצא שם כי יהיה עוד איזה פיגוע, כי מתחת למחרה הזה ישבו מטען שיגיע בהמשך לתל-אביב או לירושלים. זה שמחזיק אותך הכח חזק, והם יודעים שהם עושים את המשימה הזו כמה זמן שצרך.

נתקלים בקשימים כמו שינה וצריך להכין אספקה לשולשה ימים. בקיטעה הזה אוגדת עזה מאוד דאגה לנו. מספר סמל לירון יציר, תותחן מפלוגה א'. שירותים זה אחד הדברים שלמדוים להשתמש מהם שפהות. מאלתרים שירותים. מסתגלים לקשיים האלה. עם הזמן מיכרים אותם.

מה המאפיינים של הלחימה בשטחים?

אביישי: בפעם הראשונה שאתה נכנס לתוך עיר, אתה מבין שעכשיו האויומים שלך הם לא מטווח של 2000-3000 מטר, זה מהחולון מעיל'ך או מעבר לפינה, או מהמוניית שעוברתشمישו יכול להוציאו איזה בקט"ב וזורק לך אותו לתוך המנווע ושורף לך את הטנק; או איזה תלולית עפר שנמצאת במרכז הכביש והיא בעצם מטען מכוסה אדמה. רק אחרי שאתה עושה את הדברים האלה והוווא אותך על בשרך אתה מבין מה זו לחימה בשטח בניו. לאט לאט מפיקים לךחים מבצעיים, והם כן עושים את הלחימה בשטח בניו כמו שצרכיך.

"לפני שנכנסו לתעסוקה בעזה, מסביר נריה, מ"פ א', לאך אף לא היה יותר מדי ניסיון עם טנקים, גם אם היו מארבי ארטישוק בכו כחול. כאשר אתה נכנס אתה מלא בחששות ואין לך מושג لأن אתה הולך, ועשה זה לא שכם. זה סיפור אחר למגרי, מההמטען, מהכל. אתה שואל את עצמן אין

לוזטיקים בפלוגה, יצא לעשות קו מוד אורך בשכם, ובכלל להחימה בכל הערים הפלשינאיות, כמעט בחומרת מגן, ויש חבר'ה שהגיעו לעזה אחרי הלחימה הזה, והם חשבו שהם יודעים הכל יותר מהسجل של המפקדים, שחלקים לא היה שם. בהכנות הכניסה לעזה הם כל הזמן סיירו לצעריהם למה זה ככה, ולמה זה ככה ואין זה להיות עם טנק פה וטנק שם, והם הבינו שאין מה להשות בו אין איו"ש לעזה. אם אתה מסתכל על רמת התנהלות, באיו"ש אין כל פעם ירי נ"ט ואנקלים בזאת התנהלות בשטח הבני. זה יוצר מצב שוגם החבורה הוותיקים יילו את הפעמים האשונות.

סמ"פ א' אילן מנור: "החברה של שכם באו עם סטנדרטים שונים בаницות לחימה. בשכם הרבה דברים מותר, כמו לנסוע בחלק מהמקומות עם מדפים פתוחים. ברפיה רק בלילה אתה עם מצלח ורק ביום אתה במצב סגור. זו לחימה שבורבה היא שונה".

ניב המ"פ מסביר את סוד קסם של חיל'י הגוד: "המסורת של הפלוגה ושל הגוד, היא הבנה שבאמת דברים במשמעותם, מוכנים וועשים את הדברים הבאים אליה מקרים, מוכנים וועשים את הדברים עד הסוף. אניחוש שזה מושה שהחייבים יודעים שזה יקרה, והוא יודע אם כי אכן מתקנים לדברים מבעלותם לא מורחים אותם וכשהולכים לקרה פועלות מבעלותם צריך לחתוך ולהתחרב למשימה. לדרוב המשימות הם באים עם חشك ועם הבנה טובה של האיים שמולם, ואתה רואה את זה בנסיבות. אתה רואה אותם יוצאים מפקודה שוואגים, ואז אתה באמת מבן שיש עם מי להילחם".

אין מתחודדים עם שהיא לא שוגרת בתחום טנק? אוביישי: יש הרבה חיל'ים שמכירים את הדברים האלה מתקופת חומת מגן והם יודעים מהי השות ארוכה בתחום הטנק. תרם גם הניסיון של המפקדים

לפי יונה רובי, תותחן בפלוגה ג' אין אכזבה בקרוב הפלוגה על המעביר לכו החדש. אני לא מאמין שצעבונו את עזה. פה יותר נחמד, בלי טנקים עם עמדות שמייה.

ברק: אני הורדתי עד כבשים וחמור. זיהינו חוליות כבשים מחופרת היבט. בסוף המבצע התקשר אלינו דליק מחיות וחוכים וכעס עליינו. אבל חוץ מזה היה בסדר גמור. **ובכל זאת...**

ברק: היו מחלבים שחשולו

במבצעים זהה גורם לך לסייע כי אתה אומר: ואלה זה היה יכול לעשות איזה פגוע באיזה יישוב.

לייזן יצא, במבצע האחרון, אנחנו צוות של הסמ"פ, הינו באחד הצמתים הראשיים, איפה שההיה כל הבוגן. ירו علينا 2 טילי נט ונשרף לנו המחשב תוך כדי, בגלל אחד המטען שפגע לנו, ועוד נזקים קטנים. במוצע כל רבע שעה היו לנו ריוות ורימונטים. זה הרבה לחץ, כי פתאום אתה שומע בו ואתה לא יודע איפה הוא, לפעמים אתה מרגיש שזה ממש לידך, אך הטנק מאד מוגן. אתה ישר מהפץ מאיפה הבעייה והבעייה שההתקפה מגיעה והבעייה אתה הכל ביהם. עד שאתה מצודד את הצrichtה עבר החמוש, הוא כבר יכול לבРОוח לך. זו עבודה מתסכלת שלפעמים החמושים נעלים לך. לנו דוקא יצא לפגוע באחד החמושים שירה עליינו. היה לנו הרבה מזל שהוא נשאר בחולון כשהיינו עליו. חוץ מזה, זה מחזק אותך מאוד עירני במשך שלושה ימים...

יונה: אני יכול לתת טיעפים איך להשתין בשינה. **בכתבה הבא...**

ברק: "היה לנו מטבח". אתה לנכנס ואומרים לך 24 שעות עם אופציה ל-48, מCKERIMOS 72. אתה לנכנס, מכין את הטנק. אתה אומר לצוות, קחו כמה שיוטר אוכל. אתה חושב איך תחרבון, אבל המג"ד אמר לשים את זה פה. איך תשים את השתייה, מה יהיה בארכות יום שישי, אלף ואחד דברים שיש לך לסגור ל-72 שעות, אבל בפלוגה זה אחד הדברים שהחci אהבו. הפלוגה יודעת לעשות דברים מהווים למחצה. זאת הפלוגה שנלו שביום שבת, ב-2 בלילה, הוקפזו, ובשען בערב נבר הקפיצו אווננושוב.

למ"מ ג', סג"מ אסף סיינואני יש מה להוסיף לגבי פעילות הפלוגה. "קפצו לעזה, והצלחנו להעמיד מארבים. וזה הכנין את הפלוגה שנלו. נכנסו באיזשהו שלב לצפון, והיינו צריכים לסדר את הת חמימות. בקיצור, היה לנו מבצע של 72 שעות, יחד עם כמה גודדים ויחידות מיוחדות. זה מתחילה בפרק שמתכוונים את כל הדברים ביחיד, מי עושה

כך מוגן, בכל כך הרבה צורות לחיימה ובכל כך הרבה גזרות. אני חשב שהמוחטיבציה בתוך החיל טובה.

מ"פ' ג' נריה ישורון: יש משהו מהמצחיק, כי החיל טיפה פחות משוק את עצמו. הוא עושה את זה הרבה יותר טוב בשנים האחרונות, דרך העיתונים ודרך המלש"בים, אבל הוא נראה לא עושה את זה מספיק אם האסימון נופל לאנשים ורק אחרי כמה זמן בצד. הראהיה לו, תשאל כל חיל

רופא: זה אויב לא בדיק מוגדר. אתה לא רואה אויב על מדים. אי אפשר לדעת. אתה יכול לראות אנשים שנראים אゾרים תמים ולגלות שזוקרים עליך מטענים, זורקים عليك כל מיי בטלנדרט גם יכול להיתקל באויב שהוא לא בדיק בסטנדרט של אויב רגיל. יכול להיות ילדים, יכול להיות זקנים, נורא קשה, יש המון דילמות.

לרוון: אתה יושב בתוך הטנק כבר שלושה ימים אחרי شيئا מועטה, ועובדים אונשיים, ואתה כבר

לא בטוח אם יש להם נשק ואויב אחד הדברים שצורך מפספס, זה אחד שיקול דעת ולהיות עירוניים. **בכל זאת, מה עובד לך בראש כסאתה נמצא בטנק ועובד מולדILD קטן, שספק אם הוא שheid או יلد תמיים?**

אבייש, סמ"פ ג': אני לא יודע איך מתארים את זה בחוץ, אבל כשנכנים לעיר, לא מתחשים לירוח על כל בנadam שירוח ברחוב. החיילים יודעים את זה לא ילד שעובר הוא מhabל. ולא כל אחד שירוח הוא מhabל. רק אחד. כל ירי זה לא מחללים כל אחד. רק ירי שלפחו 2 גורמים צפו אותו וראו אותו וזרו אותו ביצה פח", הטמין מטען או רצה לפגוע בכווותינו. רק אחר כך מתחצע עליו ירי דרך כוונות ומשתדרים אפלו שזה יהיה צלף כדי שזה יהיה יותר מדויק. בכל התקופה בעיה, שהיא לא הלחינה וייבלי

סוח, ורימונים שמותפוצצים לך מתחת לטנק והטנק נפצע, זה עדין לא יש מביא תגובה של ירי ולהתחלף לפוצץ את כל מה שמסביב. כל דבר הוא בחישוב, ולהסביר תמיד שיש שם אゾרים, בני אדם חפים מפשע. לא כולם אשימים בפעולות של אירוגני הפח".

מה לגבי דמיו השריון בתקשורת, ואיך השריון מצטייר לצעריהם לפני גיס, וגם לציבור הרחב שפותח את העיתונים يوم למחורת מבצע גדול בשתיים?

מ"פ' ג' ניב: נכון שאנחנו מוחצנים את עצמנו קצת-phoot מוגרים אחרים בצבא. נכון שאנחנו גם יהדות קטנות, הס"כ שננו מוצמצם, אבל אני חשב שההתמונות של הטנקים 'בחומרת מגן' ברחובות כן מושדרות לנوع. האחים הקטנים שלי בבית ספר אמורים שיש אנשים שורצים שריון. השריון ביבהה תמיד ישאר הבית של אלה שהם איכוטיים ומסיבות כאלה או אחרות הם לא כשרים לבצע פעילות ח"ר. או לחופין, אני חשב כי השריון הוא חיל מאד משפחתי. אתה רואה הרבה חילים שזה מתחיל אצל אבא שלהם, ואני חשב שהמוחטיבציה בשריון מאד גבוהה, הרבה יותר גבוהה מיחידות ח"ר שאתה רואה בשיטה ושמבינים כי בין הדמיו שמצטייר בתקשורת לבין מה שקרה בשיטה הבדל שמיים וארכ. דוקא בשריון יוצא לפעמים לוחם לעשות שירות כל

המג"ד סא"ל ארכ

הבית שלהם בගל שאחננו נלחמים
בתוך זה, עם המכונה הזאת. חברים
שלישין עבדו איתני, אמרו לי, ואלה,
איזה כיף לך.

ראיון עם מג"ד

לפנות ערבות, הגדור ערך ערב פרידה
מנגדים ואנשי קבע במושב מנוחיה.
אם היינו צריכים עוד הוכחה שהגדור
זה הוא משפחה – קיבלו זאת
בערב מרגש זה. זה נראה יותר כמו
ארוחת ערבות משפחית מאשר ערבית
פרידה צבאי, כולם מכירים את כולם,
מחבקים את כולם וואהבים את
כלם. בתום הערב נפגשו עם מג"ד
82, סאל' ארז.

ספר לי קצת על הדרך שלך בשריון.
הדרך שלי בשריון התחליה כאשר
קראתי יותר מדי 'חטופים בצריח'
עד גיל 14. כבר אז ברור היה לי שאני
רווצה שריון, ורק חטיבה 7, על
המטרה הזו נגעתי מהתחלה. החלטתי
לפנימיה צבאי. זו הייתה אז חטיבת
המרכבות היחידה, כולם היו עם
מגחים ושותים. הייתה צריכה להתגיים
לסירות וחתמות ויתור. התגיסטי
לשוריון, הייתה מט"ק שנה, תקופה
שמאוד נהנית ממנה. היהי כל פעם
מרחיק את היציאה שלי לקוצנה בעוד
מחוזר. יצאתי לבה"ד 1, התחלתי
בגדור 75 של החטיבה. הייתה בבה"ד
1, קק"ש. מאד לא רציתי להישאר
בשייפון. חזרתי לרמה. הייתה מ"מ,
בשייפון.

קמ"ץ, מ"פ מבצעית בגדור 77. השתוורת, טsty
לחול. טילתי רשעה בדרומ אמריקה וארה"ב. מאד
התגעגעתי להוויה הצבאי והבני שצבא זו בועה
שאני רוצה להיות בה, מבחינת האיכות, מבחינת
הannessים. כבר מארה"ב כתבתי למ"י שהיה מפקד
האגודה שלי ואז המח"ט, שישמור לי מקום כשאני
חווץ.

אזר קיבל את הפיקוד לפני חצי שנה. "שקליבלי"
את הגדור, הוא בדק דילג מבית היל לילימה,
ואז הקפיצו את הגדור לעזזה. היינו שם חדש וחצי
מאוד מותחים, האירעו של הליד ההרגוב בשולמי,
תקיפת חיל האוור בלבנון, מטען ראשון שלו שמו
לנו על הגדור. כניסה מתוחה. לא כל כך ראיית את
הגדור, פקידתי על פלוגה של יחידה אחרת, ופלוגה
של גולני, ועל טנק אחד בלבד; כל אחד היה פרוס
מהר דוב עד חיים. הר דוב היה אז תחת התקפת
טיילים ופצ"רים. שם ירדנו להתחמן ולהחיכן את
עצמנו לשתי פ' קמ"ט וקמ"ד בבאיל"ש. אזר נזכר
גם במבצע הגדול בשכונת יתון. "לצערנו במבצע
השני נהרג חיל של גבעתי, לוחם מהפלס"ר.
המבצעים התאפיינו בשירה על ציר חמ. הייתה
פעילות מבצעית איטנטיבית של הגדור מאי חומות
מגן. פעילות ראיונה עם המון לקחים, תאונות
רק"ם של טנקים ונגמ"שים על הציר שחון אבק
לניצרים. ננסנו למבצעים הבאים באינטנסיביות,
תוך כדי למידה ואמונות. עליינו לרמת הגולן

סרן ישורון נריה (מזהן משמאג) וטג"ס אילן

ובלי טנקים אי אפשר. רק מי שראה את זה מעירין
את השריון כמו ש策ך. לירון: יש הרבה אנשים שאולי יגידו שהם מפחדים
מהعبודה על טנקים כי זו הרבה עבודה. לא כל
אחד רוצה להתעסק עם זה ורווצה יותר מרבים
ודברים יותר מענינים. כל מי שעבד איתנו יודע
שת'כלס בשטחים אי אפשר בלי טנקים, כי כוחות
לבד לא יוכסו, כמו שהם נוכנסים לתוך בתים,
ועושים את העבודה המשוכנת. גם לנו יש את זה.
לדוגמא, במצב האחרון, ד-9 נכנס לפניו ועלה
על 4 מטענים מאד גדולים.

מה יעזור לפיקודכם לשפר את התדרmitt?
шибיאו אוטם לדבר איתנו, שיראו מה אנחנו
עשימים. אולי לא מרגשים את זה, אבל חברי
שלוי אומרים שהם טובים יותר את הנשמה שלהם
בנסיבות, ומה אני עושה, כל יום אני נכנס למצב
אחד. הדמיי הזה נוצר לשוריון כי היו רגלים
שטענים לא נוכנסים לשטחים, ווגלים שטענים
עובדים קשה. כן, שוריון עם עובדים קשה ויש להם
טנקים שהם צריכים לטפל בהם, זה לא כמו
חייבים, אני לא מזולז בהם חס וחלילה,
משמעותם מאורב וצריכים רק לנוקות את הנשק.
 אנחנו – החיים שלנו זה הטנק. יש פה אנשים
שבמשם אומרים את הטנקים שלהם כדי שהם יוכנסו
למצב עם ריח טוב, או תומנות של החבורה שלהם
מודבקות, אם לא – הם לא מרגשים בביטחון, וזה

זה, והכל סוגרים אחד עם השני
והיינו בצוות של פלוגה. יש מש"ק
של ח"ר ועובדים ביחד. חירניק
עם שיינון. כל אחד צויך לשומר
על התחת של השני. עובדים הרבה
ביחד וועושים במשותף הרבה
קפ"ים (קבוצות פיקוד). אחורי כל
השירות פועלה זהה מכירם את
כלום. השיטוף פועלה בא לידי
ביטוי בצהורה מאוד טובה. מבצע
נוסף שדיברנו עליו הוא מבצע
לחשיפת מהנהרות, וכשהתא אומר
למשחו בגודל די גדול. המנהרה היא
משהו בגודל די גדול. המנהרה היא
בגודל של סק"ש. זה אנשים
שמושכים דילים עם תחמושת.

**מה אתם חשובים על הדימוי של
השריון ביום ואיך הוא מצטייר?**

ברק: על הפנים. לא מיחסים
לשריון את החשיבות שלו.
לדוגמה, אם היה מבצע אז
אמרו כוחות גבעתי והנדסה. כאילו
לא נותנים לנו מספיק קרדיט.
בシリון קראו את התהה. והיחס
לשריון הוא מאד מאד נמור.

דוד ועקבני, מט"ק יותר מאשר אבל
בפלוגה ג' לא יותר מדי זמן, מוחרז.
עכשו אני אגיד לך מה הבעייה,
לפי מה שנראה לי. יש בעיה
לzechir טנקים בחימה. זה לא
מצטייר טוב בעולם. כל פעם
שטנקים מודדים מוחבלים אז

כוחטים כוח של צה"ל. גם אם השריון הוריד
מחבלים בשיטוף עם ח"ר, תמיד יזכור רק הח"ר
למרות שהם היו ת"פ וגם אם השריון הוריד יישמו
שגביעת עשו את זה. מסיבה אחת זה לא מצטייר
טוב בעולם.

אסף סינויי מ"מ בפלוגה א': לא מעוניין אותנו
הקרדייט בעיתון. היום כשתדבר עם חירניק הוא
ידע שהוא לא נכנס לעיר בלי טנק. אין מצב שהם
נכנסים. יש לך קפ"ים ואנשיים שמקצים לך כוחות,
או כל אחד רב על מספר הטנקים. אנשים יודעים
מה יש לנו. הם יודעים שיש לנו כוח אדרי, אנשים
רבים. זה שהז מצטייר ככה, זה בגלל שלשריון
אפשר להגיע גם עם פרופיל 7.2. לי יש פרופיל 27
ואני מרגיש הכח קרבី בעולם, יותר מהחייבים
שעומד עכשו באיזה חור וטוחן את נשמה שלו.
למאות. אז כן, זה מצטייר כאילו אונחנו לא לוחמים.
אבל היום אין מקום שאין בו טנקים.

לח: יש הבדל בין אנשים שראו את השריון עובד
בין אנשים שלא. ת'כלס פעם זה היה חיל שכולם
רצו להתגיים אליו זה קצת ירד כי יש את כל
הצנחים ואת הסירות המובחרות שבעירker את
המבצעים שלהם שומעים בעיתונים ואות
הפרצופים שלהם רואים. בטלוויזיה רואים רק את
הטנקים ולא רואים את האנשים שבתוכם. אבל
מי שעבד עם שריון, בעיקר ח"ר'נאים בשטחים,
אומרים לנו שהעבודה שלנו ממש עוזרת ומשפיעה

מציג את הלקחים שלו, מה היה ומה הוא עשה. ככה קיבלנו דיווחים על אירופאים חמורים, ובבחלל הפכנו אותם מבצע למבצע. אחת הדוגמאות היפות למשל, זה מטי"ק שבאחד המבצעים האחרנים ירו לעילו מותוק סטנה מהאגף, כל פעם שהוחזיא את התותח המחבול ברה, ואז'ן כל מה מבצעים האחרנים, הוא פתח את המדף שרוון. גס"ר יכול להיות בחורס וודאות כי הוא שלו, הוציא את הנשק האישי ופגע שם במחבל. לך מאירופאים אחרים שהיו יכולים להתקבר לטנקים מאוחר. הייתה מידת הזמן בכך, איך הוא צריך להיות, איך צריך לארגן אותן. הכנסנו הרבה לקחים תוך כדי. אני רוצה לציין את העבודה הפלאה של רפ"ט. צריך לפחות במילוי שיש לו גוף זה, שנרתם וועזר בצוורה מדינה וליווו אותנו כל הדרך. יש שם אנשים נפלאים. אני חשב שהביטחון בתנויות ארכוכות, בפשיות ליליות, מעבר לפעם הראשונה שבה היו אירופאי החשוב של רק"ם, נוצר עם הניסיון החשוב בהמון מבצעים וארופאים, ולא היו יותר אירופאי התנויות של רק"ם.

מה עם הדיממות המוסריות שבhem אתם נתקלים בהם בעט הלחימה באזרום מואוכלסים?

ירינו عشرות פגמים ואף פעם לא נפגעו חפים מפשע. כל מי שנפגע היה חמוץ. הקפndo לדבר על זה

ולצין את זה. גם מסדר שב קיבלו את אותן המבצעיות ההגאינו בך שלא פגעו בהר מפשע. אבל יש גם דיממות אחרות, כשהארינו אנשים יוצאים שהיו עם ילדים אז לא היו יורים. ראיינו אותם מנהיים את המטעןיהם וראינו אותם יורים עליינו, אם זה צלפים, נק"ל או א"ר-פי-ג'. אבל הם לא השתמשו בילדים בלילה, בלילה זאת הייתה מלכחה באש. זה אש, זה מטעןיהם, לא אבנים, לא איו"ש. המהות שם היא לחימה כל הזמן. הגדור ישב 8 חודשים בשכם, לפני קו כחול. הם אמרו אחר כך ששם הייתה משחק ילדים. הם לא נתקלו אף פעם בנסיבות כזו של אש, כולל אלה שהיו בחומר מגן. נראה שארינו פוגעים ממוקודת הרכינה היחידים של אנשי רפיח, שזו ההברחה דרך המנהרות, ויש דליםות. אתה עכשו מבין שמשים לך מטעןיהם ברחוות, ואתה מhalbיט לנו על מבנים נטושים, או על חומות, או על חצרות, לעבור על חמהה של בית.

איך תראה את השרוון בשדה הקרב העתידי לאור האירופים בשנים הקרובות ולאור מלחמת המפרץ הקרובה. האם השרוון עדין רלוונטי כמו בשנים עברו?

בשדה קרב שהוא אש, כמו באש ארטילרית ברמת הגולן – מי שלא יהיה משוריין תהיה לו בעיה קשה מאד. השרוון הוא עדין הגוף העיקרי ביבשה, אבל לא צריכים לחושב חד-מדנית, חד-חילית. הקרב הוא ממשוב. כמו שנהל מלחמתו ברפיה בז'ים של שריוון וח"ר כך יהיה גם במלחמה.

יונה ורבי (ממושגף) וברק ויטן

תמיד במסגרות של אימונים, אבל אנחנו היינו צריכים כל טנק. החילים בא מהתיבת, לא ידעו מותי הם שוב יצאו, היום הם ברפיה, מחר הם בעזה, אחר כך יורדים עוד פעם לשטח הגוש מול חאן יונס – לא יודעים איפה הם יהיו מחר. שרד הוסר ודאות בושה המבצעים לא היה לו". תוך כדי כך הצלחנו להוציא מחלקות לש"פ עם גודוי ח"ר בלבאל"ש. והיו מקרים שלא הצלחנו, כי המדור גאה, כי היו צריים אותן היינו מctrץ מוקש. היה נכס למבצע. אם היינו אומרים להם, שביעים בנצח ויצאים הביתה, הם היו מבסוטים. ב��ע הזה הם טיפה בתאוששות. השלמו רגילות שלא היו בערך 8–10 חודשים והם מוכנים ומוכנים להזoor לפעלויות.

מה ההבדלים ומה השוני בלחימה בשטח בניו?

טנקיסט הוא טנקיסט, נקודת. זה לא שונה בהרבה. לא צריך לעשות את זה מסווב. מי שהוא טנקיסט טוב הוא טוב, זה לא משנה אם זה שטח בניו או חזית סורית. השטח משנו ב'לשגב' (מתקן אימון לשלוח בניו) של באלי"ש לצורן העניין. קלטנו בערך שליש מהס"כ שהחלהנו תוך כדי קו. מכל פלוגה בין קצין לשניים, עד שליש מסיעים כתמי"קים ועוד שליש שניים. עשינו אל"ל (אימון לקרואת לחימה) בלבשבה. חלק מהאימונים היו יותר קשים ממה מבצעים שהשתתפו בהם. צריך ללמוד איך לשולט בטנק במדד סגור, עשינו את זה טוב והתקשנו אחרי כל מבצע לעשות סיכום להקחים טנקאי גודוי עם כל המ"מים. אחרי כל מבצע היינו מוכנסים בפורום של המ"מ, מ"פ. כל מ"מ היה

لهתאorganicות, זה היה ספטמבר. אחרי שלושה ימים, היה פיגוע במסעדת מקסים. ביום ההפירויים הוקפצו לנו לעזה, פלוגה אחת כבר קפצה בלילה של יום הפירויים. למחות בלילה היא עשתה כבר מארבי ארטיליריה בתוך גוש קטיף. בצתת החג כל הגדור ה策טרף אליה, והתכוונו למבצע מנהרות ברפיה. למורת החששות הבודדים שהיו בחטיבת גבעתי, מכינסה לרצעת עזה ביום אחד החלנו להיכנס ביום כדי למצוא את המנהרות, כי אנחנו צריים יותר זמן. נכנסנו צח"ס של גבעתי, הגדור גס"ר, גדור צבר והגדוד של שי. כל אחד עם שת"פ של פלוגה. הגדור של הפעיל פלוגה אחת ממהפלחה"ן ועוד צוות צלפים של אחת היחידות המובחרות. נכנסנו לפשט על המנהרה המרכזית במרה, ואחרי יום מצאנו אותה ולמחרת פוצצנו אותה. למעשה הינו במבצע של שלושה ימים, לדנו שטנקים, גם כשיש להם עיטה, אפשר להוציא אותם, להחלף להכיסית, ותוך שעתיים וחצי להם מנוע, ותוך שעתיים במבצע הרראשון, הצלחנו, בכניסה אגרסיבית, לגרום לאש לדען, להפתיע אותם לפעלויות. בכניסה להריאסית, לגראם לאש לדען, והגישה שלנו ולהפוס את כל גדור קבל מנהרה, המנהרות. כל גדור קבל מנהרה, כל גדור שולנו ולהפוס את כל

לשוחות שם ממש שלושה ימים ולצאת החוצה. כך גיבשנו את יכולות לירות ביום, למורת איום של צלפים לירות علينا. מא, למשה, כוחות הגדור פעלו בעיקר באזור רפואי, ביום ויום בלילה, ועברנו גם למערכות ביום. בתוקפה זו יכולתי לראות מה שווה אצלי כל מ"מ וכל מ"ק. זו הייתה פעילות מבצעית על אמת באש. אני כשריון היתי גאה, כי היו צריים אותן היינו מctrץ מוקש. ככל רצוי שריוןיהם והיה תענגו עלבו עם חטיבת גבעתי ועם אוגדת עזה, ועם החטיבה הדרומית, כי הם יודיעים להפעיל טנקים והם לא מפחדים להפעיל טנקים.

שונה מבדקה?

gcdod ירינו عشرות פגמים, נסעו עשרות אלפיים קילומטר וירינו קרוב ל-50,000–55,000 מ"ג. פגנו בהרבה מאוד חמושים, עם פגמים, מא"ג'ים, וגם בשק איש של מטי"קים דרך המזדים. לדנו לפועל עם מדים סגורים. אם פעם, כשהיהתי מ"ק, האתגר היה לעמוד נמוך – לדנו שאפשר לחיות, לעבד ולהילחם עם מדים סורים. זה נתן לנו המון ביחסו ביכולת המבצעים שלו, המון ביחסו של מטי"קים. בפעם הראשונה נכנסנו מואוד בחשש. והחייבים – תענג, דוחים תור אצל רופא כדי להיכנס למבצע. בד בבד גם עשינו בט"ש להחיק את נצרים. השותפותנו גם בפיצוץ של מגדלי החזרא. כל הפשיות ברפיה היו טיפולי שורש. בסך הכל הגדור השתתף ב-15 מבצעים התקפיים וביצוע בט"ש כל הזמן עם מחלקת לכל חטיבה, בנצרים,

שהבית שלו זו חטיבה 7, זה מלאו אותו באיזשהו מוקם. אני חשב שהסמל שלו מואוד מיווד. אנשים מרגשים שיש להם מסורת שהם חיבים להציג אותה.

אבישי: מעבר למסורת ולמסורת, קיימים גם הווה, הפלוגה, האגדות והחטיבות, גם בחומרת מגן, וגם בכל הפעילותות – כל כוח שהשתף אותנו תמיד רצה כל הזמן שנחוזר. בהר דב מושע האבו אוטנו. איפה שלא הינו, בזכות החילאים והමפקדים, הערכה היא הרבה. וגם בעיתיד גורם להם גאותה להיות شيئا'ם חתיבת.

יש לכם מסר לחילים שלכם?

"שימשיכו לעשوت את העבודה כמו שצרכיך, להשקייע ולהביא לניצחון בסופו של דבר, בכל קו שלא נזהה", מוסיף פ' ינור ישוון.

אבישי: שיעלו לש"ג. שימשיכו להיות הפלוגה הכי טובה בחטיבה. עובדה שכבס נושא החילאי האחרון הפלוגה הזה קיבל פלוגה מצטיינת חטיבתי, על כל הפעילותות בשנה האחרון וזו שנה אחרת בריצפות. אז זה כן זה כבוד. שימשיכו להביא כבוד לגודול ולביצם ושימשיכו להילחם עם עוצמה לא רחמים.

תודה רבה לר' רותם ג'רסי – משקית חינוך 82 על העוזה

אנשים שהיו בכל מקומות, בהרבה ערים פלשתיניות ולדעתם זה נحمد לעבור כל פעם מגורה גורה, זה יותר כיף, חחות שותק. במקומות אחרים הכנן עבר יותר לאט, ובשרון יותר נחמד, ונשארים במקום הרבה זמן, והואויה אונס, אויריה כי שומרים בתוך הטנק, ארבעה אנשים, אויריה יותר נחמדה. משפחה מנצחת.

ליון: באמת השירון זה לא חיל אפור כפי שכולם חשובים, לא כולם מכיריהם אותם. מי שעבד עם השירון כבר פתואם חושב לעצמו מצעריהם שלא הגיעו לשירון. כל הסתיגות לא נוכנות. משתלים להיות בשירון.

דוד וענני, מט'ק פלוגה ג': ת'כלס לא רציתי להתגייס לשירון וgom אמרתית שאני לא הולך להתפנות ויש לי חבריהם בכל הסיירות. ואמרנו לי אנשים, מה, אתה מפגר, אל תהיה דפוק, לך לשירון, ויצא להם לעבוד עם השירון. בסוף הקששתי להם ואני לא יכול להגיד שאני מצטרע על זה.

מה מיחיד את חטיבה 7 בעיניך?

גב: בעיני, בעיקר המסורת. בפלוגה יש לנו מסורת מכוח 'טייגר' במלחמות יום היפורים, של פלוגה יש שימושידה פלוגה סורית וכמעט לכל פלוגה יש מסורת כזו או אחרת. זו חטיבה שרצה מ-48' מהtag שטחיה 7 שיש לסבא שלו בבית, זה שהוא אני חשב שכחיל שעולה לרמת הגולן יודע

צורך את השירות ואת הח"י' ואת המרגמות ארכות הטוווח שמצוות אלוי, ואת כל המערך תלוה גם אש שמופקת על ידי הרמות שמעל החטיבה. אבל עדיין, הכל מעטפת משילה לשוריון, המרכזיות של השוריון עדיין גינה, למורות שהאויב מבין את הקטוע. גם בעיראק, לא כבשו את זה בצעדות רגליים. וכך שיש לנו מרכיב של אש גודל אבל בסוף, כדי להגיע לבגדד נועלם עם טנקים. ועוד מלחמה שהוכיחה את חשיבות ומרכזיות השירותים. שוב, אם מישו הושב שמשהו זו בלבד, הוא לא שייך להערכת הצבאית המודרנית.

מה אתה חושב על דמיו השוריון?

לא מספיק טוב, לא מספיק קרבוי, האשמה היא שלנו. אנחנו לא עושים מספיק כדי לשבל את עצמנו. אנחנו דו-ממדים. אם הח"י ר' בנים הם חד-ממדים, אנחנו דו-ממדים, אנחנו עושים שירות וח"ר והיום גודל טנקים עושים פעולות ח"ר לכל דבר, מעצרים, פשיטות. כל מה שהוא עושים ביחידות מיוחדות, היום גם שריוןinos עושים ו אנחנו לא עושים מספיק כדי לשוק את עצמנו.

יש לכם מסר לחברים המשרתים אתכם ו גם לקוראים היור צעירים שנמצאים בדרך לשכת הגיוס?

לחן: מה שיש לי להגיד למיל"ש'בים, שבשרון, לפחות, עובדים בכל גזרה, מצויים בכל הארץ, יש

אתר שריון באינטראקטיב

דבורי ברגע

הכפר הגלובלי מ' ו' צ' פ', נדמה כי יותר מתמיד, באתרם העוסקים בשירון – כלים, היסטוריה, לוחמה, ייצור, בניית מודלים ועוד. האתרים הבאים כוללים מידע רב וחשוב ובאמצעות מנوعי חיפוש מובנים ניתן לאתר מידע נקודתי.

The screenshot shows the homepage of the Israeli Special Forces. It features a large blue header with the text "The Israeli Special Forces Home Page". Below the header is a banner with the Israeli flag and the text "www.isayeret.com". A sidebar on the left contains a navigation menu with items like "Home", "About", "Background", "Operations", "Intelligence", "Assassins", "Weapons", "Chronology", "Sergeant", "Media", "Opinion", "Milestones", "Bravery", "Civilians", "Diplomacy", and "Multimedia". At the bottom of the page, there is a note about using the Flash menu on the site.

www.isayeret.com

mbitut www.specialoperation.com מבית המבקרים, מדובר אתר ישראלי כל כך, אשר מטרתו המוצהרת הינה לזרע מוטיבציה בקרב המלש"בים להתגייס ליחידות מובחרות בצה"ל, מתרפסים באנגליה בלבד. האתר פועל זה למעלה משלושים שנים באופן עצמאי, האתר מעוניין ומשלב יצירות מרהיבים. בין ייחidot השירון המוזכרות באתר: פלס"ר 7 ופלס"ר 500. אנגלית.

מצאתם אתר מעוניין בנושא שריון? כתבו אלינו!

The screenshot shows a news article from World Tribune.com. The headline reads "Saudi urge Al Qaida to come 'back to their senses'". The article discusses Saudi Arabia's recent efforts to attract Al Qaeda members to return to the country. It quotes Prince Bandar bin Sultan and says that Saudi officials are working to convince Al Qaeda members to return to the country. The article also mentions that Saudi Arabia is in contact with Al Qaeda members who have been released from US prisons.

www.worldtribune.com

זהו עיתון אינטרנטי אמריקאי, המביא ידיעות עיקריות המגניות מחוץ לגבולות ארה"ב. האתר מביא כתבות ומארמים גם בתחום לוחמת שריון בהקשרים אקטואליים ואחרים. מטבח הדברים הוא עמוס מאוד, אך שיווט נבון מעלה מידע מפוקד, מאקרוין הכתבות ומתווצאת היפוי במנגנון החיפוש (מנוע חיפוש מובנה של האתר או מנוע חיפוש פנימי של google המבצע חחק חיפוש נפרד). – (Worldtribune.org).

The screenshot shows the website of Israel Military Industries Ltd. (IMI). The header includes the company logo and the text "Israel Military Industries Ltd. (IMI)". The main content area features a large image of a missile launching. The text on the page discusses IMI's history as the first export-oriented defense manufacturer in Israel, established in 1955 to produce self-defense equipment for the IAF. It highlights its role in developing advanced technology in fields like avionics, sensors, and materials science. It also mentions its presence in over 80 countries and its commitment to quality and innovation.

www.imi-israel.com

אתר תעש'ה עברה כברota דוך ארכות הדה (IMI) ב-1933 בתנאי מסטור ובסגולות נספות. הסתעפויותיה של תעש'ה כולל מודיעין היסטורי וטכנני ומשלב לימודים מורחבים של פירוש הפיתוח הטכנולוגי. בתחום השירותים רכב קרבי משוריין, מיגונים ורובוטיקה. אנגלית.

"iompir ai'mpir"

חייב פלוגת יומפיר של גדור הבקעים לא נחים לרוגע. את זמן ההתרוגנות בין 'קו' ל'קו', הם מנצלים להשלים כרטיסים חשובים, כמו מי דורך את חברה שלו, איזה סרטים חדשים יצאו, וחלקים אפילו מגלים לפתע שיש חילים חדשים בפלוגה. "אבל אל תtan זהה להטעות אחרות", מבהיר המ"כ, סרון עוזד, "בשעות הקטנות של הלילה יש את רשותה הקשר שעבודות שעות נוספות, ממש אוטו-טרדה"

כתב: סמי"ר דורון בר-גיל, בסיו"ע רב"ט
טולי שפרא, צילום: סמל תום סופר

לב לערך כבוד האדם באשר הוא. אני חושב שבסק הכל בגזרות שהואינו הגדור ידע להבדיל בין הטוב לרע, וידע לבצע את הפעולות על הצד הטוב ביותר. גם כשהיינו במחסומים ביריחו, או גם כשביצעונו את הפעולות בגליל – ידעו תמיד לאזן בין הדברים. וכי השחוח, אנחנו עדין צריכים לבדוק אותן, אבל קודם כל הבין שהוא בנדרם".
ובכל זאת, אתה לא חושב שקיים תחווה שלחילאים יש אכבע קלה על ההדק?

"משה לא, להיפך. כמג"ד יצא לי, יותר מפעם אחת, לעצור את הלוחמים מלירות, ולהיד, ובתום, אם הוא לא מופל, אז הוא לא מופל. אנחנו מארחדים בஹאות פתיחה באש, ואנחנו לא יורים סתם. אנחנו יורים אך ורק על מי שיש לו אמצעי וכוננה, והוואות הפתיחה באש מארח ברורות לנו, וברור לנו שככל פגיעה בחפים מפשע עשוה לנו נזק בלחימה היומיומית, כי היא לא נותנת לנו להיות חופשיים בפעולות שלנו. אני חושב שדווקא הימים, הדגש והעניין שלא לפגוע בחפים בפשע הוא מאד גבוה

ביחסות ואין שום אכבע קלה על ההדק".

"אני זוכר", מעלה בפניו המג"ד אחת מהחוויותיו בעקבות המבצעית "שהיינו במצב חטיבתי לתפיסת מבקשים. אני היתי על הטנק שלי, ואני זכר את המבצע הזה במילוי, כי רגע לפני שאני נסע, הטנקטור נושא לפניי ומחיש שטח ומספר לי שיש חבית של 150 קילו חומר נפץ לפני הטנק שלי. אני מספר זאת זה כדי שיבינו שבסוף, זה לא משנה אם אתה מג"ד, או מט"ק, אתה צריך לעבוד לפני הנהלים. אם היינו נושעים לפני הטנקטור,

סגן פלוגת יומפיר אימפריה סרון

המבצע הוא פחות מסובך. בפן האישוי, זה פתואם מ"פ אחר שיושב בקשר של שחור, שמוזהה בקשר כמו שחור. זה היה קשה לחילום וזה בהחלט היה קשה גם לי".

היום, טוונים כולם בגדוד, הפלוגה מחוללת הרבה יותר. הנטל המוצע שתופות הפלוגה לא פחת והקו האחרון היה ברצעת עזה. בגזרה האחורונה שלנו בעזה הגדור מגדוד תפס את גורת CISOPIM, והיא אחראי למנוע ממחבלים לעבוř בגזרת CISOPIM" מסביר המג"ד, "סה"כ

הגדור לא פיקד על לוחמו, הגדור פיקד על 3 טנקים בගירתו, עד 20 טנקים היו תחת פיקוד החטיבות המרחביות בעזה. בחטיבה דרוםית הייתה פלוגה ו', בחטיבה צפונית הייתה פלוגה ג', בחטיבה מרכזית הייתה פלוגה ח'. הפלוגות היו עצמאיות וαιינותו וביינו שם תעסוקה קשה, פלוגה ו' ביצהעה 1250 מארבי ארטישוק, זה משה

שחייב להבין את תחלה. מה עובר הוצאות, 16 שעות לחיות בטנק. היו מבצעים שבhem הטנקטים שהו, 24, 24, 48 שעות רצופות בתוך הטנקים. היה לנו אפילו מבחן של 72 שעות בתוך הטנק. אני חשב זהה מה שיחיד את הגדור, ועשה אותו גדור לוhom, יוזם, איתן, משימי, לא בכינוי".

"ואז הבנתי שכמגענו עליינו על מטען"
למרות בিירות נוקבת מגופי זכויות אדם כללו ואחרים על פעילות צה"ל בשטחים, המג"ד מבהיר כי חלק מהחטחה המבצעית כגדוד, הוא לשמור על צורת חיים אזרחית תקינה לאוכלוסייה הפלסטינית. עם הרבה ערניות, עם הרבה תשומות

"אין לי מושג איך אתה הולך לכתוב את הכתבה הזה, אבל החשוב לי שתבהיר שם, שפלוגת יומפיר היא לא סטם אימפריה" מקדם את פני המ"פ, סרון עודד. לקרה החיצוני, מצטייר עוד מ"פ עם עודף גאות ייחוד שבא לגאל את ישראל מיסורי, אבל למי שמקיר בגדור, בפלוגה, שמדובר עם החילים, שמרגיש את האווירה הייחודית רק לה, מבין שהמשפט הזה בא באמות מקומות אמיתי.

הרבה יותר מחושלים

פלוגת יומפיר התמודדה לפני השהה, עם מותו של מפקדה רס"ן שחר שמול ז"ל במהלך פעילות מבצעית בית-לחם (ראה "שרון" מילון 18). "אני זוכב" אומר המג"ד, סא"ל צביקה, כי מיד כסאטו ראי בקשר שהוא פצוע ומדמס, המשפט הראשון שאמור לי אמרתי לנаг שלו הוא שחר נהרג. עד היום אני זכור את הרוגן, אני רואה אותו מונח על האלונקה, ונוט לו נשיקה ומכתה לו את הפנים ושולח אותו לדרכו למעללה. אין ספק, אירע קשה, אבל שחר ציווה לנו חיים ושחר ציווה לנו המשכיות ושחר ציווה לנו הצעינות".

מוותו של שחר ז"ל תפס את המ"פ הנוchein, סרון עודד, במהלך קורס מ"פם. יצאתו לקורס בדיעיה שנאי ציריך להחליף את שחר בסוף תפקידו. כמו דקota לאחר ששחר נהרג קיבלתי טלפון מהקמ"ץ, והוא הגיע לידי. החזורה לשגרה הייתה מהידית. "זה התבטא בכך שכבר באותו ערב שחר נהרג, כל המשימות יצאו לפועל והכל המשיך עם הידיעה הנוראית הזאת, אבל כל המשימות המשיכו. כשגעתי, לא הייתי צריך להזכיר אתagal החדש ולא הייתי צריך לגרום לאנשים לעשות מהهو שהם לא דענו לעשות. הם הכניסו אותי לענןין הזה. אבל זה תחלה יקר לחייב את האיש. זה מסובך פתאום לעלות בקשר לקודחו, היה לי קשה. ביום הראשון, עשית הכל כדי לא להגיד את הביטוי הזה, אבל זה בפן האיש. המעבר בפן

מפקד פלוגת יומפיר, סרן עוזי

זה קיבל יום, זהה יש פצע וזה נפרד מהחברה שלו. אם אתה מאزن לדרשותם בלילה תעד הכל על הפלוגה ואלה דרכי התקשרות. אנשים מדברים אחד עם השני בטלפוןם, פה ושם נפגשים. אנחנו כמפקדת פלוגה מנסים לעדכן את האנשים במה שקורות.

אחד מפקדי המחלקות של הפלוגה עושה כל מאבחן כדי לשפר את מודול חיליו לשם כך. וכך, ביום שהגענו, ארגנו המ"מ לאחד מוחיליו מסיבות הפתעה לבבב יום הולדתו הביא את משפחתו לגדור. "מה שמייחד את הגדור" מסביר המ"מ, "זו המשפחתיות שלנו, אנשים פשוט אוהבים אחד את השני, וכי הם להיות אחד עם השני. גדור משפחתי, מלודכ, שעבור, ללא ספק, הרבה הרבה ביחד".

צוות מפלוגה ו'

התפינו לראיין צוות טנק מפלוגה ו'. הנפשות הפעולות: רן המט"ק, 21 – מצוותן: אנדרי הנהה, יבגני הטען.

יש מבצעים מעניינים שעברתם בזמן האחרון? רן: לפניו כמה ימים נסענו לאורך ציר הובר, והינו צריכים להסתובב. החלטי להסתובב במקום צר מדי ובטעות תלשטי גדר. כל הגדר נכנסה לי לתוך החול של הטנק. נסעתו בחזרה, הפתאום אני מקבל הודעה בקשר מהמטס"פ ששואל אותי אם נפלה לחוליה מהזוח"ל ואמרתי לו מה פטאום. ואם נפלה,

הורים של החיליל והחיליל לא יודע. זו מסיבת הפתעה וזה גם דרך של החילילים והמפקדים לדאוג למורל הפלוגותי.

ה'קווים' הממושכים שתפסה פלוגה י' גרמו למצב בוח הילאים לא היו מעודכנים למתරחש בפלוגה ובגדור. "זה בהחלט ווצר בעיתיות" מאשר המ"מ, "עכשווי בדיק קלטנו מחזור חדש לפלוגה. כשהאתה קולט מחזור זהה, אתה מגלה תופעות שניינן אנשים יכולים לעמוד בחתנת אוטובוס מבלי שהם יכירו אחד את השני. בלי הרצועות של הנשק שרשות עלייה יומפיר איימפריה' הם לא ידעו שהם מאותה פלוגה. אבל עשינו יום פלוגה, כדי שלפחות את הפרצופים יכירו. הדבר הכי חזק ב'ק' זה, זה הצוות, מksamים המחלקה ב-2 מוצבים מהם מחלקותים. שאר הצוותים, בטוח לא רואים פלוגה וגם בקושי מחלקה, ואנחנו משתדלים לעדכן לגבי כל מה שנוצע, לעשות פעילויות נוספת. הייתה לנו מחלקה שתתאמנה באיליש בשבוע ש עבר. באותו רגע שאלת המשימה. אתה מרים את הראש וראה את המבוקש מה פה על הכתפים של החילאים הוא נטל מנטלי אידיר, והם עומדים בו בצוורה טוביה כי הם מבנים מהם עושים. פה בגורת חטיבה דרוםית זה גם מאוד פשוט להבין את המשימה. אתה מרים את הראש וראה את היישובים הפלסטיניים, אתה מטבב 180 מעלות ואתה רואה את היישובים הישראלים וברור לך מהנו ונודעה המשימה ולמה צריך לעשות אותה הטוב. הבנה זאת, יחד עם זה שהם באמת חיללים על הכיפאקס, זה בסוד גומו. כשנגיע לסופה, אתם תראו מ"מ שעשוosa מסיבת הפתעה לחיליל שעושום לו יומולדת. הוא הביא את

או הינו מגיעים למצב שבו לא היה היום מג"ד וצוטות למג"ד, כי הינו עולים על המטען".

למרות הנטל המקצחי הרב, אין פגיעה במקצועיות. "אין ספק" מסביר עודד המ"מ, "קשה להם, לחילאים והם משחקים ונשחקים. אבל סך הכל, כשיש מפקדים אחרים וחילאים רצינאים – מצלחים לשמור על מתח מבצעי טוב. הסטודנט צריך להיראות שהמארב של היום האחרון, יותר טוב, כי הפכנו המארב של היום הראשון הרראשון, ויתר טוב, את הלקחים ולמדנו. אני חשב שהחילאים עושים את זה בצוורה טוביה. מה שהם עוברים פה, הוא מעלה ומעביר ליכולת ההבנה של מי שלא היה זהה זאת. זהليل אחורי לילה של פעילות שוחקת. אין פה אפילו את שבירת השוגה, שח"רנייך רגיל. כל יום הם עושים את אותו הדבר. כל הזמן, סורקים את השיטה ועשיהם הכל בצוורה ממש טוביה. הנטל פה על הכתפים של החילאים הוא נטל מנטלי אידיר, והם עומדים בו בצוורה טוביה כי הם מבנים מהם עושים. פה בגורת חטיבה דרוםית זה גם מאוד פשוט להבין את המשימה. אתה מרים את הראש וראה את היישובים הפלסטיניים, אתה מטבב 180 מעלות ואתה רואה את היישובים הישראלים וברור לך מהנו ונודעה המשימה ולמה צריך לעשות אותה הטוב. הבנה זאת, יחד עם זה שהם באמת חיללים על הכיפאקס, זה בסוד גומו. כשנגיע לסופה, אתם תראו מ"מ שעשוosa מסיבת הפתעה לחיליל שעושום לו יומולדת. הוא הביא את

חלג מפלוגת
יום פור'

רן: אפשר לראות את זה כאשר טנק אחד לא יוצאamarot, המ"פם של הח"ר עושים את כל מה שהוא יכולים כדי להעלות את הטנק. בכל פעולה של צה"ל בכלל, נוכנסים טנקים, וכמה זהה אויל לא נראה טוב, כי ככל וואים אותן עובדים ומתלבלים, טנק אחד זה כוח אש של פלוגה שלמה של ח"ר.

מסר שתרצו למסור לח"רים?

יבגני: אני רוצה למסור ד"ש לכל הפלוגה, אני אוהב את כולם, גם את הצעירים וגם את הצעירים, ואני רוצה למסור ד"ש לדוד טלינובסקי, ולוינטן קישננסקי – אלה שני אנשים שהיו בפלוגה ונפטרו.

רן: בסוף הכל נגמר, יהיה טוב, זהו, תעשו חיים!

הכתב דורון בריגל והמ"פ סרן עודד חיימס!

אנדרי: רציתי להזכיר מסר לכל מי שמתגיים לשறון שלא כולם מגיעים לסוף, רק הטובים מגיעים לסוף. יש המון חיללים שבאמצע פורשים אז כדי לקחת את זה בחשבון. למרות שאומרים שהrifן זה לא קרי, מי שmaguu לסוף רואה שרירין זה כוח מאד קרי.

"אני אהה בחיללים של"י מסכם המג"ד צביקה, זה גדור לוחם, מיטבי, גדור שעושה ויעשה את הפעולות הכח' החשובה. אין ספק שזאת ייחידה מודהימה."

ובקמ"ט היהת לי פלוגה שלמה עם הרבה אנשים והיה יש לי 2 צוותים בסך הכל. אז היה לנו יום פלוגה שבו הכרתי את רוב הפלוגה אבל עדין המורול לא בשמיים. אני חשב שקלראות ה'ק'ר' הבא המורול יעלה והאיחוד של הפלוגה ירים את מורול הח"רים.

איך זה לעבד בשיתוף עם ח"רים?

רן: מואוד מצחיק. לפעמים הם עושים תחקירים והם מתחקרים אותנו על הטנקים וזה מצחיק לראות כמה מהם לא מבינים בטנקים והם שואלים שאלות שלא נרואות טיפשיות והם בעצם לא מבינים ומה זה נחמד גם לראות דרכי פעולה של ח"ר, לפעמים מראים מהarinם מה שוויתר אחד מהשני.

אנדרי: לעבד עם ח"רים –

לפעמים הם לא מבינים. הם הושבים שבתו 5 דקות הטנק מוקן לצאת למארב והם לא מבינים שאתה צריך להתארגן עם הצוות לעשות דברים שח"רים לא צריכים לעשות. הם אפילו לא צריכים לשמור על הנגמ"ש כי יש להם חוליה שעושה את זה. אבל אצלנו זה אחרת.

תכל"ס, איך זה לשורת בחיל שריון?

יבגニー: שרiron תכל"ס זה מה שקובע בשיטה. כמה שזה נשמע מצחיק ומתומטם, איך אנחנו קובעים משחו, אבל אין מה לעשות, בלי שרiron אין אפשרות להחזיק גיזרה.

אז אני נוסע בעלי זחל. וזה יורד ואני רואה את כל הזחל שלי ובתוכו גדר ... אנדרי: פעם יצאנו לציר פילדפי ולא ראיתי טוב את הדרך. פתאום נפלתי לאייה בור של מטר וכל הוצאות הרגש את זה, אבל לא לדאו, לטנק ולצחות לא קרה כלום.

אתם מרגשים שאתם נשחקים מקצועית בغال שלא יוצא לכם להתאמן?

אנדרי: גם במרק ה'ק'ר' אנחנו יוצאים לאימון, גם על חשבון הימים שאחננו בבית, אבל כל המוחלות עוסות אימונים. אני מרגיש שאחננו עדין מקצועיים.

רן: יש כל הזמן תירגולים, תוך כדי, מנסים לשמר על המקצועיות של הצוותים. כל המט"קים נדרשים לאמן את הצוותים שלהם תוך כדי השגרה, תוך כדי מארבים וזה דבר שבאמת שומר על המקצועיות של הח"רים, וגם האימונים הקטנים האלה של יומיים – שלושה שיוציאים אליהם זה דבר טוב שਬאמת שומר על המקצועיות ועל הקשרויות.

איך המורול בפלוגה?

יבגニー: אני מכיר את הפלוגה זו כבר הרבה זמן, יצא לי להיות למלعلا משנה ושמונה חודשים רקס בפלוגה, ואני חשב שהמורול הוא לא מי יודע מה, כי אנשים לא רואים אחד את השני, אבל לפחות מצלחים להוציא את כל החבריה ליום פלוגה או לכל מיני ערבבי פלוגה. ואלה הדברים שמעלים את המורול, אבל בהחלט כולם זהה יסתומים כדי שנוכל לראות את כולם ולשבת ביחד. יש פה אנשים שלא ריאתי 'קר' שלם.

רן: אני חדש והגעתי לא מזמן, ובאמת לא הכרתי איך עובד 'ק'ר' טנקים ובאמת זה נראה מוזר שבסמ"פ

מרכז המודיען בלבטוואו

דברי בורגר

לאחר שתמו אירופי 30 השנה למלחמת ים הכנופורים נותרנו עם תיל'י סרטים, ספרים, גילונות מיוחדים של כתבי-עת, העוסקים בנושא זה, אשר מידת העניין בהם לא נזזה בשוק צלילי האירופיים. מפקדי שריון ותיקים רואינו ותוודו בויאדו במהלך החודשים האחרונים במסגרת פרויקט "תיעוד ותיקים", קיבלונו תרומות ספרים פרטיות ואוצר מוזיאון הלוחם היהודי קורם עוז וגידיים. מהכימם לכם במרמ"ד לטрон צוותי התיעוד והצלום

חישוב וחיקים

סא"ל (מייל') דוד עמידע ברונר (חליל), היסטוריון عمותה יד לשוריון, ממשיק במפעלו החשוב בקיים ראיונות עם מפקדי שריון ותיקים. ראיונות אלו משמשים חומר ראשוני ורב-ערך. להלן שמות המראויים הנושאים העיקריים בסדרת "תיעוד ותיקים" ופירוט הנושאים העיקריים אשר הועלו בראיונות אשר קומו עם:

סא"ל (מייל') ישראלי לוין

התגיים ב-1950 ושירות בגדר חרם"ש 79. מ-1952 שימש כסמ"פ בגדר חרם"ש 278 מילואים בתפקיד קדש השתחף בהתקפה על אום כתף ולאחר מכן כמ"פ בגדר. לקראת מלחתת ששת הימים עבר הסבה לטנק סנטוריון ובמלחמת פקד על כוח סנטוריונים שפעל במסגרת חטיבת 37. אחרי מלחתת ששת הימים התקינה למפקד גדר סנטוריונים בחטיבה 179. במלחמת ים הכנופרים פיקד על טנק סנטוריון ברמת הגולן ונפצע. לאחר מלחתת ים הכנופרים התקינה למ"ד טנק טירן 6 בחטיבה 889.

סא"ל (מייל') עובד מעוז

התגיים ב-1964 ושירות בגדר 79 – גדור טנק הפטון הרראשון, במלחמת ששת הימים שימש סמ"פ בפלוגת טנק שיקוק עמו בשנת 1998. ראיון נוסף נסף על ואיזון שקיום עמו בשנות 1998-2000. סקירה כוללת של קריירה צבאית מרשימה, מקיים בסיס צאלים. להזכירם, אל"ם (מייל') ישקה בר שמש מנכ"ל הראשון של עמותת "יד לשוריון" בין השנים 1986-1990.

סא"ל (מייל') טוביה לשם

ב-1951 עבר מחי"ר לשוריון וב-1952 היה מ"מ טנקים שרמן בגדר 82. השתחרר משירות סדיר ושירות במילואים בחטיבה 27 כסמ"פ טנקים. מבצע קדש השתחף בפריצת שדה המוקשים מדרום למערך רפי. בתפקידו לג'ירדי ולאל עריש ובכיבוש ביר לחפן. במלחמת ששת הימים

ע"פ שיטת מיין ועיטוף חדשה. 20,800 צילומי סטילס אופיינו במאגר צילומי Fotostation הסטילס צולמו בסטילס ע"י צוות התיעוד 220 אירופיים 9236 צילומים למאגר הסטילס. והושיבו 34 אירופיים תועדו בויאדו על-ידי צוות הצלום 101 ערכיות בוצעו ליחידות הצבא ב- 939 שעות עריכה. 60 ערכות הסברה פדגוגיות נבנו.

חו"ת

- לך, סא"ל (מייל') טוביה לשם, על אשר שרת מרמת 47 שנים את הדגלים המצריים, במצבם קדש, בכיבוש שדה התעופה בא-עריש, בהיותך סמ"פ בגדר 277 בחט' 27, ודאגת למוסרם לנו למשמרת עד.
- לאורי הורביץ מכפר גלעדי, שהלח ננו תמונות נדירות המנויות את הקמת האנדרטה של חט' 45 (188) בצומת עמק דותן – שלב אחר שלב, וגרם לנו להחסיר פעימה.
- שלח לחםך על פניהם. רפי מירמן וערן עמברוי! בסך הכל רצינו לחתם לכם שירות טוב, עם היודע לנו על חלכם במלחמה יום הכנופרים, ובאמת שלא על מנת לקבל פרס. ובכל זאת חשתם צורך לתורם לנו ספרים חשובים מספריותיכם המשפחתיות. תבורכו!
- חבר מביא חבר: אוריאל לוי מראשן לציון, אשר שמע לעלינו מפי יעקב קלין, איש יקר ממושב מגשימים, אשר תורם למרץ המודיען מילואים ומקורות נספחים, ותורם ספרים חשובים בנושא תולדות יישוב, צבא וביתחון.
- לאליה אוזן וליחסק מזרחי, אשר הקדשו לנו ספרים פרי עטם.

סיכון נתוני תיעוד וצלום במכון המודיען

לשנת 2003

- 1432 כותרי ספרים, כתבי עת וסרטים וידאו נקלטו בקטלו.
- 1200 קלטות וידאו (לפחות 800 כותרים) מוינוינו

ASH B'THOTH CHAYIM

חייב פלוגת להב של איזוז רשות שובריםuko לko לא הפסקה, עם הפוגאות קצרות להתארגנות. "אין כהעט אנשים היום באיזוז למעט הוותיקים ואנשי הקבע שזוכרים את התקופה של ארבעה חודשים איהון וארבעה חודשים פעילות הבצעית" הסביר המ"פ, סרן דושי. כך או כך, הסתבר, המודל של החיילים עדין גבoga. רק כשהאתה מגיע להבע, אתה הבין את החשיבות האמיתית שלו"ם המבהירים.

כתב: סמ"ר דורון בר-גיל בסיעום סמל יונתן פיין,

צלם: רב"ט מותן אהרון

התמודדות הקשה". ובכל זאת, שאלנו, איך מיצבים את הקווים בין ערכיות וכבוד האדם ובין סיכון ומניעה של יציאת מלחמים? "אני חשוב שברמה הערכית החיילים יודעים להפעיל את שיקול הדעת. החיילים בהחלט מודעים לבכור האדם. אין כזה דבר להשפיל אדם בגל המוצא שלו. מצד שני יש הבחנה ש策יך לשים לב מי אנחנו לא עושים טעות. לדוגמה בפיגוע שהיה במחסום ארז. נכסה אישת שאמירה שיש לה בעיה ברגל, וביקשה להיכנס זהה הסיכון. ובגל זה התקפיד שלנו בחילימים להיוות שם, למונע מהמחלטל הזה לעבור הלאה, וגם שם רמת החיל באה לידי ביטוי בדברים. הבדיקה היא ברמת החיילים והשליטה של המפקדים, וההעברת המסר לאנשים, שזו המציאות ועדין מדובר בבני אדם, לא משנה מה ואיפה. צרך לדעת להבחן ולהפעיל שיקול דעת לפני כל פעולה שעושים. ולהפעיל שיקול דעת לפני כל פעולה שעושים. אם עושים את סדר הפעולות הנכון ומפעלים שיקול דעת, אז לא תפגע בנאנדים וגם לא יפגעו לך אנשים".

סגן הפלוגה סרן דושי

בוא לאזרחות שרב איזוז ויום שיישי ותראה זה וזה וורל

כמו כל גדור מבצעי, גם גדור זה מצא עצמו מקדיש יותר לפעלויות המבצעיות וחוחות לאימונים. "יום אין כמעט אנשים בגדור, כמעט הוותיקים ואנשי הקבע, שוכנים את התקופה של ארבעה חודשים איהון וארבעה חודשים מבצעית" הוא מבהיר, "אם פלוגות ההכשרה נפגעות. יורד להן שליש לפחות מההיעסוק גם בקורס המפקדים, גם באימון הבסיסי וגם באימון המתකדים. והסיבות

ישבה יחד עם 2 פלוגות של מ"ב על ko התפר ומונעה יציאה של מחללים לכיוון עופלה. ("עופלה היא דקה מג'נון, ובכל התקופה שהגדוד שנלו תפס את הקו, לא יצא אף פיגוע ממוחב הגבול לכיוונה"). פלוגות להב של של רועי, ישבה באזורי כידים, ושתחנה ברובית הזמן בגין תוך שהוא מבצע מעקרים ומונעת יצאה.

לשאלה היא כיצד מכנים פלוגה של טנקים לתוך עיר פלסטינית, רועי מבהיר להסביר: "נכוון, זה קשה. זו מיגוניותה שהיא בהחלה מודרנית. אתה נלחם בתוך טנק ובמdorf טנק. יש דימיון של להכניס פיל לחנות חרסינה, אז זה נכון. ההתמודדות הזה הייתה הדרישה הראשונית, ולמדנו להתמודד עם זה והוים אנחנו יודעים בזמנים וכל לנוסע בסמטאות בשטחים וכל פעם אנחנו מתמודדים עם דברים שונים. למשל, פלסטינים שמתקברים לטנק ואיתה נמצא בדילמה ערכית מאוד גדרה. נמצא מולו ילד בן 13 שמתפרק לטנק. וכך זה יכול להיות מחלל שרצו להגיע לטנק ויכול להשליך רימון לתוך הטנק ולהרוג את כל הוצאות, וכך שני ישפה ילד וזהו ההתחמודדות הקשה המחייבת לדעת להפעלי שיקול דעת איפה אתה יורה ואיפה אתה לא, ולהבין שאתה הרטמץ'ל בקרבת. לדוגמה בKO כחול, מפקד שיזיה התקורבות לגדר בגבול הלבנון וירוג יירוג, ירד, כנראה שככל תושבי הצפון יהיו שבוע במקלטים, כי חיזבאללה ייבנו על זה באופן מיידי. מפקד שירה בפעילות בשטחים וירוג משפחחה, למרות שהוא בטוח שאלות מחללים, הحصلות של המסלול. אז זה לא בהכרח בא לידי ביטוי בדיסטנס, אבל במשמעות? במשמעות? הם מבנים, שעכשו במבצעית אין שום הנחות, שום פשורת".

בקו האחרון פועל הגדור כגדוד אורגני. פלוגה מ'

כשאני מניח את הרשmekol מול המ"פ ומעיר בהלצה "כל מה שתאמר ישמש נגדך...". אני לא מודיע כמה אין מקום לאמירה זו. תקופה לא קלה עובה על מפקד הפלוגה שנמצא בחקירת מצ"ח בעקבות תאונה אימונית שהתרחשה בגדור כמה ימים קודם לכן. אולם, כל זה לא מפריע לפלוגה לנצל את סימן הקור בוגין להתארגנות כבר ko הבא, ולא-phootות החשוב במורל גבoga.

אין פשורת בנסיבות

כך או כך, מבהיר המ"פ, רועי, דוקא בשיא הלחימה, הקפדה על המשמעת וככליל הבטיחות היא מעיל לכל, "אננו חיל השריון" הוא מסביר, "זה חיל שיש לו בסיס מרובה שאחת מצלעותיו היא ממשמעת. הסיבה להה היא כי משמעת עצמוני קשורה לנו לטנקים וטנקים ומשמעת זה מתקשר לחיל אדם. אפשר לראות את זה תמיד. כשיש אירוע בטנקים זה גובל בהרוגים וכן אין לנו פרשות בנושא זהה ואנשים יודעים זאת. כתצחות נרדם בטנק, במארב, אנשים ונשפטים. כשיש אירועים שגבולים בנסיבות אוחנו מטפלים בזוה. כמוון כל אירוע לגופו. אבל אין התעלמות מהמנושא, להיפך, זה אחד הנושאים שהוא מאוד ברור כי הוא נוגע לחוי אדם".

"גם בתהיקות למעבר בין פלוגות הצמ"פ למבצעית" הוא מבהיר, החיילים מבנים שהמשמעות ושימירה על כל בתיותם הם כלל בראל. בפלוגות הצמ"פ שעד מקרים שאמורים, ספק מקצועיות, אבל אין בפלוגה מבצעית. והרבה מארוד חיילים צעירים יגידו לך, חשבנו גם כן, אנחנו מוגעים עכשו בפלוגה לחים הטוביים. נגמר הדיסטנס של המסלול. אז זה לא בהכרח בא לידי ביטוי בדיסטנס, אבל במשמעות? במשמעות? הם מבנים, שעכשו במבצעית אין שום הנחות, שום פשורת".

לטפס על הטנק. אחרי תחקרו שב' התגלה שהוא היה מהתנים אחריו מבעץ, הינו עדיין בתוכה העיר, חיפינו על כל מיני כוחות מיוחדים ומישרו התחליל לטפס על האכזרית. הרוגי ואוטו, התגלה שהוא היה מהחמאס והם'פ' באוטו זמן, הגיע למשי' תרגולת חדשה, תרגולת A3 של טענים וקראאותה על שם. וזה המור'ק הספציפי של תרגולת פליקס.

עוד מבעצים מעניינים?
עזוי: היה מבצע בשכינה המזרחית, שזו שכונה של חזון הפלסטינים ירו ממנה לישוב. הם בנו עמדות בתוך יער ואו ד-9 ושמו שם גם מארב צלפים של גולני, והדי-9 התחליל לחשוף את הייערות. היו שם יריות, היה שם הרבה א'קסן. המ'פ' חurf כדור לאפיקסוקו, הניג נג' שם בלבד בתוך השיטה הבוני ואוח'כ' פליקס חurf כדור די קרוב ועף עליו איזזה ריס. היה שם שמה, אין ספק.

rgb: היה איזזה אירוע בחזרים, שהייתה אטרעה מהנה על מכונית תופת שעומדת לצאת ודובר על זה האחורי זה בחדרות. י'אנן, אני, המ'פ' של', התותחן והמג'ד' שלנו. נכנסנו לאחת השכונות שם והיה מידע מדויק על מכונית מסונית. עדמנדו מולה במרקח של 10 מטר, יחד עם עוד א'CKERית. כולם סגור או את המדים. ירינו בה פג' מ-10 מטר, ומסתבר בסוף שזאת הייתה מכונית שהיתה צריכה להתפוץץ בארץ.

איך הרוגשה אחורי שהרוגים מחלבל?
פלליקס: בהתחלת יש את האדרנילן שהנה אתה הולך להרוג, ואז הרוגת, ואז כולם התרוגשות. אם יש הפרות סדר וזריקות אבנים, אז אחורי שאתה

תחת כל הנעל הזה, האם יוציא הכל לדוד להיפגש, להתראות אחד עם השני?

זה מאד תלוי בכו. לדוגמה, בכו כחול בלתי אפשרי לכטס את כל הפלוגה. המפעעים הפלוגתיים הם בדרך כלל בתחרוגנות. בכו אפשר היה לעשות מעט מאוד מופעים פלוגתיים. ברמת המפקדים אנחנו מצלחים לעשות כמעט מפקדים גם ברמה הגדודית. וברמה המחלקלת היא הרמה שאחננו ליותרם עליה. בסופו של דבר המחלקה היא איזושהי מסגרת קטנה שעובדת בצוורה עצמאית. המחלקה נפגשת אחת לשבועיים, באופן מלא, ונמצאת יחד, בחלק מהמקרים אפללו על חשבון יציאות. יחידה חייבת להיות מוגבשת, כדי שלאנושnis יהיה המורל להמשיך ולעשווות את הפעולות. החילימים מבנים את הזורך הזה ואותה רואה את זה במיוחד לאחרי הפעולות".

התפנינו לראיין את צוותו של המ'פ', צוות ג'. הנפשות הפעולות: סמל עזויי – תוכחן, סמ"ר רגב – נהג, סמ"ר פליקט – טען.

תאוו קצת את הקו האחורי בג'ינז?
פלליקס: כמו שאמרתי, הקו האחורי שלנו אכן היה קו ג'ין. מחלקה אחת נספה מהחסום שהה בערק 200 מטר מהנכניסה לג'ין. זה מהחסום הכוי' קדמי. מחלקה אחת הייתה בביית ומחלקה אחת הייתה מחלקת מבעצים. אנחנו כצווות, טנק מ'פ', צוות טנק סמ"פ', תפנסו בעיקר מבעצים. תאmeta, יש לי סיפור ממשי. אני השרוינר הראשי שההוריד מחלבים עם A3 שלוש קליעלים. ולי יצא, בהזדמנות של מבעץ ספציפי של תיפיסט אחד המבוקשים שניסינו לתפוס הרבה זמן, להרוג מישחו שהתחילה

בירות – כמשמעותו צריך לעשות את העבודה, אז פוגעים גם בהכשרות. הפלוגה המבצעית נמצא בתעסוקה מבצעית, זו פלוגה שנמצאת בשיא העשייה. אם תסתכל על הפלוגה היא עכשו אחורי תקופה של כמעט חצי שנה בכו בג'ין. ולפניה הייתה תקופה של ארבעה חודשים בנצח וחצי שנה בכו כחול ברכס רמון. זו הפלוגה המבצעית המכנית מבצעת בחיל השריון, היא על טנקים וממשכה תמיד את הפעלויות על טנקים. אם אנחנו אומרים שהפלוגות של ההכשרות נפגעו באימונים – הפלוגה בכלל לא מתאמת. האימון ממבצע תוך כדי תעסוקה מבצעית, כך שאחת לפיק זמן, יודת מחלקה וועשה אימון של שבוע. באימון האחרון ב'ג'ין' זה היה רמת הצוות עד רמת המחלקה ועכשו, אורי חצי שנה, עברנו למצב שאחננו עושים חצי שנה של קו, מגיינים להתארגנות שלוקחת בדרך כלל חודש, ובחודש הזה משלימים באלי'ש, וכששי' היה אמור להיות התרגיל הגודדי. השרות שלנו היה לא אותה כשירות שהיתה פעם, מצד שני הלחימה בעימות מוגבל היא הרבה יותר בגובה, וגם היא מקצועת".

מסתבר שלמרות הכל, המורל של החיילים לא פחת. "אפשר לראות הוכחה לכך ביום שייש בערב באורות העורב הגודדי, לדאות את המורל של החיילים. תמונה שווה אלף מילים".

כשאתה רואה תמונה כזו, מה זה גורם לך להרגישי?
אני מאד גאה בפלוגה ואני מבין שהאנשים מבינים את התרומה שלהם ואת תחותשת הניצחון הזה, שנובעת מഫעלויות".

כל פלטג' גהב - אש בתותחים במתונה קבצית

קורים דברים. אתה מדבר איתנו על כל מיני שיטות ורק לא למות משענות אבל כשיוציאים הכל משוננה וחוזר הדיסטנס.

"אש בתותחים", נלא ספק

אתם מרגזים שנחתקתם?

rgb: זה נוטן לך הכרה מסווג אחר של מקצועיות וגורם לשיטות הפעולה עם אנשים אחרים שהם לא שרויוניים. בסוף אתה מגייע לתפקיד ברמת הגולן ואתה מפנים יותר את החשיבות האמיתית של זמן. לעיתים זה גם נותן קצת יותר מוטיבציה. אתה עושה תרגילים ורואה את כל הגודל שלך נושא קדימה. בתור"ג כמעט כמו רב-חייב, אתה מלא מצבים. גם כל המפגשים שעושים כל הפלוגות ביחד, חוץ מהתרגילים – זה עוזר.

איך מכניסים טנק לתוך סימטאות?

rgb: אני הנגה, אז ייצא לי לחזור הרבה פעמים עם כנפיים ישירות, יום אחד חזרנו עם כפר ברג'ין וכשהסתובבו בו, המ"פ חטף את ההגינה כשהוא ראה את הטנק. כל הכנפיים שלי היו ישירות. בסוף אתה מוצא את עצמן את המקצועיות כי היה לפני שנה וחצי, בשכם, אז הפלוגה השנייה הייתה של הגודל שמו משאיות ואנטונטו בצדדים כדי שיוכלו לראות את הכנפיים. כדי שייעזר להם. אני רואה בהזזה חשור ממקצועות. בסוף אתה מצליח להתמקצע ולשמור על הטנק כמו שהוא גם. אם יש מסר שאנו רוצחים למסור לכלום", הם מסכימים, "לחיל השריון, לחטיבת, לדוד, ובעיקר לפלוגה הוא אחד ויחיד: אש בתותחים! אנחנו, לא ספק, מסכימים איתם לבב שלם...

איך שיטוף הפעולה עם הח"ז?

בעירון הח"ז נוקים לא מבינים את הטנקים.

לדוגמא, עשוינו הרבה צ"ק"מים (צוות קרב משוריין) בוג'ין, שזה טנק ואכזרית. אז הם לא מבינים שהתקיף שלנו זה לא בטוח ואנחנו פחות יעילים מטוחן קרוב. הטנק הרבה יותר פשוט. לפחות כל מני ויכולות עם המט"קים, למשל, עם המט"ק שלו, לנו شيء חייתי בצוות ג', התווכח עם אחד הח"רניים, והוא ממש עזוקות בקשר עד שהוא"פ הרגיעו אותם אבל בעירון מסתדרם.

אתה יושב בתוך טנק ובולס מנות קרב ואתא אוכל את הטונה. בלוף"ו הוא מבahir בהדגשה, "אף אחד לא נוגע. היו מצלבים שכמעט כמעט התਪתיינו לפתח את הלופ", אבל זה היה על סף גוינוי מרעיב".

rgb: בסוף כשאתה נמצא גם עם המ"פ, גם עם המט"ק, אתה לא יכול לצאת אפילו להשתין ואתה מושתין בתוך בקבוקים, אז כל הסקרים שהיו נפרצו וגם אם היה אישישו דיסטנס – מדברים חופשי, מרירות נשמר בזוז. כשאתה נמצא עם קצין ציר או עם ט"ק אז לפחות קצת יותר מדרשה לעצמך. אני יודע שלי יצא להיות חמישה ימים בכל kali לצאת לגמורי. ולמרות שהיינו שם עם קצין, איבדנו את עצמנו לדעת. לראות הסוף התחלנו לפפס את הבקבוקים. אבל את הלופ' כבר אכלנו על ההתחלה.

פליקס: אחרי שביעים בתוך הטנקים קורים הרבה דברים. להיות תקוע בתוך הטנק זה לא נעים, אם אתה גם ליד המ"פ או כל קצין אחר. גם הקצינים מבנים שכ' או כך הם צריכים להשתין מולך ועלשות דברים נוספים בהם לא לעתון. אז כן,

פוצעו מישחו או הורגו אותו הכל נרגע. יש התרgesות מזה, אבל זאת העבודה.

תרשםו שטנק ג' הוא הכי מקצועי בפלוגה

מה עובר לכם בראש כסאתה רואים נניח יlid מתקוב לבם לטנק?

rgb: תכל"ס זה מכניס אותנו להמון סיטואציות לא נומיות. אתה עומד עם הטנק וצריך לחסום בתוך העיר. יש אנשים שצרכים לעברם לבית ספר אל העיר, להעביר את הילדים שלהם לבית ספר או משהו צזה, ואתה לא יכול לדעת. יש נחויות ברורות וחדות וזה מכניס אותך למצבים לא נעים. בסוף אתה עובד לפי הפקדות, אבל מעיל לב – לפי אמות המידה המוסריות שלך. בסוף אתה תמיד יודע מה לעשות אבל זה לא נעים. זה לא פשוט, אבל אתה מבצע את המשימה.

פליקס: יש מצבים שאנשים חורגים קצת מהנהלים, במיוחד אצל חטיבות הח"ז. לדוגמה, גולני, 51,ليلה לפני נהרג להםلوحם ובוקור אחריו זה כולם היינו במחסום, אז אפשר שהם צעיקים ולא נווגנים אף אחד לווז. יש מצבים שאתה אומר לנו בו גור מהר, אבל ברור שאתה צריך להפעיל שיקול דעת מאוד ברור.

אתם מרגזים שבתו טנק מ"פ אתם משתמשים דוגמה לצוותים אחרים?

עויז: אנחנו הטנק של המ"פ אנחנו צריכים להיות היכי מדוגמים. בכלל כחילים ותיקים, אז צריך לתת דוגמה אישית, אם זה לחנוךizia מישחו או עצות מקצועיות. תרשום שטנק ג' הוא הכי מקצועי בפלוגה.

הקמ"ט נגמר

אוקטובר 1973. מלחמה בהפתעה. קורס מפקדי טנקים מחדור נ"ז מתפרק המפקדים והחניכים נשלים בבהילות לחזית בשעות האימה הקשות של המלחמה. את שהחסירו בקורס הם השלימו בלכימה. ב-5 בנובמבר 2003 הם נקראו ל"יד לשرون" בלטרון, לסיום טקסי של הקורס שלא נגמר, יחד עם מפקדי הטנקים הצעירים שמסיימים היום את הקורס. המראת החסון והצעיר של אך השתנה מעט אך המוטיבציה לזהת כשהיתה

שולמית ספר-נבו

מט"ג חדש ממחוזר 98 בטקס הסיום

המט"קים של המלחמה

גיליתי נילת שמן מהטנק שלו. קראתי למפק'ק א', עלייתו על הטנק שלו והמשכנו לנו. מאוחר יותר הנהג של' נכנס בטעות לוואדי קטן, הzahl ירד מהגלגים ונכנס לתובה זהה תקע אותו. שלחו לי חוליה טכנית לחילוץ, היה צריך לחזור את הזחל כדי להמשיך. פרשתי את הזחל וניסיתי לחזור, אך הוא החליק לי בחולות של העוזץ הזה וכך נתקעתי 40 שניות. חזרתי לבסיס והבאתי טנק אחר, אך בדרך הוריד אותו המוביל ואמר שהטנק הזה צריך להמשיך. עזבתי אותו וחזרתי לטנק שלו. לאחר מכן בוקר הגעת חזרה לביר-תameda ובצעתי תייאום כוונות ואז נסעת, הסותובתי בלבד בשטח

"לפני סיום הקורס ירדנו לביר-תameda בסטרטוקרוז בטיסה גבוהה נמוך, מחחש שהמצרים להשבו שמתגברים כוחות. קיבלו טנקים שהיו ביום'ח והתחלנו לחמש ולזוז אוטם כל הלילה של ערב יום הциיפורים. למחwart בשעה 13.30 עמדנו בשדרות כדי להתחילה לנוע לכיוון התעללה. פתאום זיהיתי מטוסים מצריים שתוקפים את ביר-תameda, כמ"מ של פלוגה 'נתניה' הוראה להניע מנועים ולפזר את הטנקים להרים. אז הגיע רמי מתן, שהיה המ"פ, והתחילה לתת פקודות מסודרות והפלוגה נעה בשתי שורות לכיוון התעללה.

אחרי עשרים דקות עצרנו לבדוק את הטנקים ואני

רוובם היו אז בתחילת שנות העשרים שלהם, לקרהת סיום קורס מפקדי טנקים. צעירים, חסונים, דורשי מוטיבציה ואהובים כל כך, בדיקו כמו מפקדי הטנקים הצעירים שסמיימים היום את הקורס. המלחמה שפרצה לפני 30 שנה קטעה את הקורס באחת והם נשלחו לחזית להגן על המולדת בשעות האימה הקשות אלה. היום הם באו לבאן לסיים את הקורס באופן רשמי, יחד עם הקמ"ט הנוכחי. אני פוגשת שם את אינתן דיד-ליוי ומבקשת ממנו לספר לי את סיפור המלחמה שלו. "עוד חמש דקות אני אצטוף אליכם" הוא אומר לחברים, מתישב לידי ומתחיל לספר:

המט"קם של המלחמה

בעודים מהווסים ואוז נתנו להם מים. הם היו רעבים ותשושים. פתחנו את כל מנוגת הקרב שהוא לנו וחלקו להם אוכל וסיגריות.

יצרנו קשר עם החטיבה שליחת משאית לפני השבויים".

אנחנו ישבים על ספסל בטלפון, מתחת לסככה מול הטנקים הדומים, חברי מהקמ"ט שלא הסתיים מסתובבים ומהפשים זה את זה כאילו היה זה אטמול ולא לפניו שלושים ענה. תמנויות המלחמה, אלבום חישפני לא מฉบבים לעולם. איתן ייד-ליי מספר על הקברות ואפשר לשמע בקולו את המזקה, את ההפתעה, את הכאב ואת הנחישות לא לאבד את שיקול הדעת ולנצח. הדמעות לא מנוטה להסתתר מעיניו ואיך אפשר שלא, כשהשתה מדבר על אותן שעונות נצח בהן לא ידעת מה יהיה בדקה הקрова, ובהן איבדתי חברים שנפלו בקרבות, גם השרוין נמס וושורף את הלב. איתן ייד-ליי לוקח אתנהתא קרצה מיצית סיירה

וממשיך לספר את תמנות המלחמה: "זרוננו לרינו הגוזדי ובעצם זה סיימ את פרק הלחימה. לקרהת ה-22 באוקטובר הצחננים היו צריכים לצלוח ואנחנו היינו צריכים לנדוד 52. הפלוגהchorah הזרה להיות חלק אורגני מהגדוד שהתקדם בקילומטר ה-101. כך נכננו להפסקת אש, שהינו תקופה בשטח עד שקבנו הוראה לחזור. הפcta להיות קצין א/orגניז מגודד 52, בהתחלה בתפקיד מ"מ, אח"כ קמ"ץ ואח"כ מ"פ עד שהשתחררתי והמשכתי את הפעולות במילואים".

"האם יוצאים מזה?" אני שואלת את איתן. "לא", הוא אומר. "יום אחד התנפל עלי מישחו,

פלוגת טנקים בתוך גדור חי"ר. הקרב הגדול שהתבצע על ידי הגדור הזה היה בזודאי הקרב בمبرוק. קרב שבעצם בלם את החדרה של המצריים שרצו להגיע למיתלה. בחזית הזאת הטנקים פעלו יחד עם התול"רים ומואחר יותר הצליפה חטיבת 401 עם דן שומרון. בסופו של דבר השמדה דיוויזיה מצריית על כל דרגיה ומשאות התהומותת שלה.

בוואדי ציר אבה, מדרום, היה קרב מעוניין נספה. קיבלנו התראה מהצחננים שהמצרים נעימים שם. התקדמנו והזינו את המצרים. כל הטנקים שלהם היו מוסווים בין העצים וכל החיללים עמדו על גבעה מרוככת לתדריך. עליית לערמת אש וננתי פקודה ררי לפאג' מעיר' (נגד טנקים ואנשים), הטווח היה קצר מאד. כוונתי על האנשים ונתתי פקודה ררי, אבל מרובה התרוגשות שכחתי לתות וווח קצר והפצע עף רחוק מהם, והאנשים התחלו להתפזר לכל עבר.

הפלוגה שלנו עלה לעתה לעמדות אש, זיהתה את הטנקים המוסווים והתחלנו להשמיד אותם אחד אחד עד שכל השטח בער. לאחרת צפיתה שלנו זיהתה טנקים ואנשים בוואדי ואז פתאום גילינו קצין בדרגת קולונל, מה חילים מצרים ושני טנקים מוסווים. החילים של רצוי לפתוח באש, אך כאן באהה לי המחשבה שאם האנשים האלה ניצלו בראותם הם צריכים להישאר בחיים, כי הם לא במצב של לחייה. רידתי מטהנק ואני מדבר לא לפלוגה של מ' שיורה שירה קודם עליי. ואז קראתי למצרים והם הביאו את הקולונל הפסיכומן צור. דבר ראשון שהוא בקש זה היה מים. ברגע שנטנו לו מים כל האנשים האחרים באו אליו

מפקח הקורס נושא את דברו

וניסיתי ליצור קשר עם הפלוגה שלו. כשהגעתי לרפדים עצרו אותו ואמרו כי יש ידיעות שקומנדנו מצרי עומד לפחות על רפדים. אמרתי שאני מוכן להמתין שלוש שעות ואם אין פקודה אחרת אני ממשין. בצהרים קיבלנו פקודה להגיע למיתלה עם הפלוגה החדשה שהמ"פ היה עופר שפיר. המשכנו בתנועה למיתלה ואז ראיינו טנקים עמוים. כאשר התקרנו לעין מוסה נתקלנו בטנקים מצריים והתחלנו קרב אש. מאוחר יותר קיבלנו פקודה להתמקד בצדמת נווה יורה, ליד מוצב 'מכפלת' וכך עשתה הפלוגה. ואז התחלו להישמע בקשר הקולות של המזח, שמענו ברשות קריאות נואשות 'באו לעזר, באו לחיל' אוטוננו'."

המ"פ עופר שפיר החליט על דעת עצמו לנוע לחיל' את המזח. אני התגונתי כי אין לנו מודיעין, השיטה יכולה לעשות זאת. עופר החליט בכל זאת לצאת פתוח, אנחנו לא יודעים מה קורה שם, ואין לנו ניגשה אחר-כך עופר רצה להגוע לשם מצד ימין. שוב התווכחתי אליו, אך הוא ננט פקודה. אחרי שהתקדמנו קילומטר לכיוון התעלה הוא חטף טיל והסילון שלו נכנס לו לכתח. הגעתו אליו מיד וחילצתי אותו. בשלב זה נשארנו עם חמישה טנקים. נתתי פקודות נסעה וחילצתי אותו לתאג"ד. לחתמי פיקוד על הפלוגה והתקדםנו שלושה ק"מ מזרחית לצמת נווה יורה. בונתיים הצטרכו אלינו עוד טנקים ויחד היינו שמונה טנקים. 3 סנטוריונים ו-5 פטונים. השבתי שלא יכול להיות מצב שלא נהיה על הצלמת, כי היא מקום אסטרטגי וכן החלהות ללבוש אותה. חילקתי את הטנקים לזוגות ונתתי תדריך לטנק אחד יתרדק והשני יחפה עליו, כי היה חשש מהבזוקות. תוך כדי זה שאני מתארן לכיבוש הצומת, אני מקבל קריאה בקשר מדורון רובי, שהוא מג"ד צחננים ב-202. הוא הודיע לי שם בדף אליינו ושנהכה לו וכובש את הצומת ביחד. זה היה השת' פ' הראשון שעשינו בשיטה. כבשנו הזרה את הצומת ומרגע זה הפכנו להיות

ב-6 באוקטובר בשעה 14.00 וסיומו אותה תור

אובדן לוחמים רבים ונוקים. הפלוגות, שמהיון השני ללחימה הפקו לפולוגה אחת, לחמו ללא מנוחה בקרבות הבלימה הקשים מול הארכמיה השניה, קרבות בהם עמדנו מעטים מאד מול רבים, והצחנו לעצור את שטר התקדמות של השוויון והחר"ר המצרי, עד שהגענו בסופו של היום השני ללחימה למצב בו נותרנו ללא תחזות וללא דלק בטנקים ועם נשקי האשבי בלבד. הפלוגות המשכו להילחם בריצף והשתתפו באחד הקרבות הקשים ביותר שידעו השריון – כיבוש מתחם החווה הסינית וטיהרו. בקרב זהה שני חטיבת 14, גדור 79 ושתי פלוגות את פני המלחמה, חיר"ר והארטילריה יראו את שקי החול כוחות שריון, חיר"ר ואחרים ממתחים החווה הסינית ולפתוח מסדרון פנוי ונקי מאובי שאפשר לכוחותינו לצלוח את התעללה לצד המצרי. בכך העתק צה"ל את הלחימה לשטח האויב ובכך נקבעה הניצחאה הסופית של המלחמה – ניצחון. בקרב זהה תעב קורבנות רבים ורוק בעוצות רוח הלחימה, המקצוענות והדבקות הצלחנו לנצח ולהכניע את האויב.

הפלוגות איבדו 34 לוחמים, מפקדים, חניכים וותמכים ללחימה. 34 משפחות שאצלן השעון עמדו מלכט והן חיות את אימני המלחמה והזיכרון יום יום ועשה שעה. אנו, הלוחמים שעברנו, שרדו והמשכנו הלאה, מצדיעים לחבירינו שנפל וחוובים עליהם הרבה. עברו 30 שנה. כנראה שהיה צריך לעבור זמן רב עד שיכלנו לקיים טקס זהה כפי שהוא נערך היום. כשאני עומד כאן על הבמה בלטרון וראו את הדור הצעיר שלנו מסיים את קורס מפקדי הטנקים לשנת 2003 לבי ולב חברי מתמלא גואה רבה מאד.

רבים מהחילילם והמפקדים הופכים את חובת השירות בצד לא-LOCOT ותורותים הרבה מעבר לאוთה חובבה בסיטי. דור חילילם זה בקורתית יותר למתרחש סביבו; דור הווה חוקר, שואל ומתעניין הרבה יותר מבני דורנו שקבלו את הדברים כמוון מאלו".

במסדר המת"קם הירוק העומד ממול נמצאים ייצן, בנו של רמי מיתן שםסים יחיד עם אביו את קורס המת"קם. כל כך מקרי ואולי בעצם כל כך לא מקרי ואפילה מאפיין את בני הארץ הזאת. התהופחים הנופלים לא רוחק מהעץ.

אל"ם חלוצי רודוי מפקד עצובת בני או"ר: "אתם סמל לאותם דברים שאחנו לו מדדים. אתם הכרעתם את המלחמה ואחנו מצדיעים לכם".

קשה", תא"ל אביגדור קלין: "מהיום אתם מפקדים. לא ציריך מדים, לא ציריך דרגות, רוח האדם היא שקוועטה. משפחות יקרות אני מצדיע לכם על החינוך הערבי שנחתם לילדיכם".

מחזור 98 מציע למחזר נ"ז ומסתור בת"ס בצוות נ"ז, אחר כך נעמד בצוות נ"ז, ומשם הופך צורנו למונזה – סמל המדינה ומיסים בסגירת מעיל למחזר נ"ז, 10, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. הם מתחבקים ורוקדים במועל וצועקים: אחיהם, אחיהם, אחיהם. כמה ממשמעות יש למלילה הזאת במיעוד הימים, במיוחד במשפחה השריון.

בבוקר הטנק שלנו נפגע. הייתה שריפה בטנק אבל לנמרוד לא קרה דבר. המשכנו, שושן נהרג, רוביינשטיין נפצע קשה. המשכנו נמרוד ואני. בשעה 12 הוא צל ונחרג".

'אני חייל ואל תכבי ילדה' זה השיר שכטב נמרוד גאון ז"ל ושלמה ארצי שר, הם מספרים לי. בן 22 היה כשןרג'ה "הוא היה חברו נאה מא"ד" אמר רפי והיא מא שולחת אבעז'ן ומצבעה על תמונה הילד שלה ואומרת, "יש חמישה נמרודים כתע על שם; בן של הנגה שלו, בן של קצין ובן של עוד חבר שלו, והנדס שלוי, וגם יש שבט צופים באשקלון שנקרآل על שםו". רפי מוסיף "אמורו על נמרוד שהיה מdad פדנט. הוא החזק מעוז בתעה שלוש שנים. הוא רצה שתתנצלomi אויר יראו את שקי החול

ישרים בשורות כמו סרגל".

קטיעי מכתבים בתגובה מתעדים גם את הכל הrhoות: "מה המטרה שלי בחיים? אני חשב שלחיות מאושר. מה זה להיות מאושר? זה קדם כל אהבה שניי, למڪיעו ולמה שאתה עוזר לעשווות". (קטיע מתוך מכתבו של אורון (לויס) ז"ל).

בטקס הזיכרון שנערך מול כותל השמות קוראים את שמות 34 הנופלים. כל משפחה מניה זו. אב שכול קורא קדיש. הדמעות, הרוח שלא מצליה ליישב, והידיים הנאחות זו בזו. התמונות החוראות לב החברים שהיו עם הנופלים ברגעיהם האחרונים, ושל בני המשפחה רוגע לפני שיקיריהם העוזבו את הבית עם חיק והבטחה שיישמרו על עצמן.

תקס סיום קורס הקמ"ט

הטקס עורך. כל המת"קם החדשים על הרחבה. ועכשו עולה ומctror מוחזר נ"ז המסייעים היום את הקורס באופן رسمي. מחיות כפים חמות וממושכות משפחות המת"קםutzיעים שמරבית ההורים שלהם הם בני אותו גיל לעrok, והם זוכרים היטב את מוראות המלחמה זו. "זה שם נשרואו בחיים זה נס" אמר אחד האבות.

מכנסי החאקי והג'ינס של הקמ"טם הוותיקים וקולות של צחוק וחוויכים, מול השורות הירוקות הניצבות לידם בדום מתח, כמו עיצים צעירים וחסונים בעיר. הפוקה נאמרת: "קצינים ומפקדים חישפו את הדרגות" ואיזה מחזה מרוגש, מצד אחד הענפיםutzיעים והחזקים, מול השורות הירוקות הגזעים והותיקים – וולם ביחד עצי מדינה ישראל, חסונה ורוחה. המשם מתחילה לש��ע על העמק, אף פה ברוחבה היא עולה וזרחת על פני כולם. אמהות נרגשות, אבות גאים אחים ואחים מעריצים.

מתוך הדברים שאמר אל"ם מיל' רמי מitan שהיה מפקד פלוגה ז' בקורס מפקדי טנקים במלחמת יום הכיפורים: "לפנינו שלושים שנה יצאונו 2 פלוגות קורס מפקדי טנקים מגה ללחימת יום הכיפורים. הקורס היה בשלב הסופי שלו ואנו, מדריכי הקורס, עסקנו בשיבוץ החניכים לתקמידיהם הבאים ותכננו את החופשה בין הקורסים. רק יומיים לפני פרוץ המלחמה הבנו שכנראה הקורס לא יסתתיים כפי שתוכנן, ואכן לא עתינו והוא מסתיים לאחר 30 שנה. פלוגה ז' בפיקודי ופלוגה ח' בפיקוד נמרוד גאון ז"ל והסמ"פ ארו גורן ז"ל התחליו את המלחמה

היבק אותן ואמר 'איתן אני לא יכול לעזוב אותן' העכשווי" הוא היה עם כיפה שחורה ומכנסיים קצרים. זה היה הנג הטנק שלו. אחרי המלחמה הוא נשאר תקופה ארוכה בצבא השחרור בדרגת סא"ל, לאחר שהיה לו תפקיד בלבשת הרמטכ"ל. לא ראיתי אותו כמו שננים טובות אז. הוא סיפר לי שהוא מילויר והוא עוסק בפעילויות. והוא רואה שהבן אדם השtagua, עזב את הבית, איש וארכעה ילדים, פשוט יצא מעדתו. וזה אני חשב את העניות הגדולות של המלחמה הזאת. הרבבה נפגעו בהלם קרב וرك אחריו כמה שנים זה יצא. הינו במלחמה בטיסטואיצה קשה מאד. כשהחלנו לישון על הרצחים לא ידענו אם זה הלילה האחרון, או שהיה עד לילה. כל הזמן הגיעו שמות של אלה שנפלו, זה החפשט במחירות הבזק, כל החבורה הטובים שבינו נהרגו או נפצעו, בודדים יראו מזה בחיים. לי היה נס, פשוט מדרים. באחד הבקרים עלייתי לעמלה די נסומה (עמדת בוגי) ואז אני מזהה מטה רטת 2500 מטר. כיונוטי עליה פג', ופתחם יורד מטוס על השטח ומפיג'ו אותו. רציתי להוכיח שמי דקוט כדי שהאביק יתפזר ואז אני אפוגע במטרה שלו, אולם פתאים קרא לי מישחו בקשר ואמר לי שטיל בדרך אליו. היו לי כשתית שניות. מה לעשות? נתתי להג פקודה מהבטן 'סע קדימה וימינה' ואיך שהוא נעלט פג עצרה הטנק שלנו, בחלק השמאלי, החליק עליו והתחזק את השטח. היה עיתון שנדלק ונכנס לצריך, כיבינו אותו. אחר-כך נכנסנו להלם יומיים. מאוחר יותר ניצלת הזרמנות לגמול לרוני (הבחור שהתריע בקשר), במרקלה דומה. הטיל פג בעתות של ופתח אותו כמו רוני ואני קשרים בקשרים שהם לא מוסברים.

זה נשאר בתוכך אבל אתה גם יוצא מזה, כי כשאתה עבר את הניסים והחוויות האלה רואה שגם במצב הכי קשה שאתה מיגע עליו, בזמנים אין זה סוף הדרך, כי אתה רואה בו שאתה עדיין בחיים הוכחה צמודה אלק. ואז כל מצב קשה שאתה מיגע אליו והופך להיות מצב קל ביחס לשהייה ויצאת ממנו. זה מופיעין את רוב השרוניים שיצאו מההפטוזה זו, וכך שני מהזיה מיגע עליו, בזמנים שאין לך מחדיב. אתה רואה שאותה רשותה של המדינה לפנוי הפרט שאל, כי יצאת מהתופת, וזה הופך אותך לאזרח שונה בכל נקודת זמן. לדוגמה, אני בן 52 ואני לא יכול להשתרר מהצבא. אני מתנדב בקשת רחבה של תפקדים ולא חשב שעניינו אי פעם לבקש להשתחרר".

בתערוכה המוצגת על הלוחות בצד הטנקים בלטרון נפרש סייר הקמ"ט – סייר המלחמה במלחמות ובתמנונות וחצים עם שמות הנופלים. "כך הכל התחליל... עבר זמן ניסינו להזות מכל שיכלנו, אם טעינו סליה". תמונה גדולה של קורס מפקדי טנקים מחזר נ"ז 1973.

اما של נמרוד גאון, מ"פ, עומדת מול תערוכת התמנונות, עדיין לא מבינה איך הטנק של בנה נפגע. הוא קיבל צל"ש היא אומרת בגאותה מהולה בכאב נורא. רפי בובצקי מסביר: "ఈ הטנק של נמרוד נפגע, הוא עליה לטנק שלו והמשיך איתנו. בחמש

ליקט וערק: תא"ל (מיל') יצחק רבין

צלמים: יובל רון, עמית אנקווה, תום סופר

צילומים נוספים: באדיבות דובר צה"ל

השור מוד' זונברג

שר המודיעין מודי זונברג ביקר ב"יד לשריון" בלטרון בתחילת ביקורו הניח השיר זו למרגלות כותל הפטישיסטי שנח נגש עם מנכ"ל עמותת "יד לשריון" תא"ל (מיל') מנשה ענבר ועם מנהל האתר "יד לשריון" סא"ל (מיל') דוד גלעט. השיר שהתרשם מאוד מההדרכה ד"ר יוסי לשם. השיר שהתרשם מאוד מההדרכה והסיור המורתק חזר כעבור שבוע עם אשתו וילדיו לביקור באטרה.

שר המודיעין מודי זונברג בלטרון

ו"ד האגודה למען החיל במקסיקו

בתחילת חודש נובמבר ביקרה בתפקיד אורה מילוחת, הגב' עמליה גארגו (Amelia Gargo). הגב' גארגו מכנהנת כבר כ-20 שנה כראש סניף האגודה למען החיל במקסיקו. הגב' גארגו פעילה מאוד ותורמת רבות למען החילים. הביקור החל בטקס הנחת זר למרגלות כותל השמשות והמשיך בהדרכה בשפה הספרדית מפיה של המדריכת לנו. הגב' גארגו נראתה מאוד מושחתה מההדרכה ומהמקומם. בטיסום ההדרכה היה קשה לצות שילוחה אותה

תירוע שනפתה סמוך לאתר "יד לשריון" ובו מוצגת תערוכה של אתרים ומוקומות מרכזים בארץ ישראל בדגמים מיניאטוריים. מר רוטשטיין התמנה להפקזו זמן קצר לפני ביקור זה. בביקורו מושך רוטשטיין נגש עם מנכ"ל עמותת "יד לשריון" תא"ל (מיל') מנשה ענבר ועם מנהל האתר "יד לשריון" סא"ל (מיל') דוד גלעט.

משלחת היסטוריה רוסית

משלחת של מדור ההיסטוריה צבאית במטה הכללי של צבא הרוסי בראשות COL. ALEXANDER KOLTIAKOV הגיעו לביקור ב"יד לשריון" ביום 22 בספטמבר האחרון. ליווה את הקבוצה אנטולי גיטלמן, האורחים התרשםו מאוד מההדרכה וההנצחה ומוזיאון הטנקים המרשימים.

ראש מדור ההיסטוריה של הצבא הרוסי קולטיאקוב

מנכ"ל ברינקס הולנד

מנכ"ל ברינקס הולנד מר Joop Van Werkhoven, מלוחה במנכ"ל ברינקס ישראל, תא"ל (מיל') יצחק רבין (קצין השריון הראשי לשעבר ושריון לכל החיים), הגיעו "יד לשריון" ביום 28 באוקטובר האחרון. האורה הנכבד הביע התרכשות רבה בהניחו זר למרגלות כותל השמשות. לאחר מכן המשיך וסירב בנקודות ההנצחה הרבות ובמוזיאון הטנקים המרשימים.

מפקד צבא רומניה
ביקור מרגש ומ倜ח באתרים "יד לשריון" בלטרון התקיים כאשר הגיע למוזיאון מפקד צבא רומניה LTG. BADALAN EUGEN האخر.()

לאורח החשוב הצטרפו גם מפקד חטיבת FLORIAN PINTA BG. 282 ומפקד חטיבת FLORIAN PINTA BG. 282. ליווה את הביקור סקר האורח אלוף יפתח רון טל. בפתיחת הביקור סקר האורח משמר כבוד ולאחריו הניח זר למרגלות כותל השמשות. בסיר של אחריו מacen שמע האורה הסבר על המקום וחשיבותו ההיסטורית. תא"ל (מיל') מנשה ענבר, מנכ"ל עמותת "יד לשריון", העניק בסיום הביקור המרגש מדליה.

מפקד צבא רומניה (משמאלו) עם מפקד מז"י אלוף יפתח רון-טל

מנכ"ל מני ישראל - מ"ר אריאל רוטשטיין

המנכ"ל החדש של "מני ישראל" מ"ר אריאל רוטשטיין קים לראשונה ביקרו מكيف ב"יד לשריון". מני ישראל" הוא אתר

מפקד המכללות הבלתיות תא"ל יוסי סדן

ביקור ניצב יוסי סדן

ニיצב יוסי סדן, מפקד מחוז תל אביב במשטרת ישראל, ביקר ב"יד לשرين" במהלך דצמבר האחרון. יחד איתנו הגיעו עוד 27 מבקרים, ביניהם מפקדי מרחבים אחרים בתל אביב. בטקס קצר ומרגש האורחים הניחו זר לרגלי מותל השמות ולאחר מכן סיירו באטר בחרוכתו הצמודה של מנכ"ל העמותה, תא"ל (מיל') משה ענבר. האורחים צפו מימי אוגוזי. האורה הניח זר למרגלות כותל השמות וקיבלו את ביקורו של האורה של העמותה. מטרת ביקורו של האורה בארץ הייתה היכרות עם הלוחם היהודי. הרושם שהוטיר הסיוור על האורחים היה רב.

ערוב הצדעה ללוחמת היהודיה

ערב הצדעה ללוחמת היהודיה במלחמות העולם השנייה התקיים ב"יד לשرين" ביום 14 בנואר השנה. האירוע התקיים ביוזמת עמותת "יד לשرين" בטלרין, מנהלת הרשות לקידום האשה במושרד ראש הממשלה, יועצת הרטכ"ל לענייני נשים וכל ארגוני הלוחמים. האירוע החל בהתקנות של הלוחמות היהודיות ברחבה שבקומה העליונה, רישומן במאגרי המידע המוחדים לモיזיאון הלוחם היהודי. הטקס המרכזי נערך באודיטוריום המרכבה, שם נשאו דברים מספר לוחמות ותיקות: אסתר הרלי

איגוד החילים המשוחזרים

בישראל

80 חילאים משוחזרים מאיגוד החילאים המשוחזרים של מלחמת העולם השנייה, בראשות יוחנן פלאץ, בקרו ב"יד לשرين" ביום 17 בדצמבר. האורחים הניחו זר למרגלות כותל השמות והקיבו להדרכה מורתket באטר ולאחר מכן התכנסו באולם התערוכה של מוזיאון הלוחם היהודי לשיבת המועצה של הארגון. בתום ישיבת החברים ערכו בחדר המפקדים טקס של הענקת אות "גור אריה" לחבירה.

ביקור סגן ראש אט"ל באראה"ב

סגן ראש אט"ל באראה"ב (אזור בעל דרגה מקבילה לתא"ל) מר RICHARD ALPAUGH התארח ב"יד לשرين" בתחילת דצמבר וקיבול הדרכה מפורטת על האטר בלויו צמוד של מנכ"ל העמותה תא"ל (מיל') מנשה ענבר ומפקד יחידת ההסברה רס"ן רמי אוגוזי. האורה הניח זר למרגלות כותל השמות וקיבלו את ביקורו של האורה של העמותה. מטרת ביקורו של האורה בארץ הייתה היכרות עם אט"ל ומערכות שונות בצה"ל – במצו"ז ובכח"א.

סגן ראש אט"ל צבא אראה"ב מර ריצ'רד אלפאג (משמאז)

מפקד המכללות הבלתיות

בתחילת דצמבר ביקר באטר "יד לשرين" מפקד המכללות הבלתיות BG. MICHAEL CLEMMESSEN. מפקד יחידת ליווה את האורה רס"ן רמי אוגוזי מפקד יחידת ההסברה. בביקורו האורה הניח זר למרגלות כותל השמות וכן קיבל מדליה של העמותה והחתם בספר האורחים. האורה מארח התרשם מהאירוע והסיור המרגש והבטיח לחזור בעתיד.

להיפרד מהగברת המקסימה זו אשר לא הפסיק להחמייה, לחבק ולנסח את החילים והחיילות שלו ואוותה.

הגב' עמליה גאגגו - ראש סניף האגודה למען החייל במקסיקו

ביקור שרת החינוך - לימור לבנת

שרת החינוך הגב' לימור לבנת קיימה סיור מקיף באטר "יד לשرين" בטלרין ביום 25 בנובמבר. ליוו אותה ב ביקורה יוסי י"ד עמותת "יד לשرين", אלוף (מיל') חיים ארו וגב' נחמה בר-כוכבא. את הביקור המרגש פתחה השרה בטקס הקבוע והמרגש של הנחת זר לכבוד חיל השרין למרגלות כותל השמות. ממש המשיכה השרה לאנדורתה לכבוד בעלות הברית, שם שמעה הסבר על מוזיאון הלוחם היהודי העתיק להיבנות במקום. ביחס שמעה הסבירים על טנק הshell שבתערוכה, ובראה בפארק העוזבות החובק את האטר. הביקור הסתיים בפגש עם ילדי בית-ספר שעסקו בפעילויות חינוכית באמצעות מה"ד שלח הממוקם בפארק בניהולו של מר גרשון כהן.

שרת החינוך הגב' לימור לבנת

במהלך שנת 2003 הצלחנו להשלים מספר פרוייקטים:

- הושלמו 6 מוקדי הסברה ברחבת האתר. ועדת התכנינים שוקדת כוון על התכנינים והתקנות בכל מוקד.

- הקירוי של הטנק החתום הושלם וממשיכים לטפח את התקינה הפנימית.

- הגג והרצוף של הרחבה העילונה הושלו וחזר המשטרה הפכה לאולם מוקהה גדול.

- חדר המפקדים הושלם ונחנך.

- התוכניות למכון לחקר נידית ציפורים הוצגו לעדעת הבינוי.

שנת עבודה 2004 תלווה בבעיות ובקשיים שיוצר המצב הביטחוני והכלכלי. ההערכה שלא יחול שיפור בפעולות העמומה והאתר וכי התקנות תהיינה זהות לשנת 2003. עם זאת, שנה זו:

- נmisיך לחסוך ולהתאייעל.

- נעמיד את עלות התפעול והאהזהקה על 3 מיליון ש"ח.

- פיתוח יעשה רק לאחר קבלת תרומה.

- מכל תרומה יועמדן 15% לצורכי אחזהה.

- נסוק בפעולות אחזהה ותחזקה שונות.

- נרבה בשיווק יישר ונארט מקורות לפניות

- שיווקית כללית.

- נפעל להרחב את מעגל המתנדבים.

- נפעל להרחב את מעגל החברות בעמומה.

- נפעל להיכנס לחוזר מנכ"ל משרד החינוך.

- נפעל להשתלב בסל התרבות.

- נפעל להציג את "יד לשדרין" כמושיאן מוכר.

- נmisיך למסדר מערכתי שיעור.

- נפעל לשוק את התיאטרון הפתוח כייחידה נפרדת.

- נשלים את בניית קריית החינוך ונפיעלה.

- נפעל להחזיר את מספר המבקרים לרמה של שנת 99'.

קריית החינוך

בשנת 2004 תסתיימים הקמת קריית החינוך לאחר 3 שנים הקפהה (שנבעו מחוסר ממון להשלהמת הפרויקט) וחתם בוצאות תרומה של כמיליון דולר מדידי האגודה למען החיל באלה"ב. הקရיה תשמש כל השנה משכן ואכסניה לסדרות חינוך של חיל השדרין ומז"י ובודחשי הקי"ג לנוער מיהדות התפוצות. בשבותות ובחגים יוכלו קבוצות מאורגות ומוסדות להתאסfn ולקיים פעילות אזרחית מכל הסוגים.

חפץ

וישלמו העבודות לאפשר ציפוי של 360 מעלות וכן יישלם הטיפוח הכללי בפרק העובdot.

עלות חדשות עמדו ושרו בקהל רם את "הילכה לקיסרה" של חנה שנש. את האירוע המרגש כיבד בוגרתו שר הביטחון, רב אלוף (מייל) שאול מופז, אשר נשא דברים בתום האירוע החלק עם הקהל את התרגשותו והביע את הכבוד הרבה שהוא רוכש לבנות הלחומות. בסוף דבריו הפתעה אותו שרה'לה שרון כאשר העלה במאטת השער מופז שרה'לה שרון ואח"כ הטרפו אליה השער מופז ואשתו.

עלמו רובות בהכנות האירוע והטקס המכובד, בין היתר, הגב' תמר קטקו וצביקה קן-טור.

לאומת נטרות ממדליות מלחמות הנולים השנייה

מכים 2003 בעמותת יד לשדרין

שנת 2003 שעברה, שהייתה השליית בצל המצב הביטחוני והכלכלי הקשה, התאפיינה בהמשך הקשיים הביטחוניים, שבויות במשק ואי-יציבות התקציבית במזרדי המשלה ועם זאת נהנתה מתרומה חיובית של אtor "מימי ישראל" לאזרו. להלן מס' נתונים:

בשער "יד לשדרין" עברו קצת מעליה מ-270,000 איש, וזו עלייה של כ-14% לעומת 2000 ועלייה של כ-5% לעומת שנות 2001 ו-2002. בתחום פעילות בתי הספר קיימו כ-21,000 בני נוער ותלמידים פעילותם ובני הנוער מהארץ מחוץ"ל. פעילותם התלמידים ובני הנוער מהארץ ומהוו"ל נמצאת בעלייה לעומת השנתיים האחרון. במסגרת ביורו אח"מ מים הגיעו כ-30 משלהות צבאיות וכ-70 משלהות אזרחיות.

כציגת לוחמות היישוב והצבא הבריטי, אשר בין היתר שימשה כסגנית מפקדת הח"ן בירושלים הנוצרה במהלך העצמאות, שגרירת ישראל בדנמרק, תרבת והכנסת השמינית והתשיעית; הלה רופאיין נציגת הפרטיזנים ומרודי הגטאות, שהיה חברה בתנועה הציונית "עקיבא", שימושה כקשרית של ה"ארגון היהודי הלוחם" והשתתפות בהתקומות בקרקוב ובמרד גטו ורשה; אנה חקל כנציגת הצבא האדום אשר שמשה כובשת קרבית בצבא האדום ואחותו בבי"ח צבא של חיל השירות בירושה ובפראג, וכן הייתה אסירת ציון שעלה בירושה ובחירות, וכך הייתה אסירת צבאות ארץ-ישראל בשנת 1971.如今 קרואט נציגת צבאות הארץ, שהייתה החובשת הקרבית היהודית בחיל הרפואה, נשלחה לאנגליה בשנת 1942 וצורה לארכמיה - 8 בפלישה לצפון אפריקה וזכה לאוותות בברוה בשל תפקידיה בקרבות באלגיר ובאל-עלמיין; ליל גינט נציגת הלחומות הצלבניות בפעילות צבאיות בצבא היהודי השני של המלחמות הצלבניות; ד"ר צפירה עוגן, חוקת שירה עברית מתקופת ימי הביניים ומרכז בכריה באוניברסיטה ברצלונה שמספרה על הווייתיה בזמן שירותה בצבא הבריטי.

במהלך הטקס הנעימה בשירה שרה'לה שרון אשר שלבבה את הקהיל והייתה אחראית לכמה מהרגעים היוצרים מרגשים בטקס כאשר הבנות הלוחמות הותיקות יחד עם לוחמות צעירות מצה"ל שהן

אומר הרlich נושא דברים בערב הלוחמת היהודית בימי' השנין

פונתח ים מדף

סקירה ספרות צבאית

דברי בורגר

גדודו של שיקה אבני במלחמת העולם השנייה נגד הצבא הגרמני בצלילה מפרכת של נהר הויסלה ובחזיותות נוספת, שימשו גם את הסורים במלחמת ששת הימים. התברשותו של יצחק פונדק על מינוויל למפקד גיסות השריון דומה מאוד להפתעה לה זכה אורן אור בעית שהתבשר על מינוויל מה"ט 679

הפעם במדור 3 אוטוביוגרפיות, שלושתן פרי עטם של מפקדים בצה"ל, אשר מילאו תפקיד פיקוד בכירים בחיל השריון. שני מפקדים, שיקה אבני ויצחק פונדק, נמנים עם דור מקימי המדינה. השלישי, אורן אור, הינו בן להורים מדור מייסדים, אשר ראו את דרכו של בנים מובנת מלאיה. טנק טי-34, אשר שמשו את

הגבוהה, על יכולתו לחדר לנכסי הנפש של הלוחמים – אנשי הסגל הבכיר כמו חזותרים והחייבים המצוותים. אורן למד את מהלכי הקבות הונגופו והונלימוד מעמיק המבוסס על עדויות לחומי חטיבתו. ביד אמונה הוא מתאר טקטיות קרב, המושימות בשיטה אשר יתרונות האויב בו ברורים. הוא מלמדנו פרק חי בתורת לחימה מפוארת. מטרתו של אורן או ריתה להויתר מסמך היסטורי רב ערך

לצורך לימוד מורשת הקרב של חטיבת אהריה לה משקל עצום בבלימת הכוחות הסוריים העצומים ולאחריה החבקעה לשטח הסורי. בספר זה מכך או רצין את המפקדים והלוחמים בשנותיהם, מהלך אחר מהלך. והעצב, כתמייד, פושא בכל גוףנו, עת אנו לומדים את מהר הדמים אשר גובה המערה העקשית. אורן מכך להנץח את הנופלים בשם ובתמונה. כולל צילומים, מפות קרב מעובדות ומוערות ומפתח שמות ומקומות.

על תחנות ומשימות

הניסיוני שהביאו עימם – פונדק כלוחם בהגנה, ואבני כקצין שריון במלחמות העולם השנייהocab הראוי ובמהמשך בשילוב עם הצבא הפולני העממי – הגיעו לאלה להקמתו של כוח מגן מצבאי העם, אשר הרכבת מפגש גורלות זהה. צה"ל ביסס את מבנהו, ה�建טו, והעוצמו על אושיות חזקות מאד – לוחמים שעשויים לאחחת, אשר באו עם ניסיון חיים וניסיון לחימה ופיקוד במערכות-עמים ובתקופת המאבק על הבית הלאומי. הן אל"ם (מייל') שיקה אבני והן תא"ל (מייל') יצחק פונדק דמויות מוכרכות. את כתיבת סיפרם האוטוביוגרפי בחרו לפרנסם בגיל ובשלב שכל הקלפים בידיהם. מפרשפטיביה היוצרת את הריחוק הנדרש לצורך בחינת נקודות הזמן ההיסטוריות בתולדות המאבק על קמת בית לאומי.

אליה האחים שלי / מאות: אורן אור
ידיעות אחרונות, ספרי חמד, 255, ע' 679

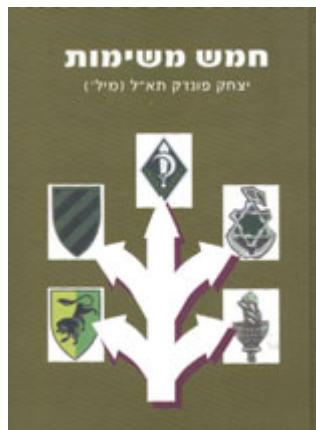
"חטיבה זה כ-1,500 בני-אדם. מספר עצום! מעולם לא ידעתי אחריות זאת. כולם פה כל-כך סומכים עלי. מהיכן הם שואבים את הביטחון הזה? הרי רק לפני שש שנים סיימתי להיות מ"פ סיור, ולפני שלוש שנים – מג"ד" (עמ' 19) – בטקס המינוי למח"ט 679 בלשכת הרמטכ"ל דוד. "כאשר דיברתי ראיית בעיניהם כי הם בוטחים בכל מיליה שאני מוציא מפי, והם לאו איתי لأن שאומר להם. הרגשתי את הלחץ המוכור ברוקות... אסור לי לטעות, הם כל-כך בוטחים בי" (עמ' 174) – לקרואת ההבקעה בציר "אמריקה" – כביש קונייטורה-דמשק

אורן אור מתחנה למפקד חטיבת המילואים 679. דבר מינוויל בא לו בהפתעה עם רdotו מהמתו של מפקד חטיבת שריון מילואים בפורט נוקס. הוא מפנה לחדר האח"מים בשדה התעופה, ומתרבש ישירות מפי שמואל גורדיש על העלתו לדרגת אל"ם ועל החלהטה למנותו למפקד חטיבת שריון מילואים 679 בפיקוד הצפון. באוגוסט 1973 נכנס מינוויל אל אור לפועל. האחריות כבדה. חוויו הבירהים אינם מברשים לו טובות. לרשות חטיבתו סנטוריונים שאינים משופרים. הוא מתעקש להציגם בכוונות ולא לשלווה להסבה לפי שעיה (ל"שוט-קל"). הקצינים החטיבתיים סרים להרואותיו המפתיעות במסר הברור כי עלייהם להימצא במצב כונגנות וכשירות מרביים. למרות המסך והתקופד המתאים למצב גבוה במוחו – אין גיש אński מילואים. המלחמה מתחילה. היא מוצאת את החטיבה עם סגל סדיר קטן אבל עם גילויי נאמנות מרגשיים מצד קציני המילואים של החטיבה וחיליל להתייצב מידית. בעלי משפחות, בניהם בודדים להוריהם, סטודנטים באמצע מסלול לימודי תובען, בני זוג בראשית בנייתם המשותף – כולם מתיזבים ומיד משתבצים בלחימה ובתפקיד הטייע.

מפקדים וחילילים פצועים מסרבים לעזוב את המערכת. פניות שסועות, גופם חזרו רסיסים וכוויות בdrogoות שונות מכוסות את החלק גופם הגלויים והמכוסים. אור מזהה בתהנחות זו אמון במפקדים ואחותות לחמים, הרואה בכל החטיבה משפחה אחת, אשר כולם רצים להימנו על בניה. למורות שהספר הינו אוטוביוגרפיה, נוקט אור בכתיבתו בגישה של "מספר כל-יודע", המאפיינת כתיבה בגוף שלישי. הדבר מלמד על מעורבותו הרגשית

ונפל אחיו, יעקב זילברשטיין זל' (עמ' 221–228). בעשוריים שבאו אחר כך השתתף אבנִי בצל מערכות ישראל עד אשר גודה פצעה אכזרית במלחמת שלים הגליל את הקריירה המפוארת. פגעה הדך בשעת פעולת חילוץ באיזור מוקש מטיחה אותו בחזקה לאדמה, וחרצת את גורלו למוגבלות פיזית קשה. המלחמה בគות היא מלכת גבורת מפני עצמה. "בכל דור ודור חייב כל יהודי, באשר הוא, לראות את עצמו כאלו הוא נצול שואה ולספור על הוועות הנאצים לעוזריהם. והגדת לבן ביום ההוא לאומרו: לא כצאן לטבח היינו, אלא כגבורים לחמנו בחיה המפלצתית הנאצית" (עמ' 8). ציטוט זה, המופיע בפתח ספרו של שiyka Avni, הוא אכן דרך לדורות הבאים המלמדת על חשיבותו הרבה של הספר על תכניו ומסריו.

במשך שלוש שנים כיהן בתפקיד מפקד הגיס. פירות הצלחתו בתפקיד בניית החיל והכשרתו הבשילו ביתר שאת במבצע קדש המהולל, וחודשים ספורים לאחר מכן שסייעים את תפקידו. למורת השחרורה מטטרתו הברורה של פונדק הנה ליצור פרקי ליום היסטוריים. לצורך זה הוא משלב מפות, צילמי אתרום היסטוריום ממכבים אישיים אשר נשלו אליו ממכבים במימוש ובצח"ל ממשך המשך המשם המשימות. אין ספק, כי כל שליחות לאומיות וחברתיות אשר היה שותף לה, הייתה מבוססת על הכוח אשר הניע אותו במערכת הצבאית את ארבעים, ואך יותר מזה, בהתחשב ביעוד אשר בחר לעצמו מגיל צעיר ביותר.

שלוש תחנות בחיים של חיל / מאת: שiyka Avni

יונון, 2001, ע' 320

"תוך כדי התקדמות עם הטנקים נכנסנו לתוך שדה שנראה לאורה מטופפת, שלו וירק, אלא שהגנים האמצעיים פיעוף מתחת לפני השיטה. לפעת הרגשנו שהטנקים לא יכולים להמשיךนาน. נתענו ללא יכולת תזוזה. יצאו מתוך הטנקים כדי לברר מה קרה. לחדרתנו נוכחנו שהטנקים נתקעו בתוך שלדים של גופות, שחדרו בין שרשות הטנק... עד מהרה הגיעו ממקום הסgal הבכיר של מחנה המשמדה מיידאנק... עד מהרה הגיעו ממקום הסgal הבכיר של שנית מחנה המשמדה מיידאנק... כל מה שנוצר ממחנה המשמדה מיידאנק... כולם גברים למודי קרב וסלל, עמדו ובכו רוקוסטקי, מלינובסקי ווילקוב... כלום גברים למודי קרב וסלל, רוכש נסיוון מקצועני ובתחום כוחם בקול רם" (עמ' 175).

ישעהו (Shiyka Avni) בחר להקביל את פרקי חייו לפרק תקומה של המדינה, תוך שהוא מלא תפיקד קבוע בכל מערכה: תפיקד של חיל. חלק נכבד מספרו מקידש אבנִי להחימתו בשורות הצבא הרוסי במלחמת העולם השנייה. הוא משרות כלוחם וכמפקד שריון ורכוב נסיוון מקצועני ובתחום התפעולי של טנק הטירן.

פרק העלילה לארץ מתקבל על רקע מתח וחו็ดנות גלויה, המאפיינים את משטר המנדט הבריטי לפני העולים היורדים מסיפון האניות. הם אינם חוסכים ממנה שבטים החל מן הרוגים הראשונים, בהם דורך כף רגל על אדמות הארץ. המפגש המשפחתי עם אחיוותי, המתגוררו כבר בארץ, מרגש ביותר. הוא מעברת את שם משפחתו ל"אבוני" (מ"זילברשטיין") ובכך

חמש משימות / מאת יצחק פונדק

יונון גולן, 2000, ע' 350

יצחק פונדק, שעיל קרבות ותיק, בחר לפרס את מסכת חייו עד נקודה מסוימת לאור "משימות עיקריות שהטיל עליו זה", בדברי. אומץ לב נידר ועקשנותו לנצח בכל מערכת באו לידי ביתוי כבר מילדות, בתהמודדותו עם ילדי הגויים בעיירה בפולין. המורה אשר הטילו על ידי הקהילה היהודית במחוז יידזוטו, לא הביסו את רוחו והוא מצא דרכם ושוננות להחזר להם מנה אחת אפיקים על כל התעללות או נסיוון להשפלו.

חמש משימות חייו טוויות בצר ההיסטורי של מדינת ישראל. המשימה הראשונה בטרם מדינה – פעלותו בהגנה ואבטחה המשימות הבאות קשורות בחלוקת חיל פועל ומכרע בתפקידו מפנה בצה"ל: מפקד על הטיבות ומבצעים במלחמות העצמאויות, מתקי הנק"ה בין השנים 1949–1951, מרים גיסות השרון בין השנים 1953–1956 ומושל צוות עזה וצפון סייני בין השנים 1971–1973.

על דבר החלטה למנותו למפקד גיסות השרון נודע לו מפיו של משה דיין, בעית למדויו בסמינר לשריון בצרפת בשנת 1953. למורת שמייא תפקיים בכירים ידע פונדק להזות בחוסר ידיעותיו ובכך התגלתה גודלו. באותו המידה שהזודה כי עליו להשלים את השכלתו התרבותית בגל מוגור יהיסטי, כך ידע להזות כי כדי לשמש מפקד גיסות השרון עליו למדוד מן היסוד טנק מהו, וזאת עשה:

"תוך ארבעה שבועות הכרת את השroman, הסטגהאונד, החל"ם והג'יפ הקרבי. למודי להיות איש צוות בשroman, להחליף שורשת, לנוקות ולגרז את הכלים

שריון בבריתות

חדשנות השריון בעתונות ח'ו"ל. ליקט: אל"ם (מיל') יעקב צור

רוביוטיקה בלחמת יבשה

ביכולת לפתח רובוטים אוטונומיים, אינטיליגנטיים, אשר יסייעו ללחימה בשדה הקרב. הם יאפשרו להרחיק את החילאים מoko האש ולצמצם את נוכחותם באזוריים שב███ן גבורה ובכך לצמצם את כמות הנפגעים. הרובוטים גם יתרמו להגברת "יכולת הלחימה" ויעילותה.

במערכת הביטחון של ארה"ב, וכן באירופה, מעריכים כי בתוך 15–20 שנה תהיה הרוביוטיקה אחת מהטכנולוגיות הבולטות והמשמעות על תהליכי השינויים הצפויים להתחלל בתחום הצבאיות. האופן שבו צבא מודרני יהיה בניו ומאורגן ללחימה בעתיד יושפע מהபוטנציאל הטמון

צוות Retarius של לוקהיד מרטין בנה גם רג"ם לא מאויש (UGCV) לפי האופיין של תוכנית FCS. משקל הכליה 600 ק"ג

תוכניות לעתיד

ברור כי רובוטים פשוטים, או "מכונות חכמות בהפעלה מרוחק" (tele-operated) כבר פועלם, בצלבות רבים, לביצוע משימות מסווגות כמו סילוק מטען נפץ ומוקשים. צבא ארה"ב בדרכו מתכנן להציגי בכ-500 כלי נשק בשלהן השרים הרכובות. הפעלתם של כלים חדשים מסוג זה תוסף מידע וניסיון ותקל על תכנון דור הבאה, שיכלול רובוטים הפעילים "בהתראה מרוחק" (tele-supervised). המפעיל של רובוט כזה יהיה פטור מחובות ההפעלה הרציפה, והוא יתעורר מדי פעם, לשם בקרת הפעולה וכדי להעביר לרובוטפקודות והנחיות לפעה, שהן מסוג של "קורבן למן אמת". מפעיל כזה יוכל לשולט במקרה לרובוטים אוטונומיים בו-זמןית. רובוטים מהדור המתקדם יהיה אפשר לתוכנתם בקהלות התנהוגות תהיה יציבה גם במצבים מסווגים, לא בורותים או משתנים. הם יהיו בעלי יכולת למידה, אמינים

רוביוטים שהאינטיליגנציה שלהם תהיה דומה מאוד של האדם. שיLOBם מבנהו הצבאי ובתו"ל שלו תגדיל באורך משמעותית את יכולתו וכיוריו של הכוח הלוחם.

אין ספק שתפקיד זה כרוך באתגרים. בלבד מהקשיים הקונספטואליים, הטכנולוגיים והתקציביים צופים בצבא ארה"ב קושי בגiros ואימון של מפיק חילים שייהו מסוגלים מבחינת הרמה האישית, להפעיל את הרוביוטים ולתחזק אותם, כמו גם ללחום במושלב אטם במשימה מבצעית. הדבר נכון לעניין טכנולוגיות רוביוטיות אלא גם לגבי טכנולוגיות מתקדמות אחרות שאמורות להיות旄ולבות במערכת הצבאית בעתיד. עולות לידיון גם שאלות לא פשוטות בונואים של אתיקה צבאית ושל כל הפעלה המבצעית של רוביוטים. האם יש לשמור תמיד את ה"אדם-בתוכו"? האם הרחקת החילאים מoko האש והחלפתם ברוביוטים תשפיע על הגישה שלהם ושל מפקדיהם לכל נושא הלחימה? האם זה ישפייע על המוראל? אלה שאלות כבדות משקל שככל צבא יצטרך להתמודד איתן בעתיד.

חדירת הרוביוטיקה בתחום הצבא

צופים כי בעוד שנים כבר יחליפו מערכות רוביוטיות את החילאים במשימות רבות ומגוונות, החל בסירים לאיסוף מודיעין בעומק קווי האויב ולהימה בשיטה בניו, ועד ביצוע טיפולים רפואיים בשדות הקרב בשיטות של רפואי-מרוחק, טיפול במשימות לוגיסטיות. עם ההפתחות של טכנולוגיה זה והשלטה, ירדדו העליות של הכלים והגידול בשימוש בהם, גם בשוק האזרוח-מסחרי, יהיה אקספנסיבי. הרוביוטים החכמים יפעלו ב"חברות" המורשות היבט בתקשות ופועלות בהתאם הדדי בינהן.

בהתחלת (בשנים 2010–2015) תהיה לרוביוטים יכולת פעולה "חצי-אוטומטית" (עם אופציה להגדיל בשחו) ובהמשך יזכו ביכולת אוטונומית ממש לאדם (בתוכו). הזרות להישגים שיהיו אז בטכנולוגיות (2020). הזרות להישגים שיהיו אז בטכנולוגיות של מזעור, יכולת היישוב, בתוכנה ובהספקת אנרגיה חזקה כדי סמוך לשנת 2030 כבר יפעלו

- העברת תחמושת ואספקה לעמדות ולמצבים באזוריים מסוכנים ותחת אש.
- יצירת הטעה והונאה בשדה הקרב.
- טיהור מתקנים ואט"ח שיזומו בחו"ל.
- העברת מטען ייעודיים (מטע"דים) בתחום התק绍ת והלחמה האלקטרונית למקומות שלוטים, אך מסוכנים, וכן העברת מתקנים מחוללי עשן לעומק שדה הקרב.
- נשיאת מתקני נא"ה (נשק אל-הרג) אל קרבת קה"ה היעד.
- קיום שירות שמירה במתקנים ביוחניים וגישם ובاطחה הקפית.
- מניעת חידרות לאזורי התראה על ניסיונות דירה, מערכת, כולל מיתן התראה באמצעות החודרים והתרעות באמצעות המצלמות הדירה, עיקוב החודרים והתרעות באמצעות המצלמות הדירה, התענוגיות בנושאים הללו גודלה בקרב הצבאות המערביים המתקדמים, בעיקר בצבא ארה"ב, אך גם בצבאות בריטניה, גרמניה וצרפת. התענוגיות זו מזינה פעילות מגוונת המתקיימת ברמות המחקר המדעי, המחקר היישומי ופיתוח פרויקטים טכנולוגיים והנדסיים של ממש, המתנהלים עבר רשותות הפיתוח הצבאיות באקדמיה, במעבדות המחקר הלאומית, ובתעשיות הביטחוניות הגדולות והתקנות. בארא"ב לבדה קיימים עת, בו-זמןית, לפחות שלושים פרויקטים ותוכניות בתחום הרובוטיקה הצבאית. התקציבים המופנים בתחום זה נמצאים בכו"ם עלייה ומודרך בעשרות אלפי מיליאדי דולרים בשנים הקרובות.
- בתוכנית האמריקנית Future Combat Systems (FCS) בלבד, מתוכננת בעשור השני הקרוב השקעה, בפיתוח וניסויים, בהיקף של מספר מיליארדי דולר. תוכנית מהפכנית זו מבוססת, בין השאר, על פלטפורמות רובוטיות בעליות מידה גבוהה של אוטונומיות. ידוע כי תוכניות דומות, אם כי בהיקף קטן בהרבה, מתנהלות במערכות הביטחון של בריטניה ובמדינות נוספות באירופה. הנושאים שבהם הפיתוח מתקדם ביותר הם: איסוף מידעין, לחימה בשטח בניו, גילוי והשמדה של מוקשים ומשימות לוגיסטיות.

תחזית להתקפות הכוחות היבטיים האוטונומיים

יש היום הסכמה עקרונית שכלים לא מאויישים ישחוקו תפקיד נכבד בשדה הקרב הבשתי עתידי. השאייה היא לא הגע לכך שהכלים יהיו אוטונומיים ממש ויבצעו את המשימות שיוטלו עליהם כמעט ללא מעורבות של אדם (להוציא, אולי, משימות של הפעלת אש, שלביחן קיימן היסוס ובן-רובה). בפועל ראוי להפקidan באופן מלא בידי רובוטים. בפועל ברור כי יעד זה לא יושג ב"קפיצה מדרגה" אלא

- משימות איסוף מידעין כליא ומודיעין למטרות בעומק.

- משימות תקיפה והפעלת אש.
- משימות הנספה קרבית.
- משימות לוגיסטיקה ורפואה.
- משימות מיסון, הטעה והונאה.

- להלן פירוט של חלק מהמשימות:
משימות איסוף מידעין (תפקידו מגנה ומתקפה)

הרובוט יגע בכוחות עצמו למקומות מסוכן מאוד לשחות בהם כדי לאסוף מידע ולשדר אותו אל

יחידת-האם:

- מידעין חזוי כליא ביום ובלילה.

- מידעין מחיישנים רב-תחומיים שיתוקנו ברובוט: אקוסטיים, סיסמיים אלקטרו-מגנטיים, חיישני ניטור חל"ק ואחרים.

- הרכשת מטרות - זיהוי המטרה וקבעת הנ"צ שלה.

- "שתייה" של חיישנים שיושארו בעומק מערכי האויב וימשכו לשדר שם (לאחר ה"שתייה") יוזר הרובוט למפעילו).

משימות תקיפה באש

- הרובוט יגע למקומות צפיפות על האויב ולפגע עם כוחותיו כדי:

- להפעיל אש מנגד (חמ"ס) או אש ארטילרית, תוך שהרובוט פועל כתת'ק.

- להפעיל אש ישירה באמצעות שיגור חימוש, שייהיה בפלטפורמה שלו, לעבר מטרות שייגלו.

- בצע מרアב או חסימה לכוחות אויב וכובעים או גולדים במקומות לא צפויים ומתקנים.

- לסייע בנצחית ובאש לכוח בלחימה בשטח קשה, לדוגמה בשטח בניו או סבוך, או בהחדרת מטען נפץ.

- לסייע באבטחת אגפים חשופים של כוח עצמאי.

משימות של פריצת מכשולים

- כלים רובוטיים ייכנסו לשטחים מוכי אש, ממוקשים וממכשלים כדי:

- לפרוץ שדות מוקשים.

- לפזר מכשולים פיסיים: תעלות, גדרות, קירות.

- לנטרל מוקשים, מטענים, נפלים או מוקורות חל"ק.

משימות של יצירת מכשולים בדרכו של האויב

- הרובוטים יshawרו לאזורי מתקפים כדי:

- ליצור מכשול פיזי חדש או כדי לתקן מכשול קיים.

- לעבות ולשפר קטיעים בשדות המוקשים שלנו שהאויב פרץ דרכם.

- לבצע עבוזת תחזקה שוטפות בשדה המוקשים בעיתות וריעת.

משימות מסייעות

- רוביוטים יותאמו למשימות מסוכנות, כגון:

- איתור פצועים ופינויים מאזורים מוכי אש, בכל כניסה של כוחות אליהם, לשם חילוץ,

ובטוחים להפעלה גם בקרבת בני-אדם. הגודל הפיסי שלהם יותאם לסוג המשימה: החל ברוביוטים זעירים דמו"י חרקים וזוחלים (שמשקלם שעשרות גרמים בלבד), דרך רובוטים (שמשקלם קילוגרם אחד) שחייל בינויים (משקלם כאלפי ק"ג), שיחילפו בעתיד את כל הרכ"ם המאושים של היום. פלטפורמות לא מאושות (כאליה יתוכנו ללא האילוצים והמוקלים כתע, לדוגמה בונשי MiGון ושרידות), ויאפשרו להויד את רמת הסיכון של הכוח המואיש ולהפחית את העומס הלוגיסטי. בוחנו ארוך ציפויים שיתקיים פעולה מלא בשדה הקרב בין מערךות מאושות ולא מאושות. יש הגורסים גם שניי הסוגים (הכוונה לכלים הגדולים) יתוכנו כך שייהיו דומים מבחינה חיינית כדי השאיר לא יכול לבחן מי הוא מי. במצב לחימה כזה, יוכל לחשוף תאי פגיעה כלים מימי השוגים, כשאובתו תא שטח יפעלו כולם מימי השוגים, ייווצר חשש שהרובוטים עלולים לפגוע, בטיעות, בכוחותינו. לכן יש הסבורים כי החלטה הסופית על ירי אש חיה של נשק התקפי, המותקן על פלטפורמה רובוטית, תישאר בידי האדם המפעיל. ייבש תפסת הפעלה מפורטת, עם או בלי אדם בחוג, היא מטלה שצריך היה לבצע בעתיד, לאחר שנושא הרובוטיקה הצבאית יתקדם כמה צעדים נוספים קדימה. בinitiim, וזאת יש לזכור, עדין אין בידינו מענה טכנולוגי הולם לקושי של רובוט לטפל בעצמו באירועים שאינם צפויים ומתקנים מראש וכך בשלב זה יש להשאיר את המפעיל האנושי במעגל הבקרה. רק משימות הלקות מוגדרות ונבחנות, פשوطות יחסית, אפשר לבצע באופן אוטונומי ממש, וגם זאת בהשגה מרחוק ובמידה מסוימת של פיקוח.

הចרבים המבצעיים

כבר CUT מזוהים המומחים הצבאים שורה של צדדים מבצעיים שאפשר לחת להן מענה באמצעות רובוטים ייעודיים מסוגים שונים, שאת חלום אפשר כבר לאפיון באורה טוב למד', תוך הסמכות על טכנולוגיות הזמינות כו"ם, או ככל שאפשר להשלים את פיתוחן תוך זמן קצר. העיקרון המנחה גורס כי יש להטיל על כל רובוטים את המשימות הרשומות ביחס לחיי החילילם וכן משימות שרק רובוט ייעודי יכול לבצע, או שביבוצעו של הרובוט עשויים להיות הרבה הרבה יותר יקרים מנגנון המונחה האדם בתנאים הנתונים.

אפשר לסוג את המשימות הללו לכמה קבוצות עיקריות:

- משימות בלחימה בטרו, משטרת ואבטחה.
- משימות בללחימה בשטח בניו.

חדשנות

חדשנות

חדשנות

מג'ים טכנולוגיה PerceptOR שנבנה על-ידי DARPA General Dynamics בהזמנה של

שמנה במקביל כמה רובוטים אוטונומיים – למחצה, נטו להתעדיף מהר מאד ואיכות ביצועים יורדת. יש להתמקד במאזן להויר את העומס המפעיל על-ידי טכניקות מוקלota, לשפר את איכות התמונה שהוא רואה, לתת תאורות נכונה, למצוא פתרון נוח לממשק נהיגה (מסתבר שנהיגת על-ידי מוט-שליטה – 'לייטיסטיק' – אינה נוחה).

חשוב מכך לפניו למפעיל את הבעה של הבנת פני הקרקע והתקסית שבסביבת הכליל ואת תגובת הכליל לקרען. הקשיי העיקרי הוא "איאית העומק".

קיים נוסף למפעיל נובע מכך שאין לו מספק משוב מהכליל ואין הוא מזהה בבירור את מצב הכליל במרחב. לכן דרישים נתונים גם מוחישני עלרוד ובסבוס.

ברור שביחידת השליטה חייבת להיות גם היכולת לתכנון מושימות וגם יכולת לבצע "חזרות" מראש וסימולציה של המבצעים. צריך לבדוק גם תרומה אפשרית של שימוש בטכנולוגיה של מציאות מדומה (VR). כאשר מטילים על מפעיל אחד לטפל בכמה רובוטים בו-זמנית נוצרת בעיה של שליטה רב-כליית. השאלה כמה כלים יכול להפעיל אדם אחד תלויה, בין השאר, ברמת האוטונומיות שלהם וברמת היכולת שלהם לפעול בראש אחת, תוך עדכון הדדי אוטומטי ותיאום הפעולות. בניסוי של שנערך לא מזמן בארה"ב תפעל חיל אחד שלושה כלים במקביל, אחריו אמיון של שבעה בסימולטור ובשתם, אבל זה היה ניסוי חלקי, ועסק בעיקר ביכולת התמןון.

כל התהילה הזה חובה علينا לראות את החיליל – המפעיל כגורם העיקרי העומד במרכזה של כל מערכת רובוטית, וביצועיה יהיו יוועל יוצאת של יכולתו להפעילה בצורה מושכלת.

הפעול בלם אוטונומית

על אף שהוא מדברים על "כליל אוטונומי", אשר בכינול מסוגל לפעול עצמאית, ברור לכולם כי עוד דברים (ובעצם אולי תמיד) יהיה הכליל מותנה בגין האנושי אשר נמצא ברקע. וזה זה שקובע את המשימות ומתקנים מעורבות ממשית בתפעול הכליל ברמת אינטנסיביות אשר תלך ותפתח עם הזמן על פי ההתקפות הטכנולוגיות. מאחר שהאדם נשאר במרכזה של כל מערכת של רובוטים, חובה לפתח בעבורו מערכת הפעלה שתאפשר לו להוביל את המשימה בצורה אפקטיבית, לקבל את החלטות הנכונות, ולשאת בעומס הפיסי והקורנייני המתחייב. זה נכון בשל של "הפעלה מרוחק" וגם, בעצם, בשל שבו הכללים יהיו יותר עצמאיים ויפעלו ב"קבוצות" תחת פיקות. הרבה מאד תалиי במשימות בין המפעיל והמערכת, ככלומר ביחסות השליטה והבקרה אשר יפותחו למען המפעליים.

ניסויים שכבר נערכו, בעיקר על-ידי צבא ארה"ב, הראו כי תכנון נכון של יחידת השליטה מהווה גורם חשוב מאוד כמווה. הוכח כי המפעיל אשר שולט בכליל בשיטת "הפעלה מרוחק", כמו גם זה

בשילובים אבולוציוניים שככל אחד מהם עשוי להימשך שנים לא מעטות.

■ הדור הראשון יהיה כלים מופעלים מרוחק (Teleoperated), תוך קיום קו-ראיה עם המפעיל, בטוחה קצר יחסית, שmourע כעט ב-1000-1000 מטר. הגבלת הטוחה קשורה, בין השאר, למוגבלות יכולת התקשרותו, ולמוגבלות של המפעיל בהבנת פני השטח ותגובהו הכליל לשטח.

■ הדור השני יהיה כלים כב"ל שאפשר להפעילם ללא קו-ראיה (קו הראייה יכול להיות מופרע על-ידי מכשולים, כגון צמחייה, או על-ידי פני הקרקע, למשל הטופוגרפיה והתכשיט של השטח). טווח הפעלה יגדל יחסית לדור א'.

■ הדור השלישי יהיה כלים אוטונומיים לממחה, שהיו מסוגלים לבצע בכוחות עצם "משימות משנה", אבל יהייבו השגחה והתערובת של מפעיל אוטונומי מזמן (Semiautonomous). Telesupervised

■ הדור הרביעי יהיה כלים בעלי יכולת אוטונומית מפותחת, וככלות להפעלה ב"קבוצות" (או "להקות") של בני מין, או בשיתוף פעולה עם כלים לא מאויישים מסוג אחר (למשל מול"טים).

אם נניח פרק זמן של חמיש שנים בין דור אחד, נוכל לצפות שכלים בעלי יכולת אוטונומית מלאה יכנסו לשירות לkrarat שנות 2020. יש לחתת בחשבון שהטכנולוגיות שיבישילו יוכלו בדגמים קיימים כהשבחות גם לפני שתהיה קפיצה של דור. כדי להסיר ספק מודגם שההפיישה גורסת כי לאורך

0793-6990

